

Mutlu Bir Yüce İnan

33 TEKLİF

MUTLU BİR YUVA İÇİN
33 TEKLİF
SALİH YUSUFOĞLU

Salih Yusifoğlu

Salih Yusifoğlu, 1975 yılında Erzurum'da doğdu ve küçük yaşta İstanbul'a yerleşti. İlkokuldan sonra Bakırköy İHL'yi ardından A.Ü. Tarih Bölümü'nü bitirdi. 1994 yılında Zaman Gazetesi'nde muhabir olarak çalışmaya başladı. Ailem Dergisinin kuruluşundan bu yana Ailem ekibinin içinde yer aldı. Yusifoğlu, evli ve iki çocuk babasıdır.

MUTLU BİR YUVA İÇİN
33 TEKLİF

SALİH YUSUFOĞLU

Mutlu Bir Yıma İçin
33 TEKLİF

Copyright © Gül Yurdu Yayınları, 2006

Bu kitaptaki metin ve resimlerin, tamamının ya da bir kısmının, kitabı yayımlayan şirketin önceden yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır.

Editör
Ali BUDAK

Görsel Yönetmen
Engin ÇİFTÇİ

Kapak
M. Okan ÇULLU

Mizanpaj
Hasan AYDIN

ISBN
975-9105-06-3

Yayın Numarası
7

Basım Yeri ve Yılı
Umut Matbaacılık
Tel: (0212) 637 09 37
Ocak 2006

Genel Dağıtım
Gökkuşuğu Pazarlama ve Dağıtım
Alayköşkü Cad. No: 12 Çağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 519 39 33 Faks: (0212) 519 39 01

Gül Yurdu Yayınları
Emniyet Mahallesi Huzur Sokak No: 5
34676 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20
www.gulyurduyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

İthaf.....11

BİRİNCİ BÖLÜM TEKLİFLER

Giriş9

1- Haydi söyleyin sevdiklerinize: Seni seviyorum13

2- Gülümseyerek hem sadaka hem de mutluluk verin
çevrenize15

3- Sevdiklerinizden kaç kişinin özel günlerini kutluyorsunuz?17

4- Eşinize hiç gül hediye ettiniz mi?19

5- Eşinizin memnun olacağı beş özelliğini sayabilir misiniz? .21

6- Ailenizle dışarıda yemek yediniz mi hiç?23

7- Huzur ve bereket için evinize girerken selam verin.....25

8- Evinizde haftalık sohbetler yapmaya var mısınız?27

9- Çocuklarınıza dua etmeyi unutmayın!.....29

10- Ölümü hatırlamak için en son ne zaman
kabristana gittiniz?.....31

11- Gurura ve kibire teslim olmadan affedebilelim33

12- Her zaman abdestli olmaya var mısınız?35

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

- 13- Bir günde kaç kere tövbe ediyorsunuz?37
14- Namaz tesbihatını yapanlara Efendimiz'in müjdesi var!39
15- Kur'ân'dan kaç sûreyi ezbere biliyorsunuz?41
16- Cuma günü çok salevât okuyalım.....43
17- Okuması kolay, mükâfatı büyük bir dua ezberlemeye
ne dersiniz?45
18- Gözlerimizi haramdan nasıl koruyabiliriz?47
19- Dilinize 'görünmeyen kurdele' bağlamaya ne dersiniz?49
20- Haklı dahi olsa, tartışmayı bırakmayan tam mümin
değildir51
21- Anne-babamıza 'öf' bile demeyelim53
22- Bizi daima dinamik tutan ayrıntıların bilincinde olalım ..55
23- İhtiyaç sahiplerine borç verelim.....57
24- Bir askere, harçlık gönderdiniz mi hiç?59
25- Günahlarınıza en son ne zaman ağladınız?.....61
26- Kabir azabı çekmemek için tuvalet âdâbına dikkat.....63
27- Amenerrasûlüyü okumadan yatmayalım.....65
28- Ramazan ayı'na nasıl hazırlanalım.....69
29- Candan bir dostu olmalı insanın; Hakk'a götüren...71
30- Gelininize 'kızım' kayınvalidenize de 'annem'
diyebiliyor musunuz?.....73
31- Kış mevsimi müminin baharıdır77
32- Sofralardaki çeşit fazlalığını azaltalım79
33- Ezan'a gereken değeri veriyor muyuz?81

İKİNCİ BÖLÜM

MEKTUPLAR

- A- Eş mektupları85
B- Dost mektupları.....115
C- Gelin-kayınvalide mektupları165
D- Ramazan'a hazırlık mektupları195

İthaf

*Rahmetli babamın aziz ruhuna
ve sevgili annemin, eşimin, çocuklarımın
sabrına, kemâl-i edeble...*

GİRİŞ

Elinizdeki bu kitap, Ailem Dergisi'nde kaleme aldığımız, 'Bir Teklif' köşesindeki 'yazılardan ve bu tekliflere gelen, 'yaşanmış hayat hikâyeler'inden oluşmaktadır.

Okuyucularımızın Ailem Dergisi'ne olan ilgileri malûm. Ailem Dergisi'nin her kesimden yüz binlerce okurunun olmasının en büyük sebebi, derginin sunduğu bilgilerin, herkesin ihtiyacı olan, temiz bir üslûpla ele alınan ve hayatta bizzat uygulanabilecek tarzda olmasıydı. 'Bir Teklif' köşemizin mantığı da tamamen 'uygulanabilir' teklifler sunmak ve okuyucularımızın yaşadığı, ibretlik anılarını yayınlamaktı. Yazdığımız tekliflere, binlerce mektup geldi. İşte dergide yayınlanan tekliflerden seçtiğimiz otuz üç tanesini ve yüzlerce mektubu bu kitapta sizlere sunuyoruz.

Kitabımız iki bölümden oluşuyor. Birinci bölümde, otuz üç 'uygulanabilir teklif' sunuyoruz sizlere. Bu tekliflerin hepsi, Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) ve Yüce Kitabımız'ın emrettiği ve eşler arası uyum ve iletişimi artırıcı davranışlardan ibaret. Yani bu teklifleri aslında Efendiler Efendisi (s.a.s.) yapıyor bizlere...

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

İkinci bölümde ise, yaptığımız tekliflere okurlarımızdan gelen mektupları bulacaksınız. Dört ana başlıktan oluşan bu bölümde; 'Eş Mektupları', 'Dost ve Arkadaş Mektupları', 'Gelin-Kayınvalide Mektupları' ve 'Ramazan'a Hazırlık Mektupları' mevcut. Ailem Dergisi'nde yaptığımız tekliflere binlerce mektup ve e-mail göndererek, bizleri yalnız bırakmayan güzel dostlarımıza, buradan bir kere daha, en kalbî selamlarımızı sunmayı borç biliriz. Buyrun efendim, yürekleri ferahlatacak, ufukları açacak, herkese bir ümit penceresi olacak ve hayallerimizi alıp farklı yerlere götürecek gerçek hayat öykülerini okumaya...

Son bir not: Bir Teklif, yazılarının ortaya çıkmasında yardımlarını esirgemeyen değerli aileme, 'Ailem Dergisi'nin kıymetli büyükleri Serhat Şeftali, Mustafa Aydın, Ali Demirel, Osman Karyağdı ve editörüm Ali Budak'a en kalbî teşekkürlerimle...

Salih YUSUFOĞLU
İstanbul, 2005

BİRİNCİ BÖLÜM
TEKLİFLER

HAYDİ SÖYLEYİN SEVDİKLERİNİZE: “SENİ SEVİYORUM”

Peygamberimiz (s.a.s.), "Biriniz kardeşini (Allah için) seviyorsa, ona sevdiğini söylesin." buyuruyor. Peki biz eşimize, komşularımıza, dostlarımıza sevdiğimizi söylüyor muyuz?

İnsan sanki korkuyor sevmekten, sevilmekten. Çekiniyor belki de sevdiğine 'sevdiğini' söylemekten. Kinini, nefretini, söylememesi gereken sözleri bir çırpıda çıkarveriyor da ağzından, güzel sözleri söylemeye fırsat bırakmıyor dudaklarına. 'Kahrol' demeyi 'canım' demeye, 'defol' haykırışını 'yanındayım' güvenine, 'lanet birisin' ifadesini de 'harikasin' demeye tercih ediyoruz. Oysa dilinden güzellikleri düşürmeyen Kâinatın Sevgi Peygamberi (s.a.s.), bakın bu konuda nasıl bir tavsiyede bulunuyorlar: *"Biriniz kardeşini (Allah için) seviyorsa, ona sevdiğini söylesin."*

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), sevdiklerimize, 'seni seviyorum' demeyi bize bir görev olarak yüklemiştir. Bu hadisi örnek alarak, acaba kaç kişiye Allah için kendisini sevdiğimizi söyledik, hatırlayanınız var mı? Eşimize, çocuğumuza, anne-

mize, babamıza, komşumuza, iş arkadaşımıza, kaç kere bu sihirli ifadeyi kullandık? "Bir bunu düşünelim, bir de kaç kere onları kıracak, kendimizden soğutacak "kötü, kirli, kaba" gibi ifadeleri pervasızca yüzlerine haykırdığımızı..."

Dilimizi "Seni seviyorum" demeye alıştıralım...

A'raf Sûresi 16 ve 17. âyetlerde şeytan, insanları Allah'ın (c.c.) yolundan saptırmak için elinden geleni yapacağını söylemektedir. İnsanlığın bugün yaşadığı sıkıntılar, aslında şeytanın tuzaklarına direnmeden teslim olması sebebiyle değil midir? Gelin hep beraber, şeytanı kahredecek, buna mukabil Allah (c.c.) ve Rasûlü'nün (s.a.s.) hoşnutluğunu kazandıracak bu hadisi uygulayalım ve sevdiğimizimize, 'onları sevdiğimizizi' haykıralım... Âlemlerin Rabbinin ve Rahmet Peygamberi'nin (s.a.s.) bizden razı olması için haykıralım, meleklerin bizlere gıpta etmesi için, şeytanın kahrından çatlaması için haykıralım. Kalplerde sevgi tomurcuklarının açılması, katı yüreklilerin merhamete gelmesi, güzelliklerin ortaya saçılması için haykıralım: Seni seviyorum...

GÜLÜMSEYEREK HEM SADAKA HEM DE MUTLULUK VERİN ÇEVRENİZE

Araştırmacılar, insanın 'gülümsemesi' için 12, 'suratını asması' için ise 30'a yakın yüz kasını harekete geçirmesi gerektiğini belirtiyor. Peki insan, neden daha zor olanı tercih ediyor?

Mutluluğu, hayat yolunun sonunda varılacak bir yer zannederek, bir gün ona kavuşacağımız hayaliyle avutuyoruz kendimizi. Hâlbuki varılacak yer değil, yolun kendisidir mutluluk. Bu yolda huzur bulmaya çabalayanlar, mutluluk kanatlarını takıyor. Oysa çoğumuzun yüzleri huzur ve güven vermek yerine pek çok kez 'sirke' satıyor. Çevremizdekilere sıcak bir tebessümü çok görüyor, hatta çoğu zaman bir selam bile vermeden geçip gidiyoruz insanların yanından. Bu tavrımızla da insanları kendimizden uzaklaştırıyoruz. Asık suratımızı görmemek için kaçacak delik arıyorlar belki de. Hatta gülümsemeye göre yüzümüzü asmak, bilimsel olarak daha zor olmasına rağmen bu huyumuzdan vazgeçemiyoruz. Bakın ne diyor

araştırmacılar: "İnsanın gülümsemesi için 12, 'suratını asması' için ise 30'a yakın yüz kasını harekete geçirmesi gerekiyor."

Hâlbuki Müslümanın sürekli güler yüzlü olmasını emir ve tavsiye buyuran bir dinimiz ve Peygamberimiz var: "*Mü'minin, mü'mine gülümsemesi sadakadır.*" Peygamberimiz (s.a.s.), hayatı boyunca bu güzel hasleti hep uygulamış ve insanlar ona, peygamberlik görevi tebliğ edilmeden önce dahi 'en güvenilir, emin kişi' sıfatını vermişlerdi. Malûmdur ki, asık suratlı, insanları kendisinden uzaklaştıran birine, bu sıfatları kimse vermez.

Öyleyse haydi gülümseyin...

Kâinatın Efendisi (s.a.s.) bizlere, "gülümseyin, bu sadakadır" diyorsa gelin, bugünden tezi yok, sürekli olarak hem sadaka verelim, hem de çehremizle etrafımıza huzur ve güven telkin edelim. Nasıl mı? Mesela sabah eşinizi, çocuklarınızı, anne-babanızı uyandırırken gülümseyin onlara. Kahvaltı yaparken, evinizden çıkarken, evinize girerken, iş yerinizi açarken, iş arkadaşlarınıza selam verirken gülümseyin. Arabanızda, otobüste, yolda yürürken, bakkalda, manavda gülümseyin. Müşterilerinize, komşunuza, kırgın olduklarınıza, sevdiklerinize gülümseyin. Hasılı, her ne yaparsanız yapın, gülümseyin. Bakın o zaman nasıl değişecek hayat.

SEVDİKLERİNİZDEN KAÇ KİŞİNİN ÖZEL GÜNLERİNİ KUTLUYORSUNUZ?

*Sevginizi sunacağınız vesileler olsun. Bunun için sev-
diklerinizin özel günlerini bir yere not edin. Küçük bir
sevgi sözcüğüyle de olsa hatırlanmak, mutlulukların en
güzeli olacaktır sevdikleriniz için.*

Arılar, bizim 10 saniyede tükettiğimiz bir kaşık balı yapabil-
mek için çiçekten çiçeğe binlerce kez konup kalkmakta, bin bir
zahmet çekmektedir. Sevap kazanma noktasında, bizler de
arılar gibi çalışmalı ve yaptığımız işlerden karşılık beklememe-
liyiz. Tıpkı arıların, yaptığı ballardan karşılık beklemedikleri gibi.

Ahret ve hesap gününün olduğuna inanan her insan, farz
ibadetlerini yapmasının yanı sıra, nafil ibadetlerle, küçük gibi
görünen hayır hasenat ile, sevapları toplayarak cenneti kazan-
mak için çalışmalı. Küçük, ama değerli hizmetlere imza atmalı.
Belki bir sevap kazanabilmek için onlarca kez yorulmalı.

Şimdi sizlere, hem sevap kazanma yolunu açacak, hem
de sevdiklerinizi mutlu edecek bir teklif sunacağız. Mesela

'sevdiklerim' dediğiniz insanlardan kaç tanesinin özel günlerini hatırlayıp kutluyorsunuz? Doğum günleri, evlilik yıldönümleri gibi özel günlerde, bir hediye, bir mesaj veya tebrik vasıtasıyla hatırladığınız insanların sayısı kaç? İş yoğunluğu içinde yakınlarımızın bu özel günlerini, çoğunlukla hatırlayamıyorsunuz belki de. Madem yle annenizin, babanızın, eşinizin, çocuğunuzun, dostlarınızın ve akrabalarınızın özel günlerini unutmamanız için bir 'zel Günler Defteri' oluşturun kendinize. Sevdiklerinizin doğum günlerini, evlilik yıl dnmlerini ve diğer özel günlerini bu defterden takip edip onlara kk bir hediye sunabilirsiniz. En azından o günlerde, onlara önem verdiğinizi, hatırladığınızı ifade edebilirsiniz. Sevgisini kazanacağınız her kalp, ahirette karşınıza bir güzellik olarak çıkacaktır mutlaka.

'zel Günler Defteri' oluşturun

Haydi hemen defterinizi ve kaleminizi alın ve sevdiklerinizin özel günlerinin tarihlerini yazmaya başlayın. Rabbimizin rahmet ve nimetleri her zaman üzerimize sağanak sağanak yağmakta. Bununla beraber Rabbimizin rahmetinin nerede gizli olduğu bilinmez. Bilinen tek gerçek var ki; günahımız çok, sevap kazanmak için arılar gibi çalışmalı ve bir kalp kazanmanın ümidiyle ırpınmalıyız.

EŞİNİZE HIÇ GÜL HEDİYE ETTİNİZ Mİ?

Eşinize, hiç onu sevdiğinizi söylediniz mi? Onu sevdiğinizi gösteren bir hediye aldınız mı? Unutmayın! Çocuğunuza vereceğiniz en güzel hediye, annesini sevmenizdir.

Minik kız, babasıyla annesinin tartışmasına bir kez daha şahit olmuş ve çekingen bir tavırla, babasının kulağına "Babacığım, lütfen annemle kavga etmeyin, siz kavga edince ben çok korkuyorum..." diyerek minik kalbinin ızdırabını anlatmaya çalışmıştı.

Anne baba kavga eder, olan çocuklara olur. Ne acı ki, bu tartışmalar, çoğu zaman bizleri olumsuz sonuçlara götürür. Bizler, arkadaşlarımıza, dostlarımıza, iş arkadaşlarımıza gösterdiğimiz saygıyı aile bireylerine göstermiyoruz. Efendimiz (s.a.s.) ise bu konuda çok kesin bir ifade ile olayı şöyle özetliyor: "*Sizin en hayırlınız, ailesine en iyi davranandır. Ben aileme karşı en iyi olanıyım.*" "*Sizin en hayırlınız, kadınlarına en iyi davrananlarıdır.*"

Ailemize karşı iyi davranmak nedir? İyi davranışlar, sadece dvmemek, tahkir etmemek değildir. Saygı gösterme, bize ters gelebilecek bazı hareketlerine sabredebilme, (Hanımların erkeklere gösterdiği sabrı da unutmayarak) verdiği sıkıntılara ses çıkarmama, bunların hepsi iyi davranışlardır.

Efendimiz'in (s.a.s.) eşleri, "*Allah Rasûlü, insanların en güler yzls, hanımlarıyla en çok latife yapanıydı.*" derler. Öyleyse bizler de ailemizle şakalaşmalı, onları neşelendirmeliyiz. Bir parkta gle oynaya eğlenebilmeliyiz. Piknik alanında ailemizle futbol oynayabilmeli ya da Efendimiz'in yaptığı gibi onlarla çeşitli yarışmalar yapabilmeliyiz.

*Çocuklara verilecek en güzel hediye,
onların annelerini sevmektir.*

Ayrıca, eşinizin hoşlandığı bir eşyayı, bir takıyı, bir elbiseyi ondan habersiz alıp, ona bir sürpriz yapabilirsiniz. Veya kırmızı bir gl alıp gizlice yatağının üzerine ya da mutfakta bir yere asabilirsiniz. Yahut eşinizin mutlu bir gününde, eşinizle birlikte bir hediye de kayınvalidenize ve kayınpederinize alabilirsiniz. Onlara, eşinize verdiği eğitimden, terbiyeden dolayı açıkça teşekkür edebilirsiniz. Bunlar, aklımıza gelen bazı düşünceler. Sizler de düşününce çok güzel fikirler bulabilirsiniz...

"ocuğunuza vereceğiniz en güzel hediye, annesini sevmenizdir." der bir düşünür. Gerçekten mutlu, huzurlu bir ailemiz olmasını istiyorsak, çocuklarımızın terbiyecisi, eğiticiisi eşlerimize karşı çok hassas davranmalıyız. Ne yapıp edip gönüllerini almalı, onları memnun etmeliyiz. Erkekler böyle davrandığı müddetçe, bayanlar da eşlerine ve çocuklarına cennet-s bir hayat sunacaklardır.

EŞİNİZİN MEMNUN OLACAĞI BEŞ ÖZELLİK SAYABİLİR MİSİNİZ?

"Benim, duyduğumda hoşlanacağımı umduğun, beş özelliğimi sayabilir misin?" Bu soruyu size eşiniz sorarsa fazla düşünmeden cevap verebilir miydiniz?

"Benim, duyduğumda hoşlanacağımı umduğun, beş özelliğimi sayabilir misin?" Bu soruyu eşiniz size aniden sorarsa fazla düşünmeden cevabını verebilir misiniz? İlk defa böyle bir soruyla karşılaştınız. Eşinize ait beş özellik söyleyeceksiniz ve bu özellikler eşinizin hoşuna gidecek.

Aile kurumunun iyice hırpalandığı, boşanmaların arttığı, mutsuz hânelerde çocukların yanlış yollara sapmak durumunda kaldığı bir zaman içindeyiz. Çoğumuz ne çocuğumuzla ne de eşimizle, bırakın hayatın güzelliklerini paylaşmayı, onlarla bir çay faslında bile konuşmuyoruz. En son çocuğunuza ya da eşinize ne zaman 'Seni seviyorum' dediniz, hatırlıyor musunuz? Veya en son ne zaman 'Eşim veya çocuğum sever' diyerek onların hoşlarına gidecek bir iş yaptınız?

Hâlbuki Peygamberimiz (s.a.s.), "*Sizin en hayırlınız ailesine karşı en iyi olanınızdır.*" diye bizlere tavsiyede bulunmuyorlar mı? Efendimiz'in (s.a.s.) bu kadar önem verdiği ailemizden çok uzak yaşıyoruz çoğu zaman. Onların nelerden hoşlandığını, nelerden etkilendiklerini düşünmüyoruz. Yanlış yaptıkları zaman ise, bizde hiç suç yokmuş gibi, devamlı olarak karşı tarafa yükleniyoruz.

Bizden beş teklif

İşte size bir fırsat: En yakınınızdaki insanların özelliklerini keşfetmeye çalışın. Eşiniz bu soruyu sormadan, siz onun güzel özelliklerini önceden düşünerek, hazırlıklı olun. Bizim tekliflerimizden size uygun olanını alın, gerisini kendinize göre kendiniz tamamlayın:

1) Eşimin, sabah işe giderken beni güler yüzle uğurlaması, akşam eve geldiğimde güler yüzle karşılaması. Bana güzel sözlerle mukabele etmesi.

2) Eşimin herkese karşı beni koruması, beni sevdiğini hissettirmesi ve çocuklarına karşı çok ilgili olması.

3) Eşimle beraber bazı akşamlar başbaşa veya çocuklarla yürüyüşe çıkmamız ve hatıralarımızı konuşmamız.

4) Hayatın zorluklarına karşı, Allah ve Rasûlü'nün hoşnutluğunu kazanma adına sabır göstermesi.

5) Her hafta yapmaya çalıştığımız aile toplantısını, eşimin kararlılıkla sürdürmesi.

Allah yardımcınız olsun. Bakalım, eş olarak birbirinizi ne kadar tanıyorsunuz?

AİLENİZLE DIŞARIDA YEMEK YEDİNİZ Mİ HIÇ?

“Kır çiçeklerinin açtığı ılık bir bahar gününde, sararan yaprakların uçtuğu hoş bir sonbahar akşamında ailenizle birlikte yemek yemeye gittiniz mi hiç? Ailenin bütün fertleriyle böyle bir mutluluğu tatmanızı tavsiye ederiz.”

Modern çağda çeşitli dertler çıkıyor karşımıza. Sabrın, sadece peygamberlere ait bir güzellik olduğunu düşünerek, bu sıkıntılara karşı tahammülsüzlük bayrağını açıyoruz çoğu zaman. Hep karşıımızdakinden bekliyoruz anlayışı, sabrı, gülümsemeyi ve özür dilemeyi... Bizler, eş ve çocuklarımız için yeterince müsamahalı davranmadığımız ve sabırlı olmadığımız için evlerimizde mutluluk rüzgârları esmiyor belki de.

Mesela, eşiniz, çocuklarınız, anne- babanız ve ailenin diğer fertleriyle dışarıda en son ne zaman yemek yediniz? Ya da en son hangi tarihte tatil gününüzün tamamını ailenize ayırıp sıkılmadan onlarla oynayıp eğlendiniz? Gerçek şu ki bun-

ları çok az yapıyoruz ya da hiç yapmıyoruz. Hâlbuki, kâinata rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz (s.a.s.), bize ailemize karşı çok iyi davranmamızı emir buyurmuyorlar mı? O'nun (s.a.s.), kendisine yapılan eziyetlere karşı her zaman sabırlı davranması, bize de 'böyle yapın' tavsiyesidir aslında.

Topluca gezmenin huzurunu yaşayın

Gelin şimdi ailenizin mutluluğu için güzel bir iş yapın ve bu hafta izin gününüzün tamamını sadece ailenize ayırın. Kahvaltınızı yaptıktan sonra, şehrinizdeki tarihî bir camiyi ziyaret edin. Öğle namazını o camide kıldıktan sonra bütçenize uygun bir lokantaya gidin. İkinci namazını kılmak için tekrar başka bir camiye hareket edin. Daha sonra bir çay bahçesinde veya bir parkta çocuklarınız, eşiniz, anne-babanız ve diğer aile fertleriyle dinlenin. Çocuklarla oynayın, yarışın, sallıncakta sallanın ya da yeşillikler içinde muhabbet ederek ailenizin bilmediğiniz, fark edemediğiniz güzelliklerini keşfedin. Ve son noktaya geldi sıra: Evinize döndüğünüzde, aile fertlerinin hepsine imkânınız nisbetinde küçük de olsa sürpriz bir hediye sunun. "Bu iş bize çok pahalıya patlar." diyenlere ise "Bu güzellikler için yapacağınız masraf, bir aylık sigara paranızın yarısı bile etmez." diye cevap verdiğimizde yanlış söylemiş olmayız herhalde.

Bu güzellikleri yaşadığınız için aile fertleri sizi yanaklarınızdan onlarca kez öpecektir inanın. Haydi mutlu tatiller...

HUZUR VE BEREKET İÇİN EVİNİZE GİRERKEN SELAM VERİN

Allah Rasûlü, Hz. Enes'e şöyle demişti: "Ey oğulcuğum, evine girdiğin zaman selam ver ki, selamın hem senin üzerine hem de aile halkına bereket olsun!"

(Tirmizi, İsti'zan, 10)

Silahla atış yaparken, hedefe tam isabet kaydetmenin çok önemli bir püf noktası vardır: Atış anında silahın kesinlikle oynamaması gerekir. Eğer hedefiniz 1 kilometre ötede ise hedefi iskalamanız için silahınız 1 milimetre dahi oynamamalı. Şayet 1 milimetrelilik oynama olursa, kurşun hedefin yüzlerce metre uzağından geçer. Basit gördüğümüz, 1 milimetrelilik açığı, bizi koskoca hedefi vurmaktan eder. Hayatımızda da bizi büyük hedeflere ulaşmaktan uzaklaştıran ihmal ettiğimiz küçük ibadetler, hareketler, davranışlar vardır.

İşte ihmal ettiğimiz o davranışlardan birisi de "selamı yaymak"tır. Peygamberimiz'in (s.a.s.) sosyal huzuru temin etme

adına, çok ehemmiyet verdiği selamı ihmal etmemiz, bizi insanlardan uzaklaştırıyor, kabuğumuza çekiyor, yalnızlığa ve bunalıma itiyor belki de. Asıl vurgulamak istediğimiz nokta, belki çoğumuzun haberdar olmadığı bir âyetin bize kazandırmak istediği davranıştır. Bu güzel davranış ise evlerimize girerken selam vermekten başka birşey değildir. Allah-u Teâla bu konuda Nûr Sûresi 61. âyette bize şöyle buyurmaktadır: "Evlerinize girdiğiniz zaman Allah katından kutlu, feyizli ve bereketli bir iyi dilek temennisi olarak birbirinize selam verin." Hz. Enes (r.a.), ise bu konuda Resûlullah'ın (s.a.s.) kendisine şöyle buyurduğunu söyler: "*Ey oğulcuğum, evine girdiğin zaman selam ver ki, selamın, hem senin üzerine hem de aile halkına bereket olsun!*" (Tirmizi, İsti'zan, 10)

Demek ki selam, insanlara huzur, güven ve bereket veriyor. Evimize girerken vereceğimiz selam ve söyleyeceğimiz birkaç güzel söz, günün sitresini ve yorgunluğunu üzerimizden çabuk atmamıza yardımcı olacaktır. Tatlı bir ses tonuyla, yüreklerin kıyısına bırakacağımız her bir selam sözü ailemize huzur getirecek, hanelerimizde cennetâsâ solukların yayılmasına vesile olacak. Belki vereceğimiz bir selam ve söyleyeceğimiz 'seni seviyorum' ifadesi, eşimizin, çocuğumuzun, annemizin, babamızın o andaki sinirli, soğuk ve sıkıntılı halini yumuşaklığa, sakinliğe ve gülümsemeye dönüştürecektir.

Evlerimize girerken selamı unutmayalım!

Evlerimize girerken selam vermeyi ve güzel sözler söylemeyi kesinlikle unutmayalım. Bunu yaparken de bir âyetin ve hadisin emrini yerine getirdiğimizi hatırlayalım. Hem yine unutmayalım ki, selam belki de büyük müjdelere ulaşma noktasında silahtaki '1 milimetrelilik oynama' değeriindedir.

EVİNİZDE HAFTALIK SOHBETLER YAPMAYA VAR MİSİNİZ?

Haftalık sohbetlerle, aile fertlerinin dertlerine, sıkıntılarına, mutluluklarına ortak olabilir ve onlara mutlu bir aile olmanın huzurunu, sevincini ve ayrıcalığını yaşatabiliriz.

Toplumun temel taşı ailedir. Bir milleti ayakta tutacak olan da mahvedecek olan da ailedir. Aile reisleri, gönlü Hakk ile beraber olan, hayatını Hakk'ın rızası doğrultusunda yaşayan bir aile için varını yoğunu ortaya koyup çalışmalıdır. Hiçbir mazeret, hiçbir iş ve meşguliyet, aileyi ihmal etmek için sebep olarak gösterilmemelidir.

Sokaklarda yaşayan, sıcak bir yuva şefkatinden mahrum yüz binlerce yavrunun; uyuşturucunun, içkinin ve fuhşun acımasız çarkları arasında hayatı solan binlerce gencin, sorumluları arasında biz de yok muyuz acaba? Hayatı solan bu yavrucağlar, bizim ailelerimizden çıkmadı mı? Onlarla ilgilenmeyen aileler bizler değil miyiz?

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), ailesi ile ilgilenmek adına belli aralıklarla aile efradıyla sohbet eder, onlara İslam'ın hükümlerini anlatır, olaylar karşısında nasıl davranmaları gerektiğini ifade eder, sorunlarını dinler, dertlerine derman olurdu. Aile fertlerinin birbirleri arasındaki problemlerini çözer, onlara hakkı ve sabrı tavsiye ederdi.

Çocuklar Kur'ân'la büyüsin

Peki bizler ne yapmalıyız? Hepimizin bir ailesi var. Kimimizin eşi ve çocukları var. Efendimiz'i (s.a.s.) örnek alarak eşlerimizle, çocuklarımızla, anne babamızla haftanın belirli bir akşamında, 'aile içi sohbet' yapabiliriz. Sohbeti önce Yasin Sûresi'ni okuyarak başlayabilir, sonra belirlenen konularda ilmi hâl veya Kur'ân meali ile devam edip, son olarak da Efendimiz'in hayatından kesitler okuyabiliriz. En fazla bir saat süreceği olan bu sohbetin ardından, aile fertlerinin dertlerine, sıkıntılarına, mutluluklarına ortak olabilir ve onlara mutlu bir aile olmanın huzurunu, sevincini ve ayrıcalığını yaşatabiliriz. Bu sayede, topluma hak hukuk tanımayan bir fert yerine, Hakk'ı tavsiye eden, insanlara yardım için çırpınan bir nesil kazandırmaya yolunda çaba göstermiş oluruz.

ÇOCUKLARINIZA DUA ETMEYİ UNUTMAYIN!

"Kim çocuklarına dua etmez?" demeyin. Şefkatle kucakladığınız evlatlarınızın imanı ve selameti için açın ellerinizi ve her fırsatta onlara hayır dualar edin.

Raporlar, her geçen gün uyuşturucu kullanma yaşının düştüğünü, fuhşun daha geniş kitlelere yayıldığını, gençlerin anne babalarına karşı şiddete dayalı davranışlarının daha da arttığını gösteriyor. Araştırmacılar çözüm yolları da gösteriyorlar; ama bu çözümler gençlerimizi mutlu etmeyi bir türlü sağlayamıyor. Peki çözüm nedir? Çözüm, sağlıklı bir aile ve çocuk için bol bol dua etmektir.

Terbiyesini Efendimiz'den (s.a.s.) alan insanlar, örnek olma ve örnek evlat yetiştirme konusunda, kılı kırk yararcasına bir hayat yaşamışlar. Bazısı odada Kur'ân olduğu için saygıdan sabaha kadar uyuyamayıp Kur'ân okumuş, bazısı henüz 20 yaşında dünyayı fethetmeyi kendine hedef koymuş, bazısı da

'Ümmeti Muhammed'in imanını selamette görürsem, cehen-nemin alevleri içinde yanmaya razıyım.' diyebilme yürekliliğini göstermiştir. Bu büyük şahsiyetlerin hepsinin ortak noktası ise nuranî nefeslerin soluklandığı bir aile ve kendilerine sürekli olarak dua eden anne ve babalarının olmasıdır...

Hz. Âişe, konuyla ilgili şunları anlatır: "Hz. Peygamber'e (s.a.s.) çocuklar getirilirdi. O da onlara bereketle dua ederdi." Efendimiz (s.a.s.), sadece küçük çocuklara değil, ileri yaştaki çocuklara da dua etmiştir. Hatta Efendimiz (s.a.s.), torunlarına her vesile ile dua etmiştir. (İbrahim Canan, Hadis Ansiklopedisi, 1/308)

Bizler önemli ayrıntıları önemsemeyip ihmal edince, başımıza bin bir türlü bela ve musibet geliyor. Çocuklarımızın, peygamberî bir ahlâka sahip olması için, her namazdan sonra ellerimizi açalım. Rabbimize, çocuklarımızın imanı ve selameti için dua edelim. Bunun yanı sıra, onlara, her gece yatarken de dua etmeyi unutmayalım. Uyumadan önce okuduğumuz duaları, çocuğumuzun yanı başında okuyarak, hem kendimizi hem de çocuğumuzu her türlü insî ve cinnî şerlerden koruyabiliriz. Çünkü Efendimiz (s.a.s.), hayatın her anında okunması gereken duaları bizlere bildirerek, 'Dua zırhtır.' buyuruyor.

Neler okumalıyız?

Peki yatmadan önce neleri okuyalım? Sırasıyla, Fatiha Sûresi, Âyet'el Kürsi, Amenerrasûlü, üç İhlas, Felak ve Nas Sûrelerini okuyabiliriz. Bunları okumak, üç dakika bile sürmüyor. Hayatımızda bir sürü boş işe vakit ayırırken, tertemiz bir evlat için ayrılacak üç dakika hiç de fazla olmasa gerek...

ÖLÜMÜ HATIRLAMAK İÇİN EN SON NE ZAMAN KABRİSTANA GİTTİNİZ?

Gelin, bu fâni dünyada, kabirlerimizin içini gül bahçelerine çevirecek güzel bir iş yapalım. 'Ölmeden önce ölünüz.' prensibiyle bazı zamanlar kabirleri ziyaret edip tefekkür edelim.

Ölüm; kimileri için bir son, kimileri için ise yeni, sonsuz ve gerçek bir hayatın başlangıcı, doğumu... Kimileri ölüm ve ötesi için çok sıkı bir hazırlık içindeyken, kimileri de büyük bir boşvermişlik duygusu içinde nefsanî arzularını tatmin etmeye çalışıyor.

Ölüm, bazıları için bir son gibi görünse de biz mü'minler için yeni bir başlangıç, Sevgili'ye ulaşmamız için yaşamamız gereken bir süreçten başka bir şey değildir. Peki bu süreçte hazırlıklı mıyız acaba?

Ölümü hatırlayıp kendimize ne kadar çekidüzen veriyoruz? Peygamber Efendimiz (s.a.s.), insanların en akıllısını şöyle

le anlatır: *“Mü’minlerin en akıllısı, ölümü en çok hatırlayan ve ölüm sonrası için hazırlık yapandır.”* (İbrahim Canan, Hadis Ansiklopedisi, 17/629.)

Ölümü, bize neler hatırlatabilir acaba? Ecdadımız bu konuda çok güzel uygulamalara imza atmıştır. Atalarımız camilerin bahçelerine türbeler ve mezarlar yaparak, insanların, camiye geldiklerinde ya da o sokaktan geçtiklerinde ölümü hatırlamalarını sağlamış, böylelikle insanlar, hayatlarına tekrar çekidüzen verme imkânına sahip olabilmişlerdir.

Bizler bu konuda onlar kadar şanslı değiliz. Mezarlıklar, şehrin dışında, gözlerden ve gönüllerden uzak... Bu sebepten bizler o hissiyatı tam olarak yakalayamıyoruz. Kabirler bizlere uzak olsa da oraları ziyaret etmeyi ihmal etmemiz gerekiyor aslında. Sahi en son ne zaman mezarlığa gittiniz, hatırlıyor musunuz? Geçen bayramda mı? Çocuklarınız, dedelerinin, ninelerinin mezarını hiç gördüler mi? Ölümün, kabrin, musalla taşının ne mânâyâ geldiğini hiç anlattınız mı onlara?

Yoksa, bütün bunların ne anlama geldiğini biz de mi bilmiyoruz?

Ölmeden önce ölüme nasıl hazırlanılacağını düşündünüz mü hiç? Ya da bir mezarlığa gidip neler hissettiğini sordunuz mu yavrularınıza ve nefsinize? Peygamberimiz (s.a.s.), bu konuda şöyle buyurur: *“Kabirleri ziyaret edin. Çünkü bu, dünya bağını kırar, ahireti hatırlatır.”* (İbrahim Canan, Hadis Ansiklopedisi, 17/135.)

GURUR VE KIBİRE TESLİM OLMADAN AFFEDEBİLELİM

Affetmek, bir peygamber davranışıdır. Kur 'ân da affetme konusunda bizleri uyarıyor: "Sen af ve müsamaha yolunu tut, iyiliği emret, cahillere aldırış etme."(A'râf, 7/199)

Amerika'daki Stanford Üniversitesi'nde görevli bilim adamı Frederic Luskin ve ekibinin yaptığı araştırmaya göre, affetmeyi başarabilen insanların, hem ruhen hem de bedenen diğer insanlara göre daha sağlıklı oldukları ortaya çıkmıştır. Luskin ve ekibi, bizlere özetle şunu söylüyor: "Mutlu olmak istiyorsanız, yaşadığınız sıkıntılı olaylara, sizi üzen, kıran kişilere karşı hoşgörölü davranın, insanları affetmeyi başarın..."

Kainata rahmet olarak gönderilen Efendimiz (s.a.s.), bütün hayatı boyunca öylesine müsamahalı yaşadı ki bize, en azılı düşmanın bile nasıl affedileceğini bizzat uygulayarak gösterdi. O değil miydi ki, hayatı boyunca kendisine çeşitli eziyetler yapan Ebû Süfyan'a bile af ve müsamaha ile davranan... O değil mi ki, 'Bugün size ceza yoktur, hepiniz hürsünüz.' di-

yerek, Mekke'nin fethinde 'Acaba bize ne yapacak?' diye bekleyen insanların yüreklerine su serpen... O değil miydi ki, kendisine yüzlerce sıkıntı yaşatan İkrime b. Ebî Cehil'e karşı son derece yumuşak davranan...

İnsanlığın bunalım yaşadığı, kardeşin kardeşle, çocuğun ebeveyniyle, hanımın kocası ile sürekli olarak kavga edip, birbirini hırpaladığı bir dönemdeyiz. Aslında 'bizim olan değerlerimize sahip çıkmak', bütün çirkinliklerin yerini güzelliklere, huzursuzluğun yerini de mutluluğa bırakması anlamına gelecek...

Affetmenin huzurunu yaşayalım

Asabi bir mizaca sahip olabiliriz, kendi dertlerimiz, sıkıntılarımız olabilir; ama asıl zor olan, sıkıntılı zamanlarda büyük işler başarabilmektir. Hüner, asabi olduğumuz zaman sakinleşebilmektir. "Hata ondaydı, ben niye özür dileyeyim (affedeyim)!" saplantısına girmeden, örnek alınacak en büyük insanı hatırlayarak affetmeyi bilelim... Şimdi zaman kaybetmeden "kesinlikle affetmem" dediğimiz kişileri teker teker arayıp onlara, Allah rızası için kendilerini affettiğimizi söyleyelim, haklı olsak dahi... Ne dersiniz hayırda önce davranan olmak istemez misiniz?

HER ZAMAN ABDESTLİ OLMAYA VAR MISINIZ?

Abdest, insanı ibadete hazırlar. Abdest, başlı başına bir ibadettir. Ferahlatan, uzuvları sakinleştiren abdest, bizi Allah'a yaklaştıran yollardan birisidir.

Sıkılıyoruz, bunalıyoruz ve kurtulmak için çareler arıyoruz. Hâlbuki "Mutluluk Kitabı" başucumuzda; lâkin onu elimize alıp, okumaktan zaman zaman aciz kalıyoruz. Peygamber Efendimiz (s.a.s.), ümmetine, sıkıntılı anlarında, öfkeli zamanlarında çare olacak, kolayca uygulanabilecek bir reçete sunmuştur: Abdest almak. Bu çağrıya bazı sahabîleri, âlimler, Osmanlı padişahları öylesine uymuş ki, abdestsiz iş yapmaz, adım atmaz olmuşlar. Cennet ayakları altına serilen anneler dahi uymuş bu güzel tavsiyeye ve çocukları, çocuklarını abdestsiz bir kere bile emzirmemeye özen göstermişler. Onların bu hassasiyetleri, hep yüce ruhlu insanları dünyaya getirmelerine vesile olmuş.

Peygamberimiz (s.a.s.), ümmetini devamlı abdestli olmaya teşvik ederek, "... İç ve dış temizliği tam yaparak devamlı abdestli olmaya, ancak mü'min riayet eder.", "Kim abdestli olduğu halde abdest tazelerse, Allah (c.c.), bu sebeple ona on misli sevap yazar." buyurmuşlardır.

Hepimiz biliyoruz ki, abdest bizi namaza, Kur'ân'a; namaz ve Kur'ân da, Allah'a ve Rasûlü'ne götürür. Allah'a ve Rasûlü'ne yakın olan insan da bilinçli olarak günah işlemez.

Mü'min için bundan daha büyük bir mutluluk olur mu? Çoğumuz anne babayız ya da anne baba adayı... Eğer hem kendimizin hem de evlatlarımızın, Efendimiz'in (s.a.s.) istediği mü'minler olmasını arzu ediyorsak, küçük gördüğümüz, ama çok büyük olduğunu gözden kaçırdığımız noktadan başlamalıyız işe. Hem öyle başlamalıyız ki, bundan sonra abdestsiz hiçbir ânımızın olmamasına özen gösterecek şekilde.

Her an nasıl abdestli olabiliriz?

Peki sürekli nasıl abdestli olalım? İşte bizden bir teklif, kendi imkânlarınızı düşünüp, daha farklı yollar bulmak ise size kalmış. Tuvalete giriyoruz ve çıktıktan sonra ellerimizi, ayaklarımızı yıkıyoruz. Bunun yanında, iki dakika bile sürmeyecek olan bir abdest alsak güzel olmaz mı? Evimizden ya da iş yerimizden ayrılırken abdest alarak çıksak, hatta abdestli olarak yatağımıza girsek, Allah (c.c.) ve Rasûlü'nün (s.a.s.) hoşuna gitmez mi? Karar sizin... Unutmayalım ki ölümün bizi nerede ve nasıl beklediği belli değil. İyisi mi, biz onu her yerde ve her zaman abdestli bekleyelim. Rabbimizin huzuruna abdestli olarak varmak az şey midir?

BİR GÜNDE KAÇ KERE TÖVBE EDİYORSUNUZ?

Kabrin açık kapısına doğru hızla ilerliyorsken, hiçbir günahı olmayan Peygamberimiz'in (s.a.s.), bir günde yaptığı tövbeyi bizler acaba bir haftada yapabiliyor muyuz?

"Ben günde yüz sefer Allah'a istiğfarda bulunurum." Bu ifade kâinatın O'nun hürmetine yaratıldığı İnsanlığın İftihar Tablosu'na (s.a.s.) ait. O (s.a.s.), günahsız olmasına rağmen gündüzlerini irşat ve tebliğle, gecelerini ise ibadet ve tövbe ile geçiren örnek bir insandı. Hatta bir defasında, geceleyin uzun ibadet ve tövbelerinden birini yerine getirirken Hz. Âişe (r.a.), "Ey Allah'ın (c.c.) Rasûlü, hiçbir günahın olmadığı halde niçin kendini yıpratırcasına bu kadar ibadet ediyorsun?" der. Efendimiz'in (s.a.s.) cevabı müthiş olur: *"Ey Âişe! Allah'a (c.c.) ibadet eden bir kul olmayayım mı?"*

Peygamberimiz (s.a.s.), bu kadar hassas davranıyor ve ayakları şişinceye kadar namaz kılıyor, günde yüz defa tövbe

istiğfar ediyorsa, bizim halimiz nice dir... Aslında yaptığımız hatalar sebebiyle binlerce tövbeye ihtiyacımız varken, bizdeki bu umursamazlık da neyin nesi... Ne gariptir ki, kabrin açık kapısına doğru hızla ilerliyoruzken Peygamberimiz'in (s.a.s.) bir günde yaptığı tevbe yi, bizler belki bir haftada bile yapmıyoruz.

Başka bir rivayette Hz. Huzeyfe şöyle der: "Sözlerimde aileme karşı bir ölçüsüzlük vardı. Bu başkalarına olmazdı. Bu halimi Efendimiz'e (s.a.s.) söyledim. Rasûlullah, 'Bu kusurunun bağışlanması için günde yetmiş defa istiğfar et.' buyurdular. Efendimiz (s.a.s.), tövbenin, insanın ailesiyle ilgili pek çok sınırlarını da çözeceğini, en azından kişinin ailesine karşı hatalarının affedilmesi ve yanlış davranışlarını düzeltmesi adına bir çıkış yolu olduğunu ifade buyurmaktadır.

Her gün tövbe etmeye var mısınız?

Efendimiz'i (s.a.s.) örnek alarak her gün kararlılıkla tevbe istiğfar etmeye var mısınız? Cevabınız 'Evet' ise, (her gün yüz defa yapmak en mükemmeli) özellikle namazlardaki dua anlarında en az 10'ar defa olmak üzere günde 50 istiğfar okuyalım ve sevdiğimizimize de okumaları için tavsiyede bulunalım. Rabbimiz (c.c.), bizleri samimiyetimize binaen ahirette

Umulur ki Rabbimiz (c.c.), bizleri, bu samimi davranışımızdan dolayı affeder. Allah-ü Teâlâ (c.c.) hepimizi affına alarak, Efendimiz'in (s.a.s.) yanında haşrolan kullarından eylesin (Amin).

NAMAZ TESBİHATINI YAPANLARA EFENDİMİZ'İN MÜJDESİ VAR!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), "Kim namazların ardından 33'er kere Sübhanallah, Elhamdülillah ve Allahu Ekber derse affolunur." buyuruyor.

"Saatine baktı ve 'Eyvah! Akşam ezanına on dakika kalmış.' diyerek hemen abdest almak için lavaboya yöneldi. Abdestini aldı, seccadesini serdi ve hızlıca namazını kıldıktan sonra seccadesini apar topar katlayarak, dolabın üst rafına koydu. Akşam ezanı neredeyse okunmak üzereydi. Şimdi namazını bu saate bıraktığı için üzülmeli miydi? Yoksa son anda dahi olsa namazını kıldığı için sevinmeli miydi? Tam olarak karar veremedi. Namazdan sonra tesbih çekmek ise aklına dahi gelmemişti..."

Bu olayı belki çoğumuz yaşıyoruz. Namazlarımızı adabıyla, gereken özeni göstererek ve cemaatle birlikte kılarıyoruz.

Belki namazımızı vaktin son dakikalarına sıkıştırıyoruz, belki de (Allah muhafaza etsin) kılmayı unutuyoruz (!).

Allah ve Rasûlü'nün hassasiyetle üzerinde durduğu namaz konusunda böyle tembel davranırken namaz tesbihatını yapmak belki de aklımızın ucundan bile geçmiyor. Bakın Peygamber Efendimiz (s.a.s.), namaz tesbihatı konusunda bizleri nasıl uyarıyor: *"Kim her namazın peşinden otuz üç defa Allah'ı tesbih eder (Sübhanelillah), otuz üç defa Allah'a hamd eder (El-hamdülillah) ve otuz üç defa da Allah'ı tekbir eder (Allahü ekber), yüzü tamamlamak için: "Lâ ilâhe illallahu vahdehû lâ şerike leh, lehülmülkü ve lehülhamdü ve hüve ala külli şey'in kadîr" derse, hata ve günahları deniz köpüğü kadar çok olsa bile bağışlanır."* (Müslim)

Tesbihatları unutmayalım

Camilerimizde, cemaatle tesbihat yapılmakta. Camiye gittiğimiz vakitler tesbihatı da mutlaka yapalım. Bununla birlikte tek başımıza kıldığımız namazlardan sonra da tesbihatı kesinlikle ihmal etmemeye çalışalım. Bunu kendimize bir fitrat olarak kazandıralım. Burada Efendimiz'in (s.a.s.) verdiği müjdeyi hatırlamakta fayda var: *"Her kim günde yüz kere Subhanallahu ve bi hamdih derse o kimsenin günahları deniz köpüğü kadar çok olsa bile bağışlanır"*. Bu müjdeye nail olmak istemez misiniz?

KUR'ÂN'DAN KAÇ SÛREYİ EZBERE BİLİYORSUNUZ?

İş yoğunluğunu, yorgunluğu, stresi vs. bahane etmeden hemen işe koyulmalıyız. Önce Kur'ân-ı Kerim'in son 10 kısa sûresini, her hafta bir tane olmak üzere ezberleyelim.

Kur'ân-ı Kerim'den ezbere kaç tane sûre biliyorsunuz? Belki 5, belki de 10. Bununla birlikte hayatta fazla değeri olmayan pek çok bilgi, zihnimize kazınmışçasına yer ediyor hafızamızda.

Yıllardır yaşıyoruz, hâlbuki yılda bir tane dahi olsa ezberlemiş olsaydık, bugün onlarca sûre ezberimizde olurdu herhalde. Peygamber Efendimiz (s.a.s.), çarpıcı bir şekilde bizi uyarıyor aslında: *"Sizin en hayırlınız, Kur'ân'ı öğrenen ve öğreteninizdir."* Bu konuda çok az gayret sarf ettiğimiz ortada; ama bu, bundan sonra yapmayacağımız anlamına gelmemeli.

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

Allah ve Rasûlü'nün huzuruna Yüce Kitabımız'dan birkaç kısa sûre bilerek çıkmak, namazlarımızda hep aynı sûreleri tekrar etmek ne acı.

Hiçbir şey için geç değil, öğreneceğimiz pek çok sûre mutlaka vardır. Efendimiz'in (s.a.s.) müjdesini de hatırmıza getirerek, Kur'ân'dan ezberlediğimiz sûreleri artırmaya çalışabiliriz.

Her hafta bir sûre...

Hepimiz, iş yoğunluğunu, yorgunluğu, stresi vs. bahane etmeden hemen işe koyulmalıyız. Önce Kur'ân-ı Kerim'in son on kısa sûresini, her hafta bir tane olmak üzere, sırasıyla ezberleyelim. Bu on kısa sûreyi bilenler, Duha Sûresi'nden itibaren, Kur'ân'ın sonuna doğru olan sûreleri ezberlemeye başlayabilirler. 'Biz bu sûreleri de biliyoruz' diyenlere, teklif ettiğimiz sûreler ise şunlar: Yasin, Mülk (Tebareke), Nebe (Amme), Fetih, Kehf ve Cuma Sûreleri...

Peki bu işin kontrolünü nasıl yapacağız? Ezberleyeceğimiz sûreleri annemiz, babamız, eşimiz veya çocuklarımızla bir plan yaparak, birbirimize dinletelim. Aile reisleri, her hafta ezberini yapanlara birer takdir ödülü, yapmayanlara ise teşvik cezası (!) verebilirler. Bu hayırlı işi bütün aile fertleriyle beraber yaparak, bizi her daim izleyen Allah ve Rasûlü'ne gayretimizi gösterip, onların sevgisini kazanabiliriz. Ne dersiniz, Allah (c.c.) ve Rasûlü'nün sevgisini kazanmak için bu konuda gayret göstermeye değmez mi?

CUMA GÜNÜ ÇOK SALEVÂT OKUYALIM

Cuma günü okuduğumuz salât ve selamlarımız, bizzat Efendimiz'e sunuluyor. Peygamber Efendimiz (s.a.s.), "Cuma günü bana çok salâvat okuyun. Çünkü Cuma günü bana salâvat okuyan kimse, daha salâvatını bitirmeden o bana ulaştırılır." buyuruyorlar...

Anahtarınızın ne kadar önemli olduğunu düşündünüz mü hiç? Bunu en iyi soğuk bir kış günü, anahtarınızı kaybedip kapıda kaldığınızda anlarsınız. Bir başka deyişle; arabanız 100 milyar lira değerinde; ama o aracı kullanmanız için 5 milyon liralık anahtar kullanmak zorundasınız. Yani muhtaçsınız o anahtara... Hayatta bazı hareketlerimiz, davranışlarımız, ibadetlerimiz de aynen 'anahtar' hükmünde ve değerindedir; Kolay ama çok kazandıran...

İşte size, anahtar hükmünde, söylemesi çok kolay, kazancı tarifsiz bir dua: Cuma günleri Efendimiz'e (s.a.s.) salâvat okumak. Peygamberimiz (s.a.s.), şöyle buyuruyorlar: *"Cuma günü bana çok salâvat okuyun. Çünkü o gün okunan salâva-*

ta melekler şahitlik eder. Cuma günü bana salâvat okuyan kimse, daha salâvatını bitirmeden, o bana ulaştırılır.” (Kütüb-i Sitte, 17/153-154.), *“Bana salâvat okuyan mü’mine, melekler rahmet duası eder. Bu, mü’minin bana salâvat okuduğu müddetçe devam eder. Öyleyse kul bunu ister az yapsın, ister çok...”* (Kütüb-i Sitte, 17/14.)

Salâvatı mümkün olduğunca her gün okumalıyız. Fakat Efendimiz (s.a.s.), Cuma günü için özel bir teklif sunuyor bizlere. Salâvat okuduğumuzda ona bizzat kendilerinin mukabele edeceğini belirterek, Cuma günü daha çok salâvât okumamızı teşvik ediyorlar. Hayallerimizi ötelere ötesine götürerek düşünmeye çalışalım; Efendimiz’e (s.a.s.) selam veriyoruz ve Efendimiz (s.a.s.) de bize, bizzat ismimizle karşılık veriyor. Böyle bir mutluluğa kim dâhil olmak istemez?

Cuma namazına giderken okuyun

Peki salâvatı unutmamamız için ne yapmalıyız? Önce Cuma günleri Efendimiz’le (s.a.s.) randevu günümüz olduğunu, aklımızdan çıkarmayalım. Bunun yanında, bütün namazlarda tesbihatla beraber salâvat okumayı da ihmal etmeyelim. Erkekler, Cuma namazı için camiye giderken, az ya da çok mutlaka yürüyorlar. Camiye gidene kadar geçen süre ve namaz araları, salâvat okumamız için en mükemmel zamanlar.

“Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selamin aleyke ya Rasûlallah!..” (Milyonlarca selam senin üzerine olsun ey Allah’ın Rasûlü)

OKUMASI KOLAY, MÜKÂFATI BÜYÜK BİR DUA EZBERLEMeye NE DERSİNİZ?

Rahmet Peygamberi (s.a.s.), okuması kolay, karşılığı ise çok büyük olan bir dua okumayı teklif ediyor bizlere, "Sübhânallâhi ve bihamdihî, Sübhânallâhi'l-azîm.

Yapılar, taş ya da tuğlaların üst üste konulması ile meydana gelir. Taşlar yavaş yavaş yükselir, sıva, boya yapılır ve neticede güzel bir villa, saray, daire vs. ortaya çıkmış olur. İnsanoğlu, maddî yönden bu gerçeği kabul ederken, mânevî olarak da küçük işler yaparak, büyük güzelliklere kavuşabileceğini çoğu zaman unuttur. Belki de şeytan, dünya meşgaleleri ile insanı öyle uğraştırıyor ki, büyük mükâfatlar kazandıracak olan küçük ibadetlerden uzaklaşıyoruz zamanla.

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), şöyle bir teklif sunuyor bizlere: *"Dile hafif, (sevap ve günahların tartılacağı) terazide ağır olan ve Allah'ın (c.c.) hoşnut olacağı (iki ifadeden oluşan) bir tesbih vardır: 'Sübhânallâhi ve bihamdihî, Sübhânallâhi'l-azîm.'* (Azamet sahibi Allah'ı, her türlü noksanlıktan tenzih ederim, O'na hamd ederim.)"

Hem okuyalım hem okutalım

Gördüğünüz gibi gerçekten kolay bir dua, hemen ezberleniyor. Kim bilir, bu duaları okumamız, belki de bizlere pek çok hayırlı işin kapısını açacak. Efendimiz'in (s.a.s.) müjdelediği ahiretteki karşılığını da düşünürsek, okunması çok kolay olan bu duanın aslında ne kadar değerli olduğu çıkar ortaya. Öyleyse bizleri pek çok hayıra kavuşturacak bu duayı, her gün 100 defa okumaya var mısınız?

Sevgili anne-babalar! Başta sizler, dilinizi, bu güzel duaları okumaya alıştırmak. Daha sonra da çocuklarınıza öğretmek, bu iki duanın her gün okunmasını sağlayın. Gençler de bu duayı hem kendileri okusa hem de en az bir arkadaşına teklif etseler ne güzel olur. Bilgisayarla çok meşgul olanlar ekranlarına, diğer dostlar da çalıştıkları veya buldukları ortamda müsait bir yere, bir hatırlatma kâğıdı iliştiyerek, bu duayı sürekli hatırlarında tutabilirler. Bu davranışımız, bizleri sürekli görüp gözeten Allah (c.c.) ve Rasûlü'nün (s.a.s.) ne kadar hoşuna gider, değil mi?

GÖZLERİMİZİ HARAMDAN NASIL KORUYABİLİRİZ?

"Gözlerin zinası bakmaktır." diyor dinimiz. Bunun ilk yolu, birçok aile için "bağımlılık" kelimesiyle ifade edilebilecek televizyonu kontrol edebilmekten geçiyor.

Televizyonlarımızda, önce masum görüntüler izledik mahremiyete dair. Sonra bu masumiyete, yavaş yavaş özel mahremiyet görüntüleri eklendi. Basında da aynı seyir izlendi.

Kadının, karanlık çağlardaki, ayaklar altına alınan durumundan daha vahim halini seyrederek oldu insanlar. İşin daha da üzücü tarafı, insanlar önceleri bu mahremiyet görüntülerine tepki gösterebiliyorken, şimdi çok yakınında sergilenen bin bir türlü rezaleti umarsızca seyredabiliyor.

Hâlbuki bazılarımız, her bir uzvumuzun ayrı ayrı zinaya maruz kaldığını unutuyor. Kur'ân ve sünnette, her uzvumuzun bizi günaha götürebileceği belirtilirken, özellikle gözlerin zinasının daha ağır olduğu bildiriliyor. Meselâ, Nur Sûresi 30-31. âyette Allah (c.c.), mü'minlere şöyle seslenir: "*Mü'min er-*

keklerle gözlerini haramdan sakınmalarını, edep yerlerini açmaktan ve zinadan korunmalarını söyle. Mü'min kadınlara da gözlerini haramdan sakınmalarını ve edep yerlerini günahtan korumalarını söyle."

Hadislerde ise, zinaya giden yolun öncelikle harama bakmaktan geçtiği ifade edilmekte ve "Nazar (harama bakmak), iblisin zehirli oklarından bir oktur." buyurulmaktadır. Hz. Peygamber (s.a.s.), Hz. Ali'ye şöyle buyurur: *"Ey Ali! Gayri ihtiyarî olarak, ilk bakışın caiz olsa da ikinci bakışın caiz değildir."*

Günümüz insanı, televizyonlar, çeşitli müstehcen gazete, dergi ve yayınlar sebebiyle ciddi bir tehdit altında. İslam'ın en güzel şekilde yaşanması gereken evlerimize, hangi yayınların girdiğini kontrol dahi edemiyoruz. Acaba çocuklarımızın şehvet duygularını kamçılaman bazı müstehcen neşriyatı, evlerimize kendi ellerimizle mi getiriyoruz? Âdeta pislik akan bazı televizyon programlarına, 'yasak' koyabiliyor muyuz?

Dergi, gazete ve CD'lere dikkat!

Bizler belki günaha bakan bütün nazarlara engel olamayız; ama evimize giren gazete, dergi, CD vb. günaha götüren yayın organlarına engel olabiliriz. Televizyonların, fuhşiyatı empoze eden programlarını izlemeyebiliriz.

"Peki ne izleyelim, ne okuyalım?" diyenlere de bir cevap verelim. Ailecek, bizim değerlerimizi yansıtan program ve yayınlara yönelebiliriz. İslam'ı ve Efendimiz'in hayatını anlatan yayınları izleyebiliriz. Rabbimizin yüceliğini anlatan belgeselle-re odaklayabiliriz gözlerimizi. Ayrıca ailelerimize yönelik dergilerimiz var, bunu tavsiye edebiliriz dostlarımıza, yetmez mi?

DİLİNİZE “GÖRÜNMEYEN KURDELE” BAĞLAMAYA NE DERSİNİZ?

Dilinize 'görünmeyen bir kurdele' bağlamayı teklif ediyoruz. Ta ki dilimiz, bir kardeşimizi ayıplamaya hazırlandığı an, 'görünmez kurdele'yi hatırlayıp vazgeçelim...

"Bir kimse kardeşini işlediği bir kusur yüzünden ayıplarsa, ayıplayan kimse, o kusuru işlemeyen ölmez." Bu müthiş, ifade kâinata rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz'e (s.a.s.) ait. Herhalde bu hadis-i şerifi işitip de ürpermeyen yoktur. Bir insanı bir kusurundan dolayı ayıplayacaksınız, aşağılayacaksınız ve dönüp dolaşıp o hataya kendiniz düşeceksiniz. Ne acı bir durum.

Peygamberimiz (s.a.s.) aslında her dönemin, özellikle de günümüz insanının büyük hastalıklarından birisine işaret buyurmaktadır ki, bunlar, başkalarını ayıplama ve insanları aşağılama hastalığından başka bir şey değildir. Acaba ayıplayan insan kendisi ne kadar kusursuz ki, bir başkasının kusurunu söz veya ima ile rahatlıkla ifade edebiliyor. Büyük zatlardan

birisinin de dediği gibi, 'Eğer çamur senin sadece ayaklarına bulaşmış ise, başkaları boğazına kadar çamura da gömülse onlara ağzını açıp, bir söz söylemeye hakkın olmamalı.'

İnsanlara güzel ahlâkı öğretmek için gönderilen Hazreti Peygamber (s.a.s.), hayatı boyunca bir kimseyi, hatasından dolayı ne aşağılamış ne de ayıplamıştır. O kadar ki, Ebû Cehil gibi, kendisine yapmadığı kötülük kalmayan bir kişiye dahi, hidayeti için dua etmeyi ihmal etmemiştir.

Dilimize kurdele bağlayalım

Sözün özü; dilin kemiği olmadığı için her istediğini söyleyebiliyor insan. Her istediğini söylemesi de insanın başına olmadık işler açıyor. O halde dilimize 'görünmeyen bir kurdele' bağlamayı teklif ediyoruz. Bu 'görünmeyen kurdele' bize, '*Bir kimse, kardeşini işlediği bir kusur yüzünden ayıplarsa, o kimse, o kusuru işlemeyen ölmez*' hadisini hatırlatsın. Ta ki dilimiz bir kardeşimizi aşağılamaya, ayıplamaya hazırlandığı an, 'görünmeyen kurdele'yi hatırlayıp ayıplamamızdan, aşağılamamızdan vazgeçelim. Sahi, siz ne renk bir 'görünmeyen kurdele' bağladınız dilinize?

HAKLI DAHİ OLSA, TARTIŞMAYI BIRAKMAYAN TAM MÜMİN DEĞİLDİR

Efendimiz (s.a.s.), "Münakaşayı bırakana cennetten bir köşk verilir." buyurmaktadır. Uygulamak belki zor; ama cennette bir köşk sahibi olmak, sizi heyecanlandırmıyor mu?

Herkes, her şeyi tartışıyor. Bilim, din, spor, siyaset kısacası bildiğimiz ya da bilmediğimiz bütün konularda tartışıyoruz, tartışmanın adabını da bilmeden. İki taraf da, karşı tarafı dinlemeden, kendi fikirlerini kabul ettirmeye çalışıyor. Böylece taraflara hiçbir fayda sağlamayan; hatta kalplerin kırılmasına sebep olan, insanları birbirine düşman eden bir sonuç çıkıyor ortaya. Tabii adabıyla yapılan tartışmalara diyecek bir sözümüz yok. Aslında taraflardan birisi Peygamberimiz'in (s.a.s.) verdiği müjdeyi hatırlayıp, tartışmaya bir son verse, ne düşmanlık olacak, ne de gurur damarları tahrik olacak.

Efendimiz (s.a.s.), "Haksız olduğu halde münakaşayı bırakana cennetin kenarında bir köşk verilir. Haklı olduğu takdir-

de münakaşayı terk edene ise cennetin ortasında bir köşk verilir..." (İbrahim Canan, Hadis Ansiklopedisi, 16/464.) buyurmaktadır. Başka bir hadiste ise, "*Haklı dahi olsa tartışmayı terk etmeyen, kâmil iman etmiş olmaz.*" buyurulmaktadır. Yüce Kitabımızda ise konu şöyle anlatılır: "Haydi diyelim ki az çok bildiğiniz konularda tartışıyorsunuz. Peki ne diye hakkında bilginiz olmayan hususlarda tartışıyorsunuz? Hâlbuki işin doğrusunu Allah bilir, siz bilemezsiniz. (Âl-i İmrân, 3/66) Bu âyet, tartışmanın bir şey kazandırmadığına değinerek, insanların hele de bilgileri olmadığı bir konuda konuşmasının yanlışlığını anlatır.

Hadisi hatırlayıp tartışmayı bitirelim

Bu konuda nasıl bir davranış sergileyebiliriz? Çoğu zaman ölçüsüz bir sözün söylenmesiyle, önü alınamaz bir duruma gelen tartışmalara girmeyelim. Özellikle de aile içi tartışmalarda eşlerimize karşı daha hassas, daha alttan alan bir tavır sergileyelim. Tartışma yerine vakitlerimizi okuyarak geçirelim, böylece hem kalp kırılmasına engel oluruz hem de birçok bilginin sahibi... Efendimiz'in (s.a.s.) müjdesini hatırlayarak, tartışmalardan uzak duralım. Tartışmanın ortasında kaldıysak, uygun bir şekilde tartışmaya nokta koyalım. Belki zor; ama cennette bir köşk sahibi olmak sizi heyecanlandırmıyor mu?

ANNE-BABAMIZA “ÖF” BİLE DEMEYELİM

*"Anne-baban yaşlanmış olarak senin yanında bulunursa, sakın onlara hizmetten yüksünme, "öf!" bile deme, onları azarlama, onlara tatlı ve gönül alıcı sözler söyle."
(İsrâ, 17/23)*

"Anne-baba, insanın en başta hürmet edeceği kudsî iki varlıktır. Onlara hürmette kusur eden, Hakk'a karşı gelmiş sayılır. Onları hırpalayan, er-geç hırpalanmaya maruz kalır." diyor büyüğümüz. Yüce Allah (c.c.) Kur'ân'da, bu konuda bizlere çok ciddi uyarılarda bulunuyor: "Rabb'in şöyle buyurdu: Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Anaya, babaya güzel muamelede bulunun. Şayet onlardan her ikisi veya birisi yaşlanmış olarak senin yanında bulunursa, sakın onlara hizmetten yüksünme, "öf!" bile deme, onları azarlama, onlara tatlı ve gönül alıcı sözler söyle."

"Şefkatle, tevazu ile kol kanat ger onlara ve şöyle dua et: Ya Rabbi, onlar küçüklüğümde nasıl beni ihtimamla yetiştirdilerse, ona mükâfat olarak Sen de onlara merhamet buyur."

"Rabbiniz ruhlarınızdaki duyguları pek iyi bilir. Eğer siz iyi iseniz şunu bilin ki! Allah kötülüklerden, özellikle ana babasına yaptığı kötü muamelelerden, tövbe edenlere karşı Gafurdur, günahları bağışlar." (İsrâ, 17/23-25)

Efendimiz ise bu konuda şöyle buyuruyorlar:

"Burnu sürtülsün, burnu sürtülsün, burnu sürtülsün."

"Kimin burnu sürtülsün Ey Allah'ın Rasûlü?" diye sorulunca,

"Anne babasının yaşlılığına ulaştığı halde cennete giremeyenin." buyurdular. (Müslim, Birr, 9)

"Allah'ın rızası babanın rızasından geçer. Allah'ın memnuniyetsizliği de babanın memnuniyetsizliğinden geçer." (Tirmizi, Birr, 3)

"Cennet, anaların ayakları altındadır." (Nesai, Cihad, 6)

Anne babamıza davranış konusunda belki çoğumuz, dinin gösterdiği hassasiyete sahip değiliz. Peki, onlara "öf!" bile demeyecek kadar güzel evlatlar olmaya var mısınız? Cevabınızın 'Evet' olduğunu kabul ederek teklifimizi yapalım: Bu hafta içinde anne babamıza en az birer hediye alıp, "Sizleri seviyorum" diyerek, hediyelerini şefkatli ellerine bırakalım. Eğer uzaktalarsa, bir telefon edelim. Hakk'ın rahmetine kavuşmuşlarsa da bir Yasin-i Şerif okuyalım ruhlarına... Bu hassasiyetimizi de cenneti kazanma adına sürekli canlı tutmaya çalışalım.

BİZİ DAİMA DİNAMİK TUTAN AYRINTILARIN BİLİNCİNDE OLALIM

Küçük ihmalleri, kusurları önemseyelim. Çünkü her küçük günahta, küfre giden bir yol vardır. Selam vermeyi, besmele çekmeyi, tesbihat yapmayı ihmal etmeyelim.

'Her küçük günahta, küfre giden bir yol vardır' prensibi aklımızdan çıkarmayacağımız bir düsturumuz olmalı. Hep öyle olmaz mı? Küçük şeyleri önemsemeyişimiz, daha sonra bize sıkıntı veren durumlar olarak karşımıza çıkar. Namazlarda tesbihatı ihmal etmemiz veya insanlara selam vermeyişimiz, bizi daha büyük hatalar yapmaya götürebilir. Kalp kırmaya aldırılmamız ya da çöplere attığımız milyonlarca insanın bulamadığı yemeklere dikkat etmememiz, daha büyük günahlara sevk edebilir bizleri. Yüce Rabbimiz (c.c.), kutsî hadislerinde uymamız gereken bu ince noktaları yerine getirmemiz neticesinde ne gibi bir mükâfat alacağımızı şöyle buyurur: "Kulum farz ibadetlerinin yanı sıra nafilerle bana yaklaşırsa, ben

onun tutan eli, gören gözü, işiten kulağı olurum..." Nafile ibadetleri ihmal ettiğimiz zaman, şeytan bunları önemsiz gösterebiliyor bizlere. Bir süre sonra asıl ibadetleri bile görmezden gelebiliyor insan. Meselâ bazı sünnet namazlarına önem vermeyenler, bir zaman sonra farzları da ihmal edebiliyor. Peki bu durumun önüne geçebilmek için neler yapabiliriz? Buyrun okuyalım...

Evlerimizde huzurun kol gezmesi için müsait olan yerlere, başta besmele olmak üzere minik bilgi notları, âyet mealleri, dualar asabiliriz. Daire kapısına 'eve girerken okunacak dua'yı, tuvalet kapısına 'tuvalete girerken okunacak dua'yı, yatak odasına 'yatarken okunacak dua'yı vb. asabiliriz.

İş yerlerimizde, eğer bilgisayarda çalışıyorsak, masa üstüne besmele, dualar, kelime-i tevhid ya da Esmâ-i Hüsnâ gibi ekran koruyucuları koyarak, iş yoğunluğunda dahi Allah'ı (c.c.) hatırlayabiliriz. Ya da masamızın bir kenarına besmele veya başka dualar yapıştırarak, her gözümüze iliştiğinde onu okuyabiliriz.

Araç kullanırken, Kur'ân dinleyebiliriz. Bu, kalbimizin Rabbimizle irtibatını güçlendirecektir. Ayrıca çantamızda bir Kur'ân-ı Kerim'in veya Cevşen'in olması, boş vakitlerimizi değerlendirmemizde, harika bir huzur kaynağı olacaktır. Yürüdüğümüz zamanlarda da, kelime-i tevhidler, salât ü selamlar ve bildiğimiz diğer duaları okuyabiliriz.

Rabbim bizleri, her anını dolu dolu geçirenlerden eylesin (Amin).

İHTİYAÇ SAHIPLERİNE BORÇ VERELİM

"Kim birine borç verirse, her gün için bir sadaka sevabı kazanır. Kim alacağını tehir ederse, tehir ettiği her gün için kendisine (alacağı kadar) sadaka yazılır." (Hadis-i şerif)

Pek çok insanımız, ekonomik olarak sıkıntılı zamanlar yaşıyor. Ülkemizde işsizlik oranının yüksek olması, hayatın çarklarının gün geçtikçe daha da acımasız hale gelmesi, insanları bezginleştiriyor. Bütün bu sıkıntılara karşın, ihtiyaçlar da bir o kadar artıyor. İnsan bu sıkıntıların üstesinden gelebilmek için borçlanmak mecburiyetinde kalıyor zaman zaman. Borç alındıktan sonra da "nasıl öderim" düşüncesi, zihinleri mesgul etmeye başlıyor.

Her zaman olduğu gibi yine Kâinatın Efendisi (s.a.s.) yetişiyor imdada ve ödeme niyetiyle borçlanan kimseye Allah'ın yardım edeceğini müjdeliyor: *"Borç, Allah'ın hoşlanmadığı bir şeye ait olmadıkça, Allah-u Zülcelâl hazretleri, borcunu ödinceye kadar borçlu ile birlikte dir."* Efendimiz (s.a.s.), *"Allah borçlu ile birlikte dir."* buyurarak, borçlu olana müthiş bir des-

tek verildiğine işaret edip, onun kesinlikle borcunu ödeyeme-
me noktasında ümitsizliğe düşmemesini, Yüce Yaratıcı'ya sığ-
ınmasını tavsiye ediyor.

Kul hakkı konusunda kılı kırk yararcasına hassas olan di-
nimiz, art niyetli olarak, ödememek kastıyla borç almanın da
ne kadar kötü bir tavır olduğunu şöyle bildiriyor bizlere: "Kim
ödememek kastıyla borca girerse, Allah'ın huzuruna hırsız
olarak çıkar." İmkânı olup da borcunu ödemeyen kişiye de Al-
lah Rasûlü (s.a.s.) hiç iyi olmayan şeyler söylüyor: "*Borcunu
ödemeye muktedir olan kimsenin, özürsüz olarak ödemeyi
geciktirmesi zulümdür.*"

Gelelim meselenin özüne. Kâinatın Efendisi, sıkıntılı dö-
nemlerinde insanlara borç verene Allah'ın büyük nimet vere-
ceğini şöyle ifade buyururlar: "*Kim birine borç verirse, her
gün için bir sadaka sevabı kazanır. Kim onun borcunu, vade-
si geldikten sonra tehir ederse, tehir ettiği her geçen gün ken-
disine (alacağı kadar) sadaka yazılır.*"

İmkânımız varsa borç verelim

İşte teklifimiz: Bu sıkıntılı dönemde, hem bir insanın derdi-
ne derman olmak hem de Efendimiz'in (s.a.s.), müjdelediği bu
harika fırsattan yararlanabilmek için imkânlarımız ölçüsünde,
ihtiyaç sahiplerine borç verelim. Eğer, birilerinden alacağımız
varsa ve borçlu kişi de imkanı olmadığı için borcunu ödeyemi-
yorsa, ona da mühlet verelim. Düşünsenize bir dostumuza 100
YTL borç verdik. Vadesi dolduktan sonra ona borcunu ödeme-
si için mühlet verdik. Mühlet verdiğimiz her geçen gün için, 100
YTL sadaka vermiş oluyoruz. Ne büyük saadet değil mi?

BİR ASKERE HARÇLIK GÖNDERDİNİZ Mİ HIÇ?

Mehmetçiklerimizden ekonomik durumu iyi olmayanlar; fazlasıyla sıkıntı çekerler 'Peygamber Ocağı'nda. Mektup yazmak, telefon etmek bile "ıstırap" olabilir onlar için.

Bin şeyi bilmektense, bir şeyi yapmak daha evlâdır. Hâlbuki çoğu zaman bin şeyi bilmek veya söylemek, bir hakikati uygulamaktan daha kolay gelir bize. Sürekli konuşuruz, hep biliriz, eleştirmedik kişi bırakmayız; ama iş uygulamaya gelince, o bizim işimiz değildir. Hak dostları bunlardan uzaktır tabii, sözlerimiz uygulamayıp, 'söylenenlere'...

Şimdi uygulayabileceğiniz bir davranış soralım: 'Bir askere, harçlık gönderdiniz mi hiç? Bilenler bilir, askerdeki Mehmetçiklerimizden ekonomik durumu iyi olmayanlar, maddi sıkıntı çekebiliyorlar buldukları 'Peygamber Ocağı'nda. Gerçi bazı yerlerde maddî imkânı olmayan askerlere, çeşitli yardımlar yapılmakta; fakat bu yardımların herkese ulaşması mümkün değil.

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), askerler ve özellikle nöbet tutanlar için bakın nasıl bir müjde veriyor: *'İki göz vardır ki, onlar cehennem ateşini görmezler. Birincisi Allah (c.c.) korkusundan ağlayan göz, ikincisi nöbet bekleyen göz.'* Bu Şuurla vatanî görevini yapanlara ne mutlu. Fakat bizler de bu hadis-teki müjdeden pay alabiliriz. Nasıl mı? Hemen hepimizin as-kerde olan tanıdığı birileri mutlaka vardır. Özellikle ailesinin ekonomik durumunun iyi olmadığını bildiğimiz askerlere, her ay ya da iki üç ayda bir, maddî durumumuz lsnde harç-lık gönderebiliriz. Yurdumuzu her türlü kötülüklerden koruma-yı kendine görev saymış Mehmetiklerimizin bir ihtiyacını gi-dermemiz, Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) hoşuna gitmez mi sizce? Biz bir askerin sıkıntısını giderdiğimiz için Allah da (c.c.) bizim bir sıkıntımızı gidermez mi? Haydi bakalım, yardım için asker aramaya...

GÜNAHLARINIZA, EN SON NE ZAMAN AĞLADINIZ?

*Var mısınız dostlar, ellerimizle beraber, gönüllerimizi
de açalım Rabbimize ve gecenin en 'karanlık' vaktinde
ıslatalım seccademizi 'ak' yaşlarımızla...*

Ağlamalı insan; göz pınarları kuruyuncaya kadar ağlamalı... Yaptığı hatalara, günahlara, yanlışlara ağlamalı. Bazen sevgiden, bazen de hüzünden ağlamalı. Bazen sevgiliye kavuşma ümidiyle, bazen de kavuşamayacağı endişesiyle ağlamalı. Hem ağlamak erdemdir, kemâle ermedir, iç huzuru bulmadır. Gözyaşı yumuşatır kalpleri, hem öyle bir yumuşatır ki, en sert kayalar gibi de olsa insanın yüreği, parçalanır parçalanır ve kuma dönüşür. Gözlerden süzülen yaşlar kalplere; merhamet, şefkat ve huzur olarak iner.

Sevgililer Sevgilisi Hazreti Peygamber de (s.a.s.) çoğu zaman mübarek gözlerinden yaşlar akıttı; ailesi için, ümmeti için, müşrikler için... O (s.a.s.), bizlere de hep, günahlarımıza ağlamayı tavsiye ediyordu. Çünkü O (s.a.s.), insanı hüsrana

uğratacak işaretlerin başında 'gözyaşının kurumasını' gösteriyordu. Şöyle buyuruyorlardı Efendiler Efendisi (s.a.s.): *"Dört şey insanda hüsrân alâmetidir: Gözün kuruması (günahlara ağlamamak), kalbin katılaşması, tûl-i emel (dünyada hiç ölmeyecekmiş gibi planlar yapmak) ve dünyaya karşı hırs."* (İbrahim Canan, Hadis Ansiklopedisi, 6/260)

Efendimiz'in (s.a.s.), hüsrân alâmeti olarak işaret buyurduğu 'ağlama' konusunda ne kadar hassasız acaba? Sahi, en son günahlarımız için ne zaman ağladık? Ne zaman gecenin bir vaktinde kalkıp, namazımızla, Rabbimize niyaz ettik? Kaç kere işlediğimiz günahtan dolayı, affedilebilmek umuduyla, gözyaşlarımızı sunduk Âlemlerin Rabbine?

Var mısınız dostlar, ellerimizle beraber gönüllerimizi de açalım Allah'a! İster gecenin en 'karanlık' vaktinde ıslatalım seccademizi 'ak' yaşlarımızla, ister 'özel dua zamanları' oluşturalım kendimize ve ailemize. Ne yaparsak yapalım; ama mutlaka ağlayalım. Kim bilir belki (Allah muhafaza) hüsrânın tam ortasındayız ve bir damla yaş, kurtulmamıza vesile olacak... Rabbim bizleri, günahlarına pişman olup, gözyaşlarıyla o günahları bertaraf eden kullarından eylesin (Amin).

KABİR AZABI ÇEKMEMEK İÇİN TUVALET ÂDÂBINA DİKKAT!

Her davranışını örnek almamız gereken Peygamberimiz (s.a.s.), kabir azabının sebebini şöyle anlatır: "Kabir azabının çoğu, insanın üzerine sıçrayan idrar sebebiyledir."

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), "Kabir azabının çoğu, insanın üzerine sıçrayan idrar sebebiyledir." buyuruyor. Tuvalet âdâbının yapılması gayet basit; fakat yapılmaması durumunda, kabirde insanı müthiş bir sıkıntıya sokacağı da aşikâr. Hepimiz öleceğiz ve kabre gireceğiz. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.), bu kadar net bir ifadeyle bizlere bildirdiği tuvalet âdâbını, gelin bugünden itibaren öğrenip uygulayalım ve eşimize, çocuklarımıza, sevdiklerimize de uygulamaları için tavsiyede bulunalım.

Peki nedir tuvalet âdâbı?

Önce tuvalet duasını öğrenelim: "*Allâhümme innî eûzû bike mine'l-hubsi ve'l-habâis* (Allahım bütünüle pis olan erkek ve dişi şeytanlardan Sana sığınırım.)"

Tuvalete, mümkün olduğunca, çorapları çıkararak ve sol ayakla girmeliyiz. Peygamberimiz'in (s.a.s.) tavsiyelerine uyarak, ihtiyacımızı oturarak gidermeliyiz. Bunun tıbbî olarak faydasını, bilim adamları net bir biçimde ifade ediyor. İmkânlar ölçüsünde tuvalette iken yönümüz kibleye dönük olmamalı. Tuvalette su ile temizlenmeyi de yine Efendimiz (s.a.s.) emir buyuruyor. Özellikle erkekler, istinca ve istibra yapmalı. Yani öksürerek veya bekleyerek, idrardan tam olarak kurtulduğuna emin olmalı. Tuvaletten çıktıktan sonra abdest alacaksak bir müddet yürümeli veya beklemeliyiz. Çıkınca da şu duayı okumalıyız: "Elhamdülillâhillezî ezhebe annî'l-ezâ ve âfâni (Benden eziyeti gideren ve bana afiyet ihsan eden Allah'a hamd olsun.)"

Ölüm belki de kapımızda, kabir de öyle... Kabirdeki yılan-
dan çiyandan kurtulma yolunun, tuvalet adabına riayet et-
mekten geçtiğini biliyoruz artık. Bugünden itibaren buna
dikkat etmemiz gerekir. Ne dersiniz? Kazançlı bir davranış
değil mi?

ÂMENERRASÛLÜ'YÜ OKUMADAN YATMAYALIM

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), "Her kim geceleyin Bakara Sûresi'nin son iki âyetini okursa ona yeter." buyurarak bizden, Amenerresûlü'yü okumamızı istemektedir.

Yatağımıza uzandık uyuyamıyoruz. Kalbimiz sıkıntılı, sanki soğuk bir el ruhumuzu sıkıyor, uyumak bize neler getirecek bilmiyoruz. Kurtulmaya çalışıyoruz bu ızdıraptan; ama nafîle...

Çaresini bilmiyoruz. Peygamber Efendimiz (s.a.s.), imdada yetişiyor ve huzur içinde uykuya dalabilmemiz için kalbimizi rahatlatan tavsiyelerini buyuruyorlar: Yatmadan önce Bakara Sûresi'nin son iki âyetini (Amenerrasûlü'yü) okuyun.

Hız. Peygamber'in (s.a.s.), Amenerrasûlü'nün faziletine dikkat çeken, müjdelerle dolu hadislerini şöyle sıralayabiliriz:

1. *Her kim geceleyin Bakara Sûresi'nden bu iki âyeti okursa ona yeter.*

2. Allah Teâla, Bakara Sûresi'ni bu iki âyetle sona erdirdi ki, bunları bana, Arş'ın altındaki bir hazineden verdi. Bunları öğreniniz; kadınlarınıza ve çocuklarınıza öğretiniz. Çünkü bunlar, hem salâttır (namazdır), hem duadır, hem Kur'ân'dır.

3. Bu iki âyet, bir evde üç gece okundu mu artık şeytan o eve yaklaşamaz.

Bu konuda, Hz. Ömer ile Hz. Ali de (r.a.) demişlerdir ki: "Akıllı başında hiçbir adam görmezdim ki, Bakara Sûresi'nin sonundaki bu âyetleri okumadan uyusun."

Bu kadar övgü ile bahsedilen bu iki âyetin mânâsı nedir acaba? Buyrun beraber okuyalım:

"Peygamber, Rabbi tarafından kendisine ne indirildi ise ona iman etti, mü'minler de. Onlardan her biri, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resullerine iman etti. "O'nun resullerinden hiçbirini, diğerinden ayırt etmeyiz" dediler ve eklediler: "İşittik ve itaat ettik ya Rabbenâ, affını dileriz, dönüşümüz Sana'dır".

Allah hiçbir kimseyi, güç yetiremeyeceği bir şekilde yükümlü tutmaz. Herkesin kazandığı iyilik kendi lehine, işlediği fenalık da kendi aleyhinedir.

Ya Rabbenâ! Eğer unuttuk veya kasıtsız olarak yanlış yaptıysak, bundan dolayı bizi sorumlu tutma.

Ya Rabbenâ! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme.

Ya Rabbenâ! Takat getiremeyeceğimiz şeylerle bizi yükümlü tutma.

Affet bizi, lütfen bağışla kusurlarımızı, merhamet buyur bize!
Sensin Mevlâmız, yardımcımız! Kâfir topluluklara karşı
Sen yardım eyle bize!"

Teklifler

Amenerrasûlü'yü okumadan yatmamaya gayret edelim

Bugünden tezi yok, yatmadan önce mutlaka Bakara Sûresi'nin son iki âyetini (Amenerrasûlü'yü) okuyalım. Bunu çevremizdeki dostlarımıza, arkadaşlarımıza da teklif edelim. Bu iki âyeti eşimize ve çocuklarımıza öğretelim. Efendimiz'in (s.a.s.) buyurduğu müjdelere nail olalım ve huzur-u kalb ile kendimizi teslim edelim, bizlere ne getireceğini bilmediğimiz uykunun kollarına. Ey Yüce Mevlâmız (c.c.), bu güzel uygulamayı devam ettirmede sen muvaffak kıl bizi (Amin).

RAMAZAN AY'INA NASIL HAZIRLANALIM?

Mübarek Ramazan ayı, her sene misafir olur kalplerimize ve hanelerimize. Biz o misafiri, en güzel şekilde karşılayıp, bizden razı bir şekilde göndermeliyiz...

Kalplerimizin heyecanla çarpacağı, sevinçlerin, mutlulukların, paylaşmanın, ibadetin, tesbihatin ve daha nice güzelliklerin zirveye çıkacağı Ramazan ayı, her sene misafir olur kalplerimize ve hanelerimize. Bu mübarek ayda, yaşadığımız sıkıntılar bertaraf olur, daralan nefesimiz genişler, ızdıraplı kalbimiz huzurla dolar... Fırsattır bugünler bizler için; rahmeti, güzelliği, sevgiyi ve ibadeti en zirve şekliyle yaşamak için. Kâinatın Rahmet Peygamberi (s.a.s.), Ramazan ayından övgüyle söz etmiş; bu ayda şeytanların bağlanacağını, yapılan hayır ve hasenatın kat kat fazlasıyla karşılık bulacağını müjdelmiştir. Gelin, bu mübarek günlerde ailemize, akrabalarımıza, komşularımıza Ramazan'ın gelişini hissettirelim. Dostları-

mız, Ramazan'ı sıradan bir şekilde değil, heyecanla ve sabırsızlıkla beklesin.

İşte bir kaç teklif:

1- Çocuklarımıza, eşimize, anne-babamıza ve sevdiklerimize küçük bir Ramazan hediyesi hazırlayalım.

2- Evimizin çeşitli yerlerine, özellikle de çocukların odasına, 'Hoş geldin kutlu Ramazan', 'On bir ayın sultanı, hoş geldin' gibi cümleler yazıp asalım ve çocuklara Ramazan'ın güzelliğini, bereketini ve ne anlama geldiğini anlatalım.

3- Bir kutu çikolata veya lokum olarak (evimizde yaptığımız kurabiye ya da farklı bir ikram da olabilir) çocuğumuzla beraber, apartman veya sokağımızdaki komşuların 'Ramazan'ını tebrik gezisi' yapalım.

4- İmkânlarımız ölçüsünde mahalledeki çocuklara, kitap ya da küçük birer hediye vererek, onlara da Ramazan'ın geldiğini hissettirelim.

5- Çevremizdeki fakirleri araştırarak, birkaç arkadaşla birlikte fakr u zaruret içinde olanların, yiyecek, giyecek ve çeşitli ihtiyaçlarını gidermeye çalışalım.

Başta da söylediğimiz gibi, Ramazan ayı her sene misafir olur kalplerimize ve hânelerimize. Biz o misafiri, en güzel şekilde karşılayıp, bizden razı bir şekilde göndermeliyiz...

Ey Yüce Rabbimiz, bize bu şekilde hareket etmeyi nasip eyle (Amin).

CANDAN BİR DOSTU OLMALI İNSANIN; HAKK'A GÖTÜREN...

Her 'nefs'in 'can'dan bir dostu olmalı. Kalbin tâ derinliklerinden gelen hıçkırıkları dinleyecek bir 'kulak', kulakların pasını silecek bir 'sesi' olmalı hepimizin.

Sizin var mıdır bilmem; ama her 'nefs'in 'can'dan bir dostu olmalı. Başını yaslamak istediği anlarda, teklifsiz kabul edecek bir 'omuz' olmalı hayatında her fâninin. Kalbin tâ derinliklerinden gelen hıçkırıkları dinleyecek bir 'kulak', kulakların pasını silecek bir 'ses', dudakların fısıltılarını hissedebilecek bir "kalb'e" sahip olmalı herkes. Elimizin ağrısını, beynimizin keşmekeşini, yüreğimizin sızısını hissedebilecek bir 'dostumuz' olmalı kalbimiz attığı sürece. Fakat önce kendisi iyi bir dost olmalı insanın. Birine omuz olmalı, bir diğerine kulak, bir başkasına yürek...

Dostluğu, yaşamaktan önce yaşatmak niyetiyle çırpınmalı insan. Hatırlar mısınız, en sevdiğiniz kişiye, en son ne zaman, nefesi kesilircesine sevindiği 'güzel bir davranış'

sergilediniz? Hangi dostunuzun menfaatini, kendi menfaatini-
zin önüne aldınız ya da zarar etme uğruna, dostunuzun ka-
zanmasını sağladınız? Açıkça itiraf etmeliyiz ki, çok az
sergiliyoruz bu davranışları. Üç kuruş için yılların dostlukları
bitiyor, ölçüsüz birkaç 'laf' yüzünden yuvalar dağılıyor. İnsan-
nımız bunalımda ve ortalarda 'dost' yok.

Rahmet Peygamberi Hazreti Muhammed (s.a.s.), önce
dost oldu Hz. Ebubekir'e, Hz. Ömer'e, Hz. Osman'a ve Hz.
Ali'ye. O (s.a.s.), dost oldukça, çevresi de karşılık verdi güzel
Peygamber'e. Hatta Medine'deki Müslümanlar, Efendile-
ri'nden aldıkları şuurla Mekke'den hicret eden kardeşlerine,
bütün devirlere örnek olacak, destansı bir dostluk sergiledi-
ler. Onların mallarından ziyade, dostları vardı hayatlarında.
Bizim ise pek çok malımız var; evimiz, otomobilimiz, fabrika-
mız, dükkânımız, yazlığımız... Peki kaç tane dostumuz var ve
biz kaç kişinin dostuyuz? Gelin sevgili dostlar, bu vesile ile
dostlarımızı bir daha hatırlayalım, gerçek bir dost olalım ve
gerçek dostlar bulalım kendimize. Hem öyle dostlar edinelim
ki, bizi her daim Hak ve hakikate götürsünler...

GELİNİNİZE ‘KIZIM’ KAYINVALİDENİZE DE ‘ANNEM’ DİYEBİLİYOR MUSUNUZ?

Kültürümüzde, gelin ve kayınvalidenin, bereket ve huzur kaynağı olduğu dillendirilmiştir hep. Bugün birileri, bunun aksini iddia ediyorlarsa, onlar kültürümüzden bihaberler demektir.

Ekranlarda, bir 'gelin-kayınvalide' kavgası almış başını gidiyor. Bu kavganın tarihin her aşamasında yaşandığı, bundan sonra da sürüp gideceği ifade ediliyor. Kimsecikler çıkıp da çok iyi anlaşılan bir gelin-kayınvalideden bahsetmiyor. Sanki, olaylara nasıl bakacağımızı, gelinimize, kayınvalidemize nasıl davranacağımızı, inancımız değil, başkaları belirliyor. Ne acı ki; vitrine çıkarılan birkaç kişi gösterilerek, ülkedeki bütün gelin-kayınvalidelerin böyle olduğu lanse ediliyor. Gerçekten ülkemizde, gelin-kayınvalide ilişkileri hep böyle problemlili ve kavgalı mıdır? Yok mudur ülkemizde harika bir şekilde geçinen gelin-kayınvalideler? Gelinlerimiz gerçekten 'çiğ', kayın-

validelerimiz de 'cadaloz' mudur? Yoksa bize gösterilen koca bir 'yalan' mıdır?

Mutlu ve huzurlu bir şekilde geçinen gelin kayınvalidelerden bizlere yazmalarını istediğimiz zaman, biraz tedirgindik doğrusu. Fakat ülkemizde o kadar iyi yürekli gelin ve kayınvalideler mevcuttu ki... Bizi mahcup etmediler ve binlerce mektup gönderdiler. Bu mektuplardan seçtiklerimizi 'mektuplar' bölümünde okuyacaksınız. Şimdi ise "Gelin ve kayınvalide birbirlerine nasıl davranmalı? Hangi konularda hassas olmalı?" gibi sorulara cevap olabilecek ve kolayca uygulanabilecek maddeleri, beraberce okuyalım ve uygulamaya çalışalım.

Gelinler nasıl davranmalı?

Kayınvalidenizi anneniz gibi görün. Annenizle tartıştıktan sonra nasıl onun gönlünü alıyorsanız, kayınvalidenize de öyle davranın.

➤ Onun olumsuz söz ve davranışlarını görmemeye, iyiliklerini ise övmeye çalışın.

➤ Kayınvalidenize, sevginizi göstermek için, onu sık sık kucaklayın, öpün. Onun güzel davranışlarını eşinize, çevrenize anlatın.

➤ Kendinizin de bir gün kayınvalide olacağınızı unutmayın ve bunu düşünerek daha hassas davranın.

➤ Aradaki nesil farkını göz önüne alarak, anlaşmazlıkları hoşgörülle savuşturmaya çalışın.

➤ Bayramlarda, kandillerde, özel günlerde ziyaret edip arayarak kayınvalidenizin gönlünü alın.

➤ Kocanızın, anne ve babasını sık sık görmesinden rahatsız olmayın. Düşünün ki, siz de annenizi görmekten mutluluk duyarsınız.

Teklifler

- Anlaşmazlıkların büyüdüğü zamanlarda sakinleşmek için beraber olduğunuz odadan ayrılın, daha sonra onun görününü alın.
- Kayınvalidelerinizin evinizde bir bereket vesilesi olduğunu, kesinlikle aklınızdan çıkarmayın.
- Kayınvalidenizin bir çocuk gibi şefkat beklediğini de unutmayın.

Kayınvalideler nasıl davranmalı?

- Gelininizi kızınız gibi görün ve kendinizin de bir zamanlar gelin olduğunuzu hatırlayın.
- Gelininizin, bir çocuk gibi size naz yaptığını düşünerek, ona sarılın, başını okşayın ve onu öpün.
- Gelininize hatalarını, eksiklerini onu kırmadan söylemeye gayret edin. Güzel yönlerini ise oğlunuza ve çevrenize anlatın.
- Gelininizin yaptığı her şeye müdahale etmemeye çalışın, bazen sizin istediklerinizi yapmasa da onu hoşgörün.
- Kızınızın sizinle görüşmesinden nasıl mutlu oluyorsanız, gelininizin de akrabalarıyla görüşmesinden mutlu olacağını düşünün ve bundan rahatsız olmayın.
- Gelininizin, evinizde oğlunuzun ve sizin hizmetinizi gördüğünü düşünerek, onun size Allah'ın bir nimeti olduğunu hatırlayın.
- Siz, gelininizle ne kadar mutlu olursanız, oğlunuzun da yuvasının o kadar huzurlu ve bereketli bir yuva olacağını aklınızdan çıkarmayın.

KIŞ MEVSİMİ MÜ'MİNİN BAHARIDIR

Ramazan gibi mubarek günlerin bereketinden uzaklaştık diye, kendimizi salıvermeyelim. Pazartesi-Perşembe günleri oruç tutabilir, bazı geceler de teheccüd kılabiliriz. Neden olmasın?...

Bazen alışverişlerde, 1 liranın hesabını yaparız. Alacağımız bir mal, nerede 1 lira daha ucuzsa, oradan alışveriş yapmayı tercih ederiz. Dünyalık en küçük bir kazancı dahi çok ince hesaplarla ölçer biçer, ona göre hareket ederiz. Peki dünyalık üç-beş lira kârımız olacak diye bu kadar çırpınırken, 'ebedî hayat' için ne kadar hassasiyet gösteriyoruz? Hangi ibadeti yaparsam, ne kadar kazancım olur diye, hesap ediyor muyuz?

Gelin, kısa kış günlerinin bazılarını oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmeye gayret edelim. Pek çok büyüğümüzün yaptığı gibi bizler de bu güzel hasleti, hem kendimiz yapmaya çalışalım hem de eşimize, dostumuza, evlatlarımıza örnek olalım. Biz günlerimizi böyle kuyumcu hassasiyetiyle değerlendirmeye çalışırsak onlara bi alışkanlıklarımızı teklif etmem-

ize bile gerek kalmayacak; güzel alışkanlıklarımız onlara da yansiyacaktır. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.), yaptığı ve tavsiye buyurduğu gibi, Pazartesi ve Perşembe günlerini oruçlu geçirmeye azmedelim.

Gündüzler oruçla, geceleri ibadetle...

Bunun yanı sıra uzun, kış geceleri de mü'min için tam bir huzuru yakalama zamanları olmalı. Meselâ, bu uzun akşamlarda televizyonu kapatarak, anne, babamız ya da eş ve çocuklarımızla 'Kur'ân ve kitap okuma saatleri' ve aile fertlerinin dertlerini, sıkıntılarını, sevinçlerini paylaşabileceğimiz, 'huzur istişareleri' yapabiliriz.

Alışverişlerde, 1 lira indirim yaptırmak için gösterdiğimiz azim ve hırsı, binlerce sevap kazanacağımız, nafile ibadetleri yapmakta da sergileyelim. Hasılı dostlar, kısa kış günlerinde, Pazartesi ve Perşembe oruçlarını tutmaya, uzun akşamlarında da huzur sohbetleri yapmaya gayret gösterelim.

SOFRALARDAKİ ÇEŞİT FAZLALIĞINI AZALTALIM

Milyonlarca insan fakr-u zaruret içinde yaşarken, bizler lüks içinde yaşamayalım. Efendimiz'in (s.a.s.) yaptığı gibi sofralarımızdaki çeşit fazlalığını azaltalım.

'Komşusu açken, tok yatan bizden değildir.' diye ferman buyuran Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), bizlere, dostlarımızın, komşularımızın, akrabalarımızın sıkıntılı durumlarını düşünerek, zevk-ü sefa içerisinde olmamamız gerektiğini hatırlatır. Bu ifadeleri buyuran Efendimiz (s.a.s.), hayatı boyunca hep sıkıntı içinde yaşamıştır. Hatta bir gün kızı Fatıma'ya, elindeki kuru ekmek parçasını göstererek, "Ey kızcağızım! Bu kuru ekmek parçası, babanın üç gündür ağzına giren tek lokmadır." buyurmuşlardır. Hz. Âişe ise şöyle anlatır Peygamberimiz'i (s.a.s.): "*Ben Rasûlullah'ın, üç öğün üst üste, güzel bir sofrada yemek yediğine şahit olmadım.*"

O (s.a.s.), öyle bir peygamberdi ki, yiyecek bir parça ek-

meğin dahi bulunamadığı dönemlerde, açlığı hissetmemek için, mübarek karnına taş bağlıyorlardı. Hele hele komşusu açken, tok yatanlara, 'bizden değildir' gibi çok dehşet verici bir ikazda bulunuyordu. Efendiler Efendisi'nin (s.a.s.), bu tavsiyesini, bizler ne kadar uyguluyoruz? Mahallemizde, şehrimizde, ülkemizde, yüz binlerce insan, karnı aç bir şekilde, yorgun vücudunu uykunun kollarına bırakıyorken, onlar için ne yapıyoruz? Dul bir anne, yavrularını aç olmalarına rağmen uyutabilmek için çırpınırken, bizler nasıl rahat yastıklarımıza karnımız tok olarak başımızı koyabiliyoruz?

Ya da bir öğün yemek parası bulabilmek için her şeyi yapmaya hazır, sokağa dökülmüş yüz binlerce genç varken, bizler gönül rahatlığı ile uyuyabiliyor muyuz sıcak yataklarımızda? Gelin, ülkemizde ve dünyada fakr u zaruret içinde yaşayan milyonlarca insan varken, Efendimiz'in (s.a.s.) emrini uygulayabilme adına, sofralarımızdaki çeşit fazlalığını azaltalım. Sofrada çeşidimiz dört ise üçe, üç ise ikiye indirmeye çalışalım. Sabah kahvaltımızı, mütevazı bir şekilde hazırlayalım. Öğle ve akşam yemeklerini abartısız bir duruma getirelim. Hatta 'aç' yatanların durumunu hissedebilme adına, bazı geceler biz de 'aç' yatalım. Etrafımıza bu hassasiyetle bir daha bakalım ve bir tek komşumuzu bile aç yatırmamaya özen gösterelim... Ne dersiniz, bu davranışımız, Rabbimizin hoşuna gitmez mi?

EZAN'A GEREKEN DEĞERİ VERİYOR MUYUZ?

Ezan-ı Muhammedî, rüyalardan kalbe, huzur bulması için nakşedildi ilkin. Sonra Hazreti Bilal'in (a.s.) billur sesiyle en güzel ses olarak kaydedildi zihinlere asırlarca. Bu sırlı sesi duyan mü'minler kemal-i edeble dinlediler onu, yokluğunda ise hasretle yandı içleri, acı çekti yürekleri. Hele o sese aşık sevdalı yiğitler ondan uzak kalınca büsbütün hüznünlendi.

Bu yazının kaleme alınmasına, ezana karşı vurdumduymazlığımız ve yurt dışında yaşayan bir dostun, yüreğinin derinliklerinden gelen şu sözleri vesile oldu; "Burada ezan sesini duyamıyorum. Benim için, benim kulağımla, benim yüreğimle, huşu içinde ezanları dinler misin?.."

Şimdilerde ezana eskisi kadar önem verilmiyor. Belki çoğumuz işyerlerimizde ezan sesini bile duyamıyoruz çoğu zaman. Doğumumuzda kulağımıza, 'hayatın boyunca ayrı kalma' duasıyla okunan ezanlarla buluşamıyoruz artık. Hasbelkader yolda duymuş olsak bile Ezan-ı Muhammedi'yi, ona değerini hissettirmiyoruz hal ve hareketlerimizle. Büyüklerimiz Ezan-

Muhammedî okunurken ona nasıl hürmet edeceğimizi şöyle sıralıyorlar halbuki: Ezan okunurken mümkünse konuşmayı bırakın ve ezanın edebine uygun olmayan bir durumda iseniz bu durumdan çıkın. Müezzinin okuduklarını tekrar edin. 'Hayyalessalah ve Hayyalelfelah' bölümlerine gelince de, 'La havle ve la kuvvete illa billah' (Güç ve kuvvet yalnız Allah'tandır) duasını okuyun. Bunu Peygamber Efendimiz (s.a.s.) tavsiye ediyor. Sabah ezanında ise 'Essalatü hayrun minennevm' (Namaz uykudan hayırlıdır) bölümünden sonra 'Sadakte ve berirte' (Doğru ve iyi söyledin) şeklinde tasdik ifadesini tekrarlayın.

Ecdadımız ezana o kadar ehemmiyet vermiş ki; her yöreye her vakite özel makamlar geliştirmiş. Müezzinler, Hz. Bilal'den (a.s.) aldıkları bu mukaddes vazifeyi asırlarca en mükemmel bir şekilde ifa etmiş ve bugüne kadar taşımışlar. Fakat gelin görün ki, çoğumuz, ezana verilmesi gereken değer farkında değiliz. Boylu boyunca uzanan genç, ezan okunduğu zaman Allah'ı ve peygamberi hatırına getirmiyor, kılını dahi kıpırdatmıyor, dinlediği müziği bırakın kapatmayı, sesini kısmayı bile düşünmüyor... Belli ki ailesindeki büyükler, ezan okunduğu zaman bunların hiçbirini yapmamıştı...

Gelin bugünden tezi yok, hem kendimiz hem de eş ve çocuklarımızla Ezan-ı Muhammedi'ye gerektiği değeri vermeye çalışalım ve bu davranışımız hayat boyu sürsün. Mesela, ezanı duyduğumuz zaman televizyonu kapatalım, mümkünse konuşmamıza ara verelim. Ezanların gürül gürül okunduğu bir ülkede yaşadığımız için Allah'a sonsuz şükürler edelim. Minaresiz şehirlerde ezana hasret kalmak anlaşılabilir; fakat her gün her mahallesinde 5 defa ezan okunan bir ülkede ona hasret kalmak gerçekten anlaşılamayan bir hasrettir...

Bugün ezana göstereceğimiz ilginin yarın karşımıza çıkacak olan Peygamber sevgisi olacağını unutmayalım...

İKİNCİ BÖLÜM
MEKTUPLAR

A- EŞ MEKTUPLARI

'Yuvaları mutluluklar kaplasın, sevgiler taşsın her bir hâ-neden. Gönüllerdeki çirkinlikler, yerini güzelliklere bıraksın.'

EŐlerin, birbirlerinin iyi yönlerini anlatması için yaptığımız çağrının amacı buydu. Bu çağrımıza yüzlerce mektup ve e-mail geldi. O kadar güzel sürprizlerle karşılaştık ki, insanımızın evlilik hayatını, bu kadar zengin ve derin kılan sevgilerini sizinle de paylaşmak istedik. Bizlere, hayatlarından küçük kesitler sunan, eşinin yaptığı güzel sürprizleri yazan, bazı insanların eşlerini kötülemesinin aksine, eşinin güzelliklerini en güzel şekilde anlatan, iyi yürekli dostlarımıza sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz ve sizleri yaşanan gerçek olaylarla baş başa bırakıyoruz.

*Sen bana dünyaları verdin, Allah da sana en güzel
nimetleri versin*

28 yaşındayım. Almanya'da doğdum ve hâlâ burada yaşıyorum. 3 yıldır evliyim ve bir buçuk yaşında Salih isminde bir oğlum var. Çok mütevazı ve mutlu bir yuvam var. Tabii bu, önce Rabbimizin ihsânından, sonra da eşimden kaynaklanıyor. Bu bayramda hep, "Kendisine nasıl bir hediye versem acaba?" diye düşündüm. Ve sayenizde, bu mektup ona vereceğim hediyelerin en güzeli olacak.

Eşim Hasan Bey, çok mütevazı ve temiz kalpli bir insandır. Sadece bana, oğluna karşı değil, çevresine karşı da iyi davranmaya çalışır. Eşimin unutamadığım davranışı ise şöyle:

Nişanlıyken bir gün beni sevdiğini, toprağın üstüne çiçeklerle yazmıştı. Bu davranışı o kadar hoşuma gitmişti ki, anlattım. Ona sevgim, kat kat fazlaştı, Allah'ıma şükürüm daha da ziyadeleşti. Eşime söylemek istediğim sadece şu: Allah senden razı olsun! Bana bu 3 yıllık evliliğimizde, dünyaları verdin. Rabbim de sana, hak ettiğin, en güzel nimetleri versin.

Allah'tan dileğim, seninle beraber yaşlanmak ve hep mutlu olmak. Ne olursa olsun, yüzünde gülücükler hiç eksilmesin, tertemiz kalbin hep parlansın. Güzel Allah'ım, sana cennetin en güzel yerini nasip etsin. Cenab-ı Hak'tan herkese böyle bir eş ve hayırlı bir yuva vermesini diliyorum.

(Fatma Beydilli, Almanya)

Eşim, sığındığım bir liman

20 yıllık evliyiz ve üç çocuk annesiyim. Sevgiyle birleşen ellerimiz, zaman içinde karşılıklı anlayış ve saygıyla kenetlen-

di. Artık ayrılmaz bir bütünüz. Eşim, mert, özü sözü bir, yuvasına ve çocuklarına bağlı, çevresi tarafından takdir edilen, karşısındaki kişiye güven veren, "adam gibi bir adam"dır. Sevgisini kelimelere dökemez; ama ben onun beni sevdiğini bilirim. Bu, bazen şefkatli bir bakış, bazen güven veren bir davranış olur. Eşimin güzel özellikleri o kadar çok ki, hangisini anlatayım? O, benim diğer yarım. O, benim kalem. Her fırtınada sığındığım bir liman. Gölgesinde serinlediğim bir çınar. Nefislerinin peşinde koşan erkeklerin hiç de az olmadığı şu zamanda, o bir sadâkat timsali. Dürüstlük âbidesi. Kısacası eşimin varlığı, Rabbimin bana en güzel hediyesi.

(Ayten Kara, Çorum)

Allah eşimden razı olsun

Eşimle evlenmek istediğimizi açıkladığımızda, ailemizden epey tepki almıştık. Daha sonra eşimi ve ailesini araştırdıklarında babam hariç hiç kimse, bu işe sesini çıkarmadı. Babam bana bu konuda sahip çıkmadığı gibi, her geçen gün bizimle olan bağlarını da koparmaya başlamıştı. Hatta evimize geldiğinde, eşimin yüzüne bile bakmıyordu. Eşim bu süreçte bana o kadar destek oluyordu ki... Hep sabırla karşılıyordu bu durumları. Babamın sevdiği, hoşlandığı şeylerle ona yaklaştı; ama nafile. Eşim, babama karşı, benim bile kötü söz söylememi istemiyordu. Biz evlendikten sonra ise babamla eşimin arası çok iyi oldu. Rabbim, eşimin gösterdiği sabrın karşılığını da çok güzel bir şekilde verdi. Ve ben, o günleri hatırladıkça, eşime olan sevgi ve muhabbetimin daha arttığını hissediyorum. Allah ondan razı olsun.

(Filiz Bayiz, İstanbul)

Allah senden de razı olsun

Eşime yaptığım bir hizmet karşılığında, bana 'Allah razı olsun' demesi, benim için alınabilecek en büyük hediyedir.

Allah, senden de razı olsun...

(Resmiye Kalkan, Diyarbakır)

Eşim, attığım çiçekleri, kıyamayıp günlerce saklamış

Eşimin, beni gerçekten çok şaşırttığı bir olayı anlatacağım sizlere. Ben çiçekleri çok severim. Eşim, bu özelliğimi iyi bilir ve her fırsatta bana çiçek getirirdi. Ben de çiçekleri özenle kurutur, evin farklı yerlerinde dekor olarak kullanırdım. O gün aramızda bir tartışma geçti. Çok kızmıştım ona. Eşim evde yokken, bana getirdiği bütün çiçekleri toplayıp, kapının önüne attım. Ertesi sabah, kapıda onları göremeyince içim sızladı. Özenle sakladığım çiçekler, şimdi çöp kutusunda idi. Çok pişman olmuştum. Aradan günler geçti. Bir gün eşime kapıyı açtığımda, onu ellerinde, attığıma pişman olduğum çiçeklerle karşımda buldum. Onlara kıyamamış ve arabamızda saklamış. O günkü şaşkınlığımı ve mutluluğumu tahmin bile edemezsiniz. Teşekkürler anlayışlı eşim benim...

(A. Çolak)

Eşim; arkadaşım, sırdaşım, yoldaşım...

Bu yazıyı, cân-ı gönülden, fethedilmiş bir yürekle yazıyorum. 'Allah ondan razı olsun' diyerek başlamalıyım söze. Bir aileyi ayakta tutan en önemli özelliğın, sevgi, saygı ve güven olduğunu biliyoruz her ikimiz de. Yuvamız da bu üç ayak üzerine kuruldu. Allah'ın izniyle kızımız, beş ay önce ayrı bir sevinç kattı ailemize.

Eşim; arkadaşım, sırdaşım, yoldaşım... O benim en büyük desteğim. Eşimle her şeyi paylaşarak yaşıyoruz; sevinci de, mutluluğu da, yorgunluğu da, üzüntüleri de... Namazı, onun imamlığında kılmak, sonunda ailemize ve bütün İslam âlemine dua etmek; beraber okumak, çalışmak, yazılı sorusu hazırlamak, plan yapmak, sofraya hazırlamak, yemek yapmak, zevk alarak yaptığımız şeyler... Onunla beraber yapınca, işler daha çabuk bitiyor, sıkılmıyor, daha zevkli hale geliyor.

Eşimle aynı branşta öğretmen olmamız, hayatı daha da kolaylaştırıyor. Çalışan bir eş olmak, hele bir de bebeğiniz varsa çok zor. Kızımız doğduktan sonra eşime hayranlığım daha da arttı. Birçok konuda gördüm ki hem baba hem eş olma konusunda çok başarılı. Sağ olsun hiçbir zaman beni zora sokmadı. Yapamayacağımı bildiği hiçbir konuda, beklentisi olmadı. En ihtiyacım olduğu zaman onu, hep yanımda gördüm. Tatlı diliyle, hayatı paylaşmasıyla, beni mutlu etmeyi hep başardı.

Mutlu olmak, ne bir çiçekle ne de bir paket hediyeyle oluyor inanın. Asıl mutluluk, hayatı en güzel şekilde paylaşabilmek ve birbirini eksiksiz anlayabilmek. Bu hayatı, benimle paylaştığı ve beni mutlu ettiği için eşime, bize bu fırsatı verdiğiniz için de size şükranlarımı bildiririm.

(Şule Z., İstanbul)

Merhaba güzel hayat

32 yaşındayım. Bir oğlum ve mutlu bir evliliğim var. 10 yıl önce görüşüp anlaşarak evlendiğim eşimle, evliliğimiz ilk zamanlar çok güzel gidiyordu. Fakat eşim ilk zamanlar arada bir aldığı içkiyi, sonraları sık sık almaya başladı. 10 yıldır içki konusu, evimizden hiç eksik olmadı. Eşimle aramız çok iyiydi; sevgi,

saygı, anlayış her şey vardı; fakat içki konusunda bir türlü anlaşamıyorduk. Eşnaf olan eşimin işleri geçen yaz iyi gitmedi, bunun üzerine içkiyi çoğalttı. Her gün akşam saat 21:00 civarında eve gelen eşim, gün geçtikçe daha geç gelmeye başladı.

Bundan yaklaşık bir ay önce bir Pazartesi gecesi, eve o kadar içkili geldi ki, ayakta duracak hali yoktu. Kararımı vermiştim, eşime ayrı yaşamayı teklif edecektim. Fakat ertesi gün, benden önce o geldi ve kötü olan her şeye tövbe ettiğini söyleyerek, "Şu andan itibaren ağzıma artık içkiyi koymayacağım." dedi ve yeminler etti. Allah'a şükürler olsun artık dua kitapları okuyor, namazlarını kılıyor ve daha huzurlu olduğunu dile getiriyor. En önemlisi ise evimize sevgi, saygı, huzur, mutluluk kendiliğinden geri geldi. Artık yaşamak çok güzel.

Eşimi çok; ama çok seviyorum. Kötü günlerde hep dua ettim ve dualarım kabul oldu. Eşime minnettarım, onu çok seviyorum. Ve artık haykırıyorum: Merhaba güzel hayat...

(Nurgül B., Muğla)

Sen hepsinden daha tatlısın!

Eşimin bana uzattığı paket, iki tarafı kurdeleyle bağlanmış büyük bir şeker görünümündeydi. Heyecanla paketi açtığımda, ahşap, minyatür bir sandıkla karşılaştım. Sandığı gördüğüm zaman, içinde beni nasıl bir hazinenin beklediğini düşünüyordum. Hâlbuki böyle bir sürprizi yapan eşimin varlığı, benim için en büyük hazineydi. Gözlerimi kapatıp, derin bir nefes aldıktan sonra sandığı açtığımda, sandığın kapağının iç tarafında, gökyüzünün ve yıldızların arasına özenle yerleştirilmiş resmimi gördüm. Sandığın içinde ayrıca rengarenk şekerler ve benim en çok sevdiğim çikolatalar üzerindeki kırmızı gül, eşimin bana vermiş olduğu en değerli çiçekti. Bu gü-

zel tabloyu görmek için sandığı kapatıp, tekrar açtım. Sandıktaki şekerleri karıştırıp, hangisini daha önce yemem konusundaki kararsızlığımı gidermek isterken, şekerlerin alt kısmında ki, küçük kırmızı kutu dikkatimi çekti. Kutuyu ikinci kez gözlerimi kapatıp, derin bir nefes aldıktan sonra açtım. İçinde, yağmur damlalarını andıran, çok zarif bir bileklik olduğunu gördüm. Yanımda duran eşim, titreyen ellerimi tutup, bilekliği taktarken, hiçbir şey söyleyemedim. Sandığa bir daha baktığımda, küçük pembe bir kâğıda yazılmış notu, ancak farkedebildim: "Sen hepsinden daha tatlısın!" O an, gözlerim her şeyi anlatıyordu!.. Teşekkürler canım eşim...

(Elif G. Civelek, Kırşehir)

Belki ona hediye alamayacağım; ama...

Öyle günler oluyor ki evlilikte... Hiç ummadığınız bir anda, inanılmaz zorluklar çıkıyor önünüze.

Ben 10 aylık yeni gelinim. Allah'a şükür mutlu, huzurlu bir yuvam var. Fakat eşim, kendisi dışında gelişmiş bir problem-den dolayı şu anda hapiste. Kandillerde, Ramazan'da ve özel günlerimizde belki ona hediye alamayacağım, onun yüzünü bile göremeyeceğim; ama şunu çok iyi biliyorum ki, benim onu düşündüğüm gibi eşim de orada beni düşünüyor ve her gün yuvamız için dua ediyor. Eşime kavuşmak için en büyük sabrı, Allah'ın izniyle dualarda buluyorum.

(Remziye Ceylan, İstanbul)

Mükemmel bir baba ve eş örneği

Sizlere mükemmel bir baba ve eş örneği olan eşimi yazmak istedim. 3 yıl önce Rabbimin takdiri ile engelli bir kızımız dünyaya geldi. Eşim, bu sıkıntılı durumumda, metaneti, şükrü, teslimi-

yeti ile bana öyle güzel sözler söyledi ki, bıkmadan usanmadan bir doktor gibi terapi yaparak, benim psikolojimi düzeltmek için uğraştı. Eşim, her yönden mükemmel bir baba ve mükemmel bir eş. Sana, binlerce teşekkür ediyorum sevgili eşim.

(Şengül Battal, İstanbul)

Beyaz atlı prensim benim

Eşim bana karşı olan his ve duygularını söylemekte, biraz çekingeng davranır. Onun bu tavrının, sevgisizliğinden ya da ilgisizliğinden kaynaklanmadığını biliyorum. Onunla aramızda iyi bir göz iletişimi var. Derler ya, "gözler kalbin aynasıdır" diye. Onun kalbindeki hisleri, gözlerinden anlayabiliyorum. Bana söylemekte zorlandığı hislerini, yüzlerce insanın bulunduğu bir panel ortamında söylemesi, çok hoşuma gitmişti.

Eşimle, 'Aile İçi İletişim' konulu bir panele gitmiştik. Panelin ilerleyen bölümünde konuşmacının, "Eşinde, en çok hoşlandığı beş özelliği sayacak babayığit araniyor." sözü üzerine salona ani bir ölüm sessizliği çökmek üzereydi ki, eşim ayağa fırlayıp, bir solukta hoşlandığı özelliklerimi saydı:

- 1) Olaylar karşısında uzlaşmacı olması.
- 2) Eve geliş gidişlerimde, ilgisini ve güler yüzünü eksik etmemesi.
- 3) Yemek kültürü ve becerisinin yeterliliği.
- 4) Kişilik kapasitesinin yeterli olması ve buna bağlı olarak, onunla her mekânda birlikte olabilme rahatlığı.
- 5) İyi bir anne olması.

Bu sözler üzerine şaşkınlık, mutluluk, sevinç, gurur, mahcubiyet gibi birçok duyguyu aynı anda yaşadım. Bu olay, eşime karşı olan sevgimi, saygımı, inancımı, güvenimi ve hayranlığımı bin kat daha artırdı. O benim gönlümü, bir kez daha fet-

hetmişti. Kalbimin beyaz atlı prensi! Seni bu dünyada olduğu gibi öbür dünyada da hep seveceğim.

(B. Zuhre)

Yaşadığım en güzel sürpriz

Eşimle tartışmayan hanım yoktur sanırım. Hayat böyle acı tatlı günlerle geçer hep. Aslında minik dargınlıkların da güzel bir yanı vardır. Hani şu problemlerin tatlıya bağlanma safhası var ya, işte bu safhada, bütün duygular çok güzel yaşanır.

Eşimle böyle bir tartışma yaşadıktan sonra ailemin yanına tatile gitmiştim. Tatilim boyunca çok kararlıydım, kesinlikle taviz vermeyecektim. Hemen barışmayı düşünmüyordum. Arada bir aileleri üzmemek adına yapılan telefon konuşmaları vardı sadece. Evet düşündüğüm gibi de yaptım, dönene kadar ciddiyetimi ve mesafemi korudum.

Tatil dönüşü, eşim beni terminalde karşıladı. Tabii gayet resmîyiz. Eve geldim, yatak odamıza doğru ilerledim. Beni, neyin beklediğinden habersiz olarak girdim odaya. Aman Allah'im ne göreyim; eşim bütün tavana, misinalarla tek tek fosforlu, parlayan yıldızlardan asmış. Yatağımıza sarı papatyalar serpmiş (bana papatyam der). Biz Tweety ve Sylvester hayranız. O çizgi kahramanların resimlerinin olduğu bir oyuncak topu da yastığının üzerine koymayı ihmal etmemişti. Topun üzerinde de bir not vardı: "Bak! Kötü kedi yine minik Tweety'yi kovalıyor."

Şimdi geldik işin en duygusal kısmına. Tavandaki bütün yıldızlardan çok uzak bir köşeye asılmış, küçük bir yıldız vardı. Onun yanına gidince üzerindeki not dikkatimi çekti. Notta şöyle yazıyordu: "İşte bu da karısının ve kimsenin istemediği yalnız yıldız: Ben". Bu cümleyi okuduktan sonra yumuşama-

manın imkânı var mı sizce? Hemen oracıkta sarıldık ve barıştık. Sonrasında ise günler boyunca uykudan uyanıp, kapıyı açtığımda, kırmızı gülle karşılaştım. Sanırım bu, hayatımda yaşadığım en güzel sürprizdi.

Ha bundan sonra ne mi oldu? Aslına bakarsanız tartışmalar yine sürüyor ve sürecek de... Çünkü bu hayatın ta kendisi. Ama önemli olan, sevgi ve saygının bitmemesi. Yapılan bu sürprizin bir benzerini bilmem, kaç sene sonra bir daha yaşarım? Umarım çok sürmez. Bütün çiftlerin hayatlarının, sürpriz tadında geçmesini dilerim.

(Serap K, Kayseri)

Na kadar anlatsam bitiremem

Eşimin güzel davranışlarını, ne kadar anlatsam bitiremem. Çok anlayışlı, çok sevecen, inatçı olmayan, kalp kırmadan açık sözlü olmayı becerebilen birisidir. O, eşim, özel günlerimizi unutmayıp hediyeler alır, benim ailemi kendi ailesi gibi görür. Şimdi yeni bir güzelliğe imza attı: 32 yaşından sonra Kur'ân okumayı öğrendi. Önce Rabbime, sonra eşime teşekkür ederim.

(İlknur Şahin/Kayseri)

Eşim, telefonla akşam ezanını dinletti

Ben 19 yıllık evliyim ve üç çocuğum var. Bizim aramızda "Babalar sonra duyar" misali gizli saklı bir husus, hiçbir zaman yaşanmamıştır. Eşimin memur olması itibarıyla, maddî açıdan rencide olmaması için, bazı ihtiyaç maddelerini kendisine söylemem; ama o iyi bir gözlemci olduğu için kendisi bu eksiklikleri araştırır ve listesini yapar. Evde, namazlarımızı genelde cemaatle kılar ve sonrasında kısa bir sohbet yaparız. Bütün iş-

lerin de benimle ve gerekirse çocuklarla istişare yapar. Bunu yaparken, konuşma esnasında sürekli gözlerimizi süzer.

Eşim yatmadan önce benimle baş başa mutlaka konuşur. Bu kısa konuşma, o vaktin özelliğinden midir bilemiyorum; ama insana huzur veren bir güven tazeleme ve iç muhasebe şeklinde oluyor. Bu özelliğimiz, 19 yıldır aralıksız devam etmekte. Aile hayatında, bağların sağlam zemine oturmasını isteyen hanım ve beylere bu davranışı titizlikle uygulamalarını teklif ediyorum.

Eşimin beni heyecanlandıran ve çok mutlu eden en son davranışı ise kısa bir süre önce memuriyeti ile ilgili kurs görmek üzere gittiği Ankara'da, her akşam aynı vakitte Kocatepe Camii'nde beni cep telefonu ile arayıp, hal hatır sorduktan sonra okunan ezanı dinlettirmesi ve ardından bana övgü dolu güzel sözler söyleyip, kalbimi fethetmesi. Bin dua ve dileklerle...

(Gülendam Ö, Malatya)

Yeğenime bisiklet aldı, dünyalar benim oldu

Ben 29 yaşında altı senelik evli ve beş yaşında bir kız çocuğu annesiyim. 1999 yılında henüz bir yıllık evliyken, bir gün ablama gitmiştim. O zaman 1,5 yaşında olan yeğenim, bisiklet için ağlıyordu. Ablamlar da o sıralar ekonomik olarak sıkıntılı günler geçirdikleri için bisiklete ayıracak paraları yoktu. Yeğenimi çok sevdiğim için onun bisikleti olmayışı beni çok üzmüştü.

Durumu eşime anlatınca, o da çok üzölmüştü. Ertesi gün eşimle işten eve döndüğümüzde, salonda bir hediye paketi gördüm ve çok şaşırđım. Paketi açınca, güzel bir bisikletle karşılaştım. O anki sevincimi anlatamam. Eşimin boynuna sarıldım ve kendisini seçmekle ne kadar şanslı olduğumu bir kez daha tekrarladım. Daha sonra bisikleti yeğenime takdim edince,

onun öyle mutlu olduğunu gördüm ki, onun sevincini dünyadaki hiçbir şeye değişmezdim. Rabbime, bana böyle bir eş verdiği için sonsuz şükrediyorum...

(Hatice A, Çanakkale)

Eşim sürpriziyle beni 22 sene öncesine götürdü

Bir akşamüstü, çocuklarla balkonda oturuyorduk. Kapıda bir kargo aracı belirdi. Arabadan inen görevli, ismimi sorduktan sonra, "Hanımefendi bir paketiniz var..." dedi. Paketi aldım ve açınca gözlerime inanmadım...

Eşimle, teyze çocuklarıyız. Küçüklüğümüzde sadece yazları görüşürdük. Sekiz yaşındayken bir resim göndermiştim teyzemlere. Resimde ben sekiz, kardeşim altı, kız kardeşim üç yaşında... Nereden aklına geldiyse, kız kardeşinden o resmi almış. Sonra bir fotoğrafçıda büyüttürüp, çerçeveletmiş ve kargoya vermiş. Sevgili eşim, beni yirmi iki sene öncesine götürdü, o günleri yeniden yaşattı. Eşimi çok seviyorum. Yaptığı sürpriz ile beni hem şaşırttı, hem çok duygulandırdı.

(Rumuz: Çınar Ağacı)

Eşim ezanı ve Kur'ân'ı öğrenmeme vesile oldu

1968'de ilk oğlum dünyaya geldiği zaman, eşim ve kayınvalidem, benden, çocuğun ismini koymak için kulağına ezan okumamı istediler. Fakat "Ben ezan okumasını bilmiyorum." dediğim zaman, kayınvalidem, "Ben meğer kime kız vermişim." dedi. Eşim Sevgi, hemen devreye girerek ortamı yumuşattı ve bu işin zor olmadığını belirterek, benim ezan okumayı başarabileceğimi söyledi. Eşimden aldığım bu cesaretle iki saat içinde ezan okumayı öğrendim ve çocuğumun kulağına

ezan okudum. Bundan cesaretle eşim, Sevgi Hanım'ın ve arkadaşım Muhlis Bey'in yardımı ile 1969 yılında Kur'ân okumayı öğrendim. Arkasından da beş vakit namaza başladım. Yüce Rabbime çok şükür ki bana böyle bir eş nasip etti.

(Şakir U, Derince, İzmit)

Eşim Allah'ı ve peygamberi öğretti

Ben 22 yaşında, 5 senelik evli, iki çocuk annesi bir ev hanımıyım. Sol görüşlü bir ailenin ilk çocuğuyum. Öyle ki sahibi sakallı olan bir bakkaldan bile alışveriş yapmıyordum.

Bundan 5 sene önce radyoda haber spikerliği yaparken, aynı radyoda programcı olarak çalışan, müstakbel eşimle tanıştık. Eşim üniversite mezunu, insanlara hizmet için koşturan bir insandı. İlişkimiz, ciddiyet boyutuna gelince, eşim, kendi görüşlerini dürüstçe anlattı. Hanımının tesettürlü, dinini öğrenmek ve öğretmek için her türlü bilgiye açık bir insan olmasını istediğini söyledi. Bu, benim için tam bir şok olmuştu. Düşünmek için zaman istedim. Eşimi çok sevmiş ve içinde kötülük olmadığını anlamıştım.

Konuyu aileme açtım, fakat karşı çıktılar. Ailemin aksi görüşüne rağmen, her türlü zorluğu Rabbimin izniyle aşarak evlendik. Evlendikten bir hafta sonra kapandım. Bunun üzerine ailem, beni reddetti. İki sene kadar bizimle görüşmediler. Şimdi görüşüyoruz; ama halen kabullenmiş değiller durumu. Dilerim Rabbim anlayış verir. Fakat ben eşime ve ailesine, ne kadar teşekkür etsem, ne kadar dua etsem haklarını ödeyemem. Bana güzelliği, insanlara hizmetin değerini ve en önemlisi Rabbimi ve Peygamberimi öğrettikleri için her zaman duacıyım. Yani eşim bana, hayatımın sürprizini yaptı...

(Özlem K., İstanbul)

Bir bayan olarak ilk defa eşime gül aldım

"Haydi hanımlar, sürpriz yapma sırası sizde" başlıklı yazınızı okuyunca aslında içim biraz burkuldu... Ben 8 yıllık evliyim ve bunca zaman içinde, hep eşimden sürpriz beklediğimi fark ettim... Özel günleri hatırlamak, anlayışlı olmak, hediye almak hep onun göreviydi sanki... Düşündüm; neden ben de bir hediye için mutluluğunu ona yaşatmayayım?... Bunun için, ilk defa eşime bir 'gül' aldım. Aslında merak da ediyordum, sevinip sevinmeyeceğini... Gerçekten çok mutlu oldu. Hanımlar, tavsiye ederim, eğer eşinize bir gül veya bir hediye almadıysanız siz de deneyin. Güzel yemekler yaparak, güzel sofralar hazırlayarak elbette bazı sürprizler yapıyoruz; ama istiyorum ki eşimizin de kalıcı bir hediyesi olsun...

(N. Türkkkan, Konya)

Sürprizler devam ediyor, umarım sonu gelmez

Ben 6 yıllık evliyim ve bir çocuğum var. Eşimle, ara sıra küçük hediyeleşmeler yaparız. Eşim, sizin teklifinizden sonra daha sık ve güzel sürprizler yapmaya başladı. Meselâ, evimizin farklı yerlerine yazdığı sevgi ifadeleriyle, okuduğum kitabın sayfalarının arasına bıraktığı harika notlarla, çantama koyduğu küçük hediyelerle ve hiç ummadığım yerlerde bulduğum kırmızı güllerle, beni çok sevindiriyor. Yazınızı okuduğundan beri, bu güzellikler devam ediyor, umarım sonu gelmez.

(Kadriye Y., İstanbul)

Eşimin davranışları hediyeyle daha değerli

Ben 38 yaşında bir ev hanımıyım, iki çocuğum var. Eşim, İETT şoförü. Eşimin bana en güzel armağanını anlatacağım

sizlere. Şöyle ki, benim kardeşim, Almanya'da Alman bir kızla evlendi. İki çocuğu oldu, daha sonra da ayrıldılar. Kardeşim, küçük kızı Yasemin'i Türkiye'ye getirdi. Küçük Yasemin'e halası olarak ben baktım. Yasemin, bu yıl ilkokula başladı. Eşimden Allah binlerce kez razı olsun ki, Yasemin'e yıllardır kendi çocuklarından daha hassas davranır. Eşim eve gelince, önce Yasemin'i öper, sever, hoşnut eder. Bizlere de Yasemin'e iyi davranmamız konusunda, sürekli uyarılarda bulunur. Böyle bir eşim varken, başka hediyeye gerek var mı? Allah senden razı olsun sevgili eşim.

(Vildan S., İstanbul)

Canım eşim okumamı sağladı

17 yıllık evliyim ve iki çocuk annesiyim. Eşim polis memuru. Rabbime şükür, mutlu bir ailemiz var. Eşim, bir gün benden kimliğimi aldı ve 'Bir ev alıyorum ve tapusu senin adına olacak. Eğer bana bir şey olursa, ev probleminiz olmaz.' dedi. Ben ne yapacağımı şaşırılmış ve çok sevinmişim. Yine başka bir gün 'Seni okula yazdırdım. Dışardan ilköğretimi okuyacaksınız. Sınavlara ben götüreceğim ve bu konuda ne gerekiyorsa yapacağım. Sen yeter ki oku.' dedi. Şu an 7. sınıftayım. İyi ki okumuşum; yoksa bu mektubu nasıl yazardım... Rabbim herkese böyle bir eş nasip etsin...

(M. Şahinkaya)

O kadar tuzlu yemeği yedi ve sesini çıkarmadı

Ailemizin ekonomik olarak sıkıntılı olduğu günlerde, eşim öğle yemeğini yemek için eve gelirdi. Yine böyle bir gün, ben çok hastaydım ve zorlukla yaptığım yemeği sofraya koymuştum. Eşim yemeğini yiyip gittikten sonra, yemekten biraz da

ben yemek istedim. Bir lokma aldım; ama yemek öyle tuzlu olmuştu ki, yemenin imkânı yoktu. Akşam eşime bu durumu söyleyince bana, "Sen hasta halinle Allah'ın nimetini bana hazırlamışsın, ben itiraz mı etseydim?" demişti. Seneler, yuvamızdaki saygı ve sevgiyi hep artırdı. Rabbime şükürler olsun.

(Neslihan H.)

Üstad Necip Fazıl bu mektupları okusaydı...

Artık, öz vatanımızda ne garibiz, ne de parya! Merhum Üstad Necip Fazıl Kısakürek, bu mektupları okusaydı, emin olun ki bu cümleye, bütün yüreğiyle katılacaktı. Ben ve eşim yeryüzünde bir tek biz mutluyuz zannediyorduk. Ta ki Ailem Dergisi'nin saygıdeğer dostlarıyla tanışıncaya dek. Aman Allah'ım! Ne güzel ailelerimiz varmış...

Sabır, saygı, hoşgörü ve sevgi; sonsuz mutluluk formülünün, dört temel unsuru... Günümüzde birçok ilişki, pamuk ipliğine bağlı yürüyor. Bu incecik ipliği de maddî unsurlar, hiç acımadan koparıyor. Günümüzün bu yaygın ve salgın hastalığına yakalanmadan, el ele yürüyoruz eşimle. Rabbim, eşimden razı olur ve onu hiç bekletmeden cennetine alır inşaallah. Sevgili eşim, yalnız değiliz çok şükür.

(Mehmet Z., Kahramanmaraş)

Her renkten gül, her köşede bir kalp

Bir gün odada otururken, eşim beni çağırdı. Koridora çıktığımda ne göreyim! Yere dizilmiş, değişik renklerde kâğıtlar, kâğıtların üzerlerinde o kâğıdın renginde gül ve o gülün renginin de içinde geçtiği, mükemmel dörtlükler... Son kâğıt, kırmı-

Eş Mektupları

zı renkte, üzerinde kırmızı gül ve kâğıtta da ikimize özel sevgi sözcüğü. Okuya okuya giderken, misafir odasına girince şok olmuşum; her köşeye dizilmiş onlarca, kalpli küçük mumlar, en sevdiğim canlı çiçek ve birkaç adet hediye paketi... Ve masanın üzerinde mükemmel bir manzara... Teşekkürler sevgili eşim, bana bu sürprizi ve güzel bir hayatı yaşattığın için...

(F. Ö, Ankara)

Mektupla gelen büyük sürpriz...

Bir hafta önce iş yerime bir paket geldi. Paketi açtım, içinden küçük bir kart ile bir hediye paketi çıktı. Kartta şöyle yazıyordu; 'Gönlümün sultanına selam olsun. Tebrikler, baba oluyorsun'. Hemen paketi açtım. İçinden bir çift bebek ayakkabısı çıktı. Sevincimi tarif edemem. Böyle bir sürprizi de ömrüm boyunca unutamam. Teşekkürler sevgili eşim.

(Fvs. Erdoğan)

41 gül ve güzel bir hediye

43 yaşında bir öğretmenim. Hayatımın en güzel günlerini, kendisi de öğretmen olan eşimle birlikte geçirmekteyim. Geçen seneydi. Eşim 41 yaşına gireceği için ona bir sürpriz hazırladık oğlumla. Eşim evde yokken, salona tam 41 tane gül serdik ve ortasına da o çok isteyip de uzun zamandır alamadığım hediyeyi koyduk. Odaya girdiğinde yüzündeki mutluluğu tahmin edemezsiniz. Rabbim evleneceklerle, böyle bir eş nasip etsin. Allah'ım ondan razı olsun ve onu cennetine koysun.

(Uğur Y., Samsun)

Eşim her zaman ibadetlerimi hatırlatır

Eşimin özellikle, eve çok yorgun geldiğim akşamlarda, namazımı kılmadan uyuyakaldığımı fark edip, ısrarla beni kaldırıp yatsı namazını eda etmeme vesile olması ve bu hassasiyeti, beni çok mutlu ediyor. Ayrıca bu Ramazan'da Kur'ân-ı Kerim'i hatim etmemdeki teşviki ve cesaretlendirici sözleri için binlerce kez Allah (c.c.) razı olsun.

(Mehmet Y., İzmir)

O kadar sıkıntı çekti, yine de şikâyet etmedi

35 yaşında, dünya güzeli iki kız babasıyım. Eşimle birbirimize, şimdiye kadar küçük de olsa kötü bir söz söylemedik. Çocukların oyun oynarken birbirlerine söyledikleri, ufak, masum kötü sözleri dahi birbirimize dokundurmadık.

Anlatacağım olayı bundan 14 ay önce, tatil için memleketimize giderken yaşadık. Memleketimize giderken, yolda kaza geçirdik. Allah'ıma binlerce şükür, çocuklarıma ve eşime, çok ciddi bir zarar görmedi. Kazaya benim dalgınlığım sebep olduğum halde, bir kez olsun beni suçlamadı. Oldukça kötü yaralandı ve geçen yazı, genelde yatarak, ameliyatla ve pansumanlarla geçirdi; ama bir kez bile 'of' demedi. Hep sabretti. Çevresindekilere bu konuda örnek oldu. Kim sorsa 'Elhamdülillah iyiyim.' dedi. Hakkını helal et, melek huylu hayat arkadaşım. Rab-bim ötelelerde de bizleri ayırmasın...

(Yusuf K., Balçova)

Eşim bana, kime teslim olmam gerektiğini öğretti

Benim için bir psikolog gibidir eşim. Ne zaman bir sıkıntım olsa, gideceğim yer, eşimin yanıdır. Beni inanılmaz rahatlatı-

yor. Akşam eve gelince, mutluluktan parıldayan iki çift göz göreceğimden eminimdir. Ama ben, yeni keşfettiğim, bambaşka bir özelliğini anlatacağım eşimin. Bir gün çalışmış olduğum şehrin, gitmek istemediğim bir ilçesine tayinim çıkmıştı. Çok üzülmüştüm. Bir anda tüm çevrem, evim, yaşantım, komşularım değişecekti. Sonra kiralık ev bulmak, ev taşımak daha büyük bir sıkıntıydı. Ve tahmin edebileceğiniz diğer zorluklar...

Akşam eve gittiğimde, moralimin bozuk olduğunu anlayan eşim, derdimi dinledikten sonra, beni rahatlatmak için yine epeyce uğraşmış ve beni bir çocuk gibi uyutmuştu. Gece yarısı kalktığımda, eşimi namaz kılarken ve Yüce Allah'ıma yalvarırken gördüm. Çok şaşırılmışım. Karşımda, tamamıyla Allah'a teslim olmuş bir kadın vardı. O kaba deyimle, ne torpil arıyordu ne de tanıdık bir büyük... O, sıkıntısını her şeye Kâdir olan Allah'ına açıyordu ve O'ndan medet bekliyordu. Kafamda bir anda şimşekler çaktı. Kendimi toparlayıp abdest aldım ve ben de yanına gidip namaza durdum. O gece birbirimize hiçbir şey söylemeden, sabaha kadar namaz kılip, dua ettik. Sabah yine işime, onun dualarıyla gittim. Esas sürpriz, beni iş yerinde bekliyordu. Tayinimden vazgeçilmişti. O gün, hep eşimin teslimiyetini düşündüm. Kendime acıdım. Allah senden razı olsun canım eşim. Bana nereden yardım dilemem, kime teslim olmam gerektiğini ve tevekkülü sen öğrettin.

(O. Koç, Eskişehir)

Yuvamız, eşimin sabrı sayesinde kuruldu

Eşimle, lisedeyken tanıştık. İdealim avukat olmaktı, derslerim de çok iyiydi. Fakat annemi babamı kaybetmem ve kardeşlerime bakmak zorunda olmam sebebiyle, okulu bırakmak mecburiyetinde kaldım. Eşim okudu ve öğretmen oldu. Evlilik

hayalleri kuramıyordum artık; çünkü ekonomik olarak durumumun kötü olmasının yanında, eşim de artık üniversite mezunu olmuş, kariyer sahibi bir kişiydi. Bu düşüncelerle, onu aramaya cesaret edemiyordum bile. Ama o beni aradı buldu ve birbirimize verdiğimiz evlilik sözünü hatırlatarak, bütün sıkıntıları göğüslemeye hazır olduğunu söyledi.

Büyük zorluklarla evlendik ve hiç kimseden yardım almadan, 8 sene düşün borcu ödedik. Eşim bir gün bile 'of' demedi. Şimdi 9 yaşında, dünya tatlısı bir oğlumuz ve çok mutlu bir yuvamız var. Ve biliyorum ki bütün bunlar eşimin sabrı sayesinde oldu. Bana böyle bir eş nasip ettiği için Rabbime şükrediyorum...

(Adnan E., Denizli)

'Evim, peygamber evine benzedi'

2001 yılındaki kriz, bizi mahvetti. Borcumuzu ödeyebilmek için çok zorlanıyorduk. Öyle günler oluyordu ki bazen yemek yiyemiyor, bazen de ekmeğimize katık bulamıyorduk. Böyle sıkıntılı günlerin birinde, kızım yemek için bir şeyler istedi. Eşim dolabı açtı; ama inanın çocuğa verecek hiçbir şey bulamadı. Ben, 'acaba nasıl bir tepki verecek' endişesiyle eşime bakarken, o gözleri yaşlı bir şekilde, 'Allah'ım sana şükürler olsun, bugün evim, Peygamber evine benzedi.' diye dua ediyordu. Rabbim sana şükürler olsun, verdiğin en güzel nimet için...

(Oğuz Y., İstanbul)

Gülen yüzünü hiçbir şeye değişmem

8 yıldır evliyiz ve 6 yaşında bir oğlumuz var. Eşimin, bizi hayata bağlayan güler yüzlü halini hiçbir şeye değişmem.

Bütün sıkıntılı zamanlarımızda, hastalığımızda hep onun güler yüzünü görürüz. Eve geldiğim zaman o güler yüz bana, bütün yorgunluğumu unutturuyor ve içimi tarifsiz bir huzur kaplıyor. Gülen yüzlü bir hayat arkadaşı verdiği için Allah'ıma şükrediyorum...

(Ahmet D., Tekirdağ)

Ben eşimden razıyım, Allah da razı olur inşaallah

Bir hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyuruyor: "Bir erkek, eşinden hoşnut olduğu halde ölürse, o kadın cennete gider." Ben de diyorum ki;

1. Evdeki huysuzluklarıma katlandığı için,
2. Hemen hemen bütün randevularıma (nikah töreni dahil) geç kalmalarıma sabrettiği için,
3. Habersiz misafir almalarını olgunlukla karşıladığı için,
4. Çocuklarıma harika bir anne olduğu için
5. Anne-babamı ve akrabalarımı kendi anne-babası ve akrabası kabul ettiği ve daha birçok fedakârlığı için, ben eşimden razıyım. Allah da razı olur ve Efendimiz'in müjdelediği cennetine alır inşaallah. Amin.

(Oktay Y.)

Aileme benden daha yakın

Eşimin en çok sevdiğim özelliklerinden birisi, her ortamda kendini sevdirmesidir. Benim aileme yaklaşımı, o kadar samimi ki, sanki ben değil, eşim onların evladıymış gibi. O derece yakınlık gösteriyor ki aileme, sevinçten gözlerim yaşıyor. Hanımım Allah'ın izniyle, benim bu hayatta verdiğim, en doğru karar. Şükürler olsun.

(O.K., Denizli)

İftiraya uğradığımda, en büyük destekçimdi

Büyük bir iftiraya uğramıştım. Bütün deliller aleyhimeydi ve herkes beni suçluyordu. Günler sonra ne yapacağımı bilemeden, utanarak eşimin karşısına çıktım. Ben hiçbir şey demeden o, Hz. Âişe'nin başından geçen iftira olayını anlattı ve sabretmemi söyledi. Şok olmuştum; ben ona söyleyecek kelime bulamazken, o beni teselli ediyor ve bana güvendiğini söylüyordu. Olay kısa zamanda açığa çıktı ve aklandım; ama yerimizden yurdumuzdan olduk. Fakat harika bir eşim olduğunu, bir kere daha fark ettim. Rabbim ahirette de bizi ayırmasın.

(Serdar Ö.)

Sabırımız, eşimi yardımsever yaptı

Kocam biraz titizdir. Bazen davranışlarımı eleştirir, bazen de kızardı. Ben buna mukabil, 'iyilikler, her zaman kötülükleri giderir' düşüncesiyle, eşime hep iyi davranmaya çalıştım.

Bir gün 20 yaşlarında, kekeme bir çocuk geldi kapıya. Kâğıt ve plastik şişe topluyordu. İsmi, Mehmet'ti. Mehmet, "Abla hava çok sıcak, mümkünse bir bardak su verebilir misiniz?" dedi. Ben hemen içeri girdim, suyu ve evdeki eski gazeteleri getirdim. Mehmet suyu içti ve teşekkür ederek ayrıldı. Kâğıt toplayan Mehmet, gün aşırı uğruyordu. Bazen su, bazen yiyecek bir şeyler veriyordum. Eşim hep bana kızar, sitem ederdi. Ben de dilimin döndüğünce, yardım etmenin güzelliklerini anlatmaya çalışıyordum.

Bir gün akşamüstü, zil çaldı. Kapıyı açtığımda, eşimi ve yanında Mehmet'i gördüm. Eşim aceleyle içeri girdi, kullanmadığı elbiseleri ve daha birçok eşyayı, Mehmet'e verdi. Ben de yiyecek bir şeyler sundum. Mehmet sevinçle ayrıldı evi-

Eş Mektupları

mizden. Eşimin yüzüne baktım. Yaptığı bu küçücük yardım bile onu mutlu etmeye yetmişti. Ben ve ailem çok mutluyuz. Eşimin yüreği gerçekten sevgi doluymuş. Sabır bunun ortaya çıkmasını sağladı.

(Hürcan K., İzmir)

Eşim halıları yıkayınca...

Evliliğimizin ikinci yılıydı. Bel fırtığı rahatsızlığımdan dolayı ağır işler yapmam yasaktı; ama evin halılarını yıkamak zorundaydık. Komşumuzun bahçesinde, beyim halıları yıkarken komşumun eşi çıkageldi ve eşimi bu halde görünce, "Vah Ahmet Bey, senin kılıbık olduğunu bilmiyordum. Erkek adam halı yıkar mı?" diye alay etmeye başladı. Eşim gayet ciddi bir şekilde, "Efendimiz (s.a.s.), 'Sizin en hayırlınız, ailesine faydalı olanıdır.' buyuruyor. Ben eşime yardım emekten utanç değil şeref duyarım." dedi. O an eşim, bana mutlulukların en büyüğünü vermişti. Böyle bir evlat yetiştirip, bana hayat arkadaşı olarak veren sevgili kayınpederime ve kayıinvalideme şükran ve sevgilerimi sunuyorum.

(Aliye C. Arslan, Denizli)

Basamaktaki gülleri görünce...

Bir akşam, eltime iftara gitmiştim. Eşim, yatsı namazından sonra beni arayarak, eve gitmemi söyledi. İkinci kattaki evimize çıkmak için merdivene geldiğimde, her basamakta beni karşılayan gülleri görünce şok olmuşum. Gülleri toplayarak, heyecanla eve girdim. Kalbim heyecandan duracak gibiydi, müthiş bir sürprizdi bu. Bana bu mutluluğu yaşatan sevgili eşime, binlerce kez teşekkür ediyorum.

(H. Uzun, Bursa)

Eşinizin kıymetini bilin...

Eşlere sürpriz köşenizi gıpta ve beğeniyle okuyorum. Fakat ne yazık ki sürpriz yapabileceğim eşim, şu anda yurt dışında çalışıyor. Niyetim, ne en güzel yazıyı yazmak, ne de hediye almak... Sadece beyleri yanında olan eşlere, eşsizliğin acısını, ızdırabını çok iyi bildiğim için seslenmek istiyorum: Hanımlar! Eşinizin, zamanın, hayatın kıymetini bilin. Çünkü anladım ki eş, bir insanın her şeyi. O olmayınca, hayatın bütün ağırlığı, sizin omuzlarınıza biniyor, eziyor, eziyor...Eşinizin kıymetini bilin ve beraberken mutluluğun en güzelini tadın...

(H. Kalkan, Aksaray)

Sürprizi, bir aynaydı..

Özel bir gündü ve eşim bana hediye olarak, bir 'ayna' almıştı. Aynayı görünce biraz şaşırđım. Eşimin açıklaması, şaşkınlığımı hayranlığa çevirdi. "Sana ayna hediye aldım; baktığın zaman, dünyanın en güzel ve en değerli varlığını göresin diye." Küçük bir aynaydı; ama taşıdığı anlam, çok büyüktü. Beni dünyanın en değerli varlığı olarak gören bir eşe sahip olduğum için Rabbime şükrediyorum.

(B. Satılmış, Aydın)

Beni evlendiğimiz güne götürdü

Ben 25 yaşında bir öğretmenim ve 6 aylık evliyim. Eşim o kadar harika bir insan ki anlatamam. Ben ve doğacak çocuğum, dünyanın en şanslı insanlarıyız. Eşimin sürprizine gelince. Bir gün okuldan evime geldiğimde, o müthiş sürprizle karşılaştım.

Eşim bembeyaz gelinliği içinde bir melek gibiydi ve sevgi dolu bir simayla, bana gülümsüyordu. Bana evlendiğimiz günü tekrar yaşattı. Bana mutluluk sunan meleğime, şükranlarımı sunuyorum...

(Mustafa Ç., Bursa)

Eşimi ve çocuklarımı karşımda görünce...

10 yıllık evliyim ve bir yıldır Fransa'da yaşıyorum. Ailem ise şu an Türkiye'de. Geçen yaz, ilk defa tatil iznimden dolayı Türkiye'ye gelecektim. Eşime ve çocuklarıma, geleceğimi söylemediğim halde, onlar bir şekilde öğrenmişler. Eşim, çocukları sabah erkenden uyandırmış ve beni karşılamaya hazırla getirmiş. Çocuklarımin beni görünce hep birlikte 'Babaaa!' diye çığlık atmaları, sürprizlerin en güzelydi benim için. Teşekkürler sevgili eşim ve çocuklarımin. Sizi çok özledim...

(Abdulkaki A., Fransa)

Eşim anne babasıyla barışınca...

Eşim, anne ve babasıyla dargındı. Bir akşam eşimden habersiz, kayınvalidemi ve kayınpederimi bize davet ettim. Hoş sohbet, muhabbet, yeme içme... Hasılı akşamımız çok güzel geçti. Dargınlıklar ve kırgınlıklar sona ermişti. Eşimin, gözlerinin içi gülüyordu. Bana onlarca teşekkürlerini sundu ben de sana çok teşekkür ederim sevgili eşim...

(İbrahim T., Ankara)

Notlar notlar içinde, sürpriz notların içinde...

Bir pazartesi günü eşim okuldayken sabah uyanıp, saatin üstündeki notu görünce şaşırdım. Kâğıdın üzerinde, "Sonunu merak ediyorsan, buzdolabındaki saklama kabına bak!" yazıyordu. Oradaki notu buldum, onda da "Şimdi de ayakkabılıktaki, yazlık ayakkabının içine bak!" yazıyordu. Onu bulunca falanca yere, onu da bulunca başka bir yere bak, diye yazıyordu kağıtlarda. Birbirini takip eden notlar yüzünden girmediğim oda, açmadığım çekmece, karıştırmadığım dolap

kalmadı. Bazılarına ulaşmak için sandalyenin üzerine bile çıkmak zorunda kaldım. Sonunda çok hoş bir hediye aldım tabii ki; ama verdiğim çabayı ve o hediyeyi hiç unutmuyorum.

(Adnan K., Tunceli)

Moralsız günün harika akşamı

Özel günlerden biriydi. O gün işten oldukça yorgun ve moralsiz gelmiştim; ama adımımı kapıdan içeri attığımda, yerde küçük bir hediye görünce, moralim biraz düzeldi. Hediye-nin üzerindeki notu gördüğümde ise iyice keyiflendim doğrusu: "Dünyanın en iyi polisi benim babam." Her adım atışımda küçük bir hediye ve güzel bir sevgi sözcüğü ile karşılaşıyordum. Bu benim için tam anlamıyla, harika bir sürpriz olmuştu. Sevgili eşim, yine inceliğini göstermiş ve kızımızla birlikte bana güzel bir sürpriz yapmışlardı.

(Rumuz: Ardahan)

Hostesin sunduğu sürpriz hediye

Tek başıma bir yolculuğa çıkmıştım. Otobüse binip yerime oturduğumda, hostes yanıma gelerek ismimi sordu. İsmimi söylemekte biraz tereddüt edince, o bana ismimi söyledi. Çok şaşırmıştım. Hostes yanımdan ayrıldı ve biraz sonra elinde, çok güzel bir paket ile geldi. Şaşkınlığım hâlâ sürerken, paketin bana ait olduğunu söyledi. Ne yapacağımı şaşırmış bir halde paketi açtım. Paketi açtığımda ise mutluluktan uçuyordum. Paketin içinde üzerinde sevgi sözcükleri bulunan bir yastık, çikolatalar ve kırmızı bir gül vardı. En önemlisi ise hayatım boyunca, kalbimi ısıtacak bir mektup çıkmıştı paketin içinde. Sevgili eşim, yolculuğumu renklendirmek ve bana bir

sürpriz yapmak için önceden ayarlamış, bütün bunları. Sevgili eşim, Allah (c.c.) bizi iki cihanda da ayırmasın...

(A. Yavuz, Sivas)

Hapishaneden bile sürprizini yaptı...

Eşim, bazı sebeplerden dolayı 1,5 yıldır ıslahevinde. En zor şartlar altında dahi özel günlerimizi unutmayan, harika biridir kendisi. Doğum günümde kayınpederime, benim için bir yüzük almasını söylemiş. Akşam iftar sofrasında kayınpederim, bana, eşimin gönderdiği hediyeyi takdim edince, çok duygulanmış ve sevinmişim. Eşim, en zor şartlar altında dahi beni düşünüp, bana sürprizler yapabiliyordu. Sevgili eşim, seni ömrümün sonuna kadar bekleyeceğim. Allah-ü Teâlâ'nın bütün ayı kalanları kavuşturması dileği ve dualarımla...

(E. Alparslan, Yozgat)

Gül yaprakları başımıza yağınca...

Eşimle 3 yıllık evliyiz. İkinci yılımızda, küçük bir tartışma yaşamıştık. İki gün sonra da doğum günü vardı eşimin. Ona güzel bir sürpriz hazırlayıp, gönlünü almayı düşünüyordum. Beş tane balon aldım. İçlerine gül yaprakları doldurdum, şişirdim ve hepsini çalışma odamın avizesine astım. Aldığım gümüş bir kolyeyi de ipe bağlayarak, avizeden sarkıttım. Doğum gününde, kendisine çalışma odama geçeceğimi ve rahatsız edilmek istemediğimi söyledim, suratı çok asılmıştı. Biraz sonra eşime seslendim, oda kapısına gelince, gözlerini kapattırdım ve tam avizenin altına getirdim.

Eşimin gözlerini açtırınca, avizeye bağlı ipi kestim. Kolye bir anda aramıza düştü, çok şaşırmıştı. Yüzünde gülümseme-

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

siyle sevgi ifadeleri fısıldıyorken, balonları patlatmaya başladım. Üzerimize gül yaprakları yağıyordu. Eşim o kadar mutlu olmuştu ki, anlatamam. O günden sonra da hiç kavga etmedik. Beni her zaman daha anlayışlı karşıladı.

(A.S)

Güllerle bezenmiş bir ev...

Ben 20 yaşındayım ve 3 aylık evliyim. Evliliğimizin ikinci ayı, doğum günümle, aynı güne denk gelmişti. Akşam işten eve geldiğimde, evimizin giriş kapısında kırmızı bir gül vardı. Gülü alıp, içeri girdiğimde şok oldum; çünkü, eşim mutfak dahil her yeri, güllerle donatmıştı. Mükemmel bir şekilde hazırladığı yemek masasında dahi güller vardı. Daha önce böyle bir doğum günü yaşamamıştım. Bana o günü yaşatan eşime, binlerce kez teşekkür ederim. Yüce Rabbim! Bana böyle bir eş nasip ettiğin için sana şükürler olsun.

(Z. H. Ankara)

Cennetin istediğin kapısından girebilirsin!

Ben 19 yıllık evli ve 3 çocuk babasıyım. Evlendiğimde içki, gece hayatı ve daha başka kötü alışkanlıklarım vardı. Eşim sayesinde, bütün kötü huylarımı terk ettim. Artık onun sayesinde Ramazan'da iki hatim yapabiliyorum. Hanımların cennete girmelerine, kocalarının rızası yardım ediyormuş. Madem öyle, cennetin istediğin kapısından gir, merhamet ve sevgi âbidesi sevgili eşim.

(M. A., Antalya)

Evliliğime güzellikler kattınız, teşekkürler...

Ben 3,5 senelik evli ve 1 çocuk annesiyim. Genel olarak sorunsuz bir evliliğim olsa da zaman zaman eşimle bazı sıkıntılar yaşıyorum. Ama karşılıklı gösterdiğimiz ilgi ve gayret, sıkıntıları aşmamıza yardımcı oluyor. Fakat sizlere, evliliğimize kattığınız güzellikler için sonsuz teşekkürler ediyorum. Artık her sorunu eşimde aramıyorum. Bir kadının yuvada, ne anlam ifade ettiğini anladım. Eşimle geçirdiğim her dakikanın, özel olduğunu fark ettim. Eşim mutlu olunca, ben de hayatın tadına varıyorum. Eşimden aldığım en güzel hediyeye gelince; dört senedir değişmeyen ve beni yanıltmayan karakteri ve sağlam kişiliği, benim aldığım en güzel hediyelerdendir. Hayatı ve gayemizi yeniden gözden geçirmemi sağlayan, dünya değerlisi eşime sonsuz teşekkürler ediyorum.

Rabbim bizi ahirette de ayırmasın.

(F. Dilmen, Ankara)

Öğretmenler Günü kutlaması

Ben, 1,5 yıllık evli bir öğretmenim. Eşim de bizim okula yakın bir okulda öğretmen. Okulun bahçesindeki güllerle ilgilenmeyi çok sever. 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde bir te-neffüs sırasında, öğretmen arkadaşlarımla sohbet ederken, bir öğrenci elinde, dalından yeni koparılmış kırmızı bir gülle, öğretmenler odasına girdi. Öğrenci benim ismimi söyleyip, gülü eşimin gönderdiğini ve Öğretmenler Günü'mü kutladığını söyledi. Çok mutlu olmuştum. O gülü kuruttum ve evimin en güzel köşesine koydum. Baktıkça, o günü hatırlıyorum.

(R. Kaptan, İstanbul)

Karanlıklar içinde aydınlık bir mutluluk

Eşim dünyalar iyisi bir insan. 36 yaşında ve 17 yıllık evliyiz. Kayınvalidem ve kayınpederimle beraber oturuyoruz. Beraber oturmak, bazen sıkıntılı olsa da eşimi üzmemek için ses çıkarmıyorum. Eşimle 17 yıldır hiç dargın durmadık. Biz, özel günlerimizde, eşimin babası izin vermediği için, dışarı çıkıp rahat bir şekilde kutlama yapamayız. Fakat evliliğimizin 14. yıl dönümünde, dışarıya çıkmaya kararlıydık. Evdekilere bir şeyleri bahane ederek, hatta pardösümü bile aşağıda giyerek, dışarıya çıktık. Fakat şansla bakın ki, her yerde elektrik kesilmişti. Dolmuşa binip Karşıyaka'ya gittik. Karanlıkta deniz kenarında gezdik; ama benim için ikimizin aydınlığı, mutluluğu her şeyden önemliydi. Eşim, mum ışığında hizmet veren bir çiçekçiden gül aldı bana, çok mutlu olmuştum. O gülleri hâlâ saklıyorum. O gecenin bitmesini hiç istememiştim. Teşekkürler sevgili eşim.

(Z. Güler, İzmir)

B- DOST MEKTUPLARI

"Her 'nefs'in 'can'dan bir dostu olmalı. Başını yaslamak istediği anlarda, teklifsiz kabul edecek bir 'omuz' olmalı hayatında her fâninin. Kalbin tâ derinliklerinden gelen hıçkırıkları dinleyecek bir 'kulak', kulakların pasını silecek bir 'ses', dudakların fısıltılarını hissedebilecek bir 'kalbi' olmalı hepimizin. Elimizin ağrısını, beynimizin keşmekeşini, yüreğimizin sızısını hissedebilecek bir 'dostumuz' olmalı kalbimiz attığı sürece. Fakat önce kendisi iyi bir dost olmalı insanın. Birine omuz olmalı, bir diğerine kulak, bir başkasına yürek..." Bu ifadelerle istemiştik dost mektuplarını. Sözü uzatmadan, en ümitsiz insana bile ümit aşılacak kadar muhteşem olan, gerçek dostluk hikâyeleriyle başbaşa bırakıyoruz sizleri...

Büyük bir iyilik yaptınız

Tarih 1996-1997. Ege Üniversitesi, Basın Yayın Yüksekokulu'nda öğrenciydim. Gül adında bir bayan arkadaşım ile beraber kalıyorduk. Gül'ün ailesiyle de tanışma fırsatı buldum. Ailesi, kızları hakkında bilgi alabilmek için bana telefonlarını verdiler. Bir ay olmuştu ki, ailesinin bana söylediği gibi, onun gerçekten özgürlüğe aşırı düşkün ve sorumsuz biri olduğunu gözlemledim.

Gül, bir akşam eve gelmedi. Saat gece 1'e doğru gelirken, benim de aramadığım karakol ve hastane kalmamıştı. Aynı zamanda bütün ortak arkadaşlara telefon ettim, telefonu olmayanların evlerine dahi gittim. Ama bir türlü kendisine ulaşamadım. Ailesine haber vermeye karar verip, telefonun tuşlarını çevirdim. Babası telefona çıktı, "Amca nasılsınız?" dememe kalmadan Gül, kapıdan içeri girdi. Olayı hemen başka bir boyuta çektim ve "Gül sizi çok özlemiştir." diyerek telefonu Gül'ün eline tutuşturdum. Gül, telefon görüşmesini bitirdikten sonra hışımla odama girdi, ne yapmak istediğimi, hayatıyla oynadığımı, ailesine en küçük bir şikâyet gittiğinde, eğitiminden olacağını söyledi. Akabinde, hakaretlerin ardı arkası kesilmedi.

Yaklaşık 3-4 gün ev içerisinde esen soğuk havadan rahatsız olduğum için aslında özür dilemesi gereken kişi ben olmadığım halde, özür dileme kararı aldım. Kendisinin hayatıyla oynamak istemediğimi, kendisini, kendimden daha fazla düşündüğüm için böyle davrandığımı ifade ettim. O da bana, annesinin şeker, babasının ise kalp hastası olduğunu, eğer onlara bir şey olsaydı, olaydan beni sorumlu tutacağını söyledi. Ömrümden, ömür gitmişti o gün. Olayın üzerinden, beş gün geçmişti. Gül, bir gece yarısı odama girdi. Şimdiye kadar kendisini bu kadar düşünen ve endişelenen bir insanın hiç ol-

madığını, bunun adının hayata müdahale değil, sevgi olduğunu geç de olsa anladığını ve beş gündür olayın üzüntüsünden uyuyamadığını söyledi. Özür dilemesi gereken kişinin kendisi olduğu halde özür dilediğim için birçok değerlerin, farkına varmasına sebep olduğumu, bir daha sorumsuzca davranmamaya yemin ettiğini söyledi.

Gül, bundan sonra gerçekten de dediği gibi davrandı ve insanî değerlerin farkına vararak önce okulunu bitirdi, sonra da mesleğini başarıyla yapmaya başladı. Şu anda yaşamını yurt dışında birçok insana örnek olacak şekilde sürdürüyor. Allah ömrünü hayırlı ve bereketli etsin sevgili dostum.

(Gül. Aslı Tunç, İzmir)

Mutluluktan ilk defa ağladım

Üniversitede okuyordum. O güne kadar hiç doğum günüm kutlanmamıştı. Arkadaşlarım ve lise öğrencileri doğum günümde beni evden uzaklaştırdılar. Bu hareketlerine, o anda bir anlam veremedim. O günün akşamı odamda, arkadaşım ile yemek yerken, beni salona çağırdılar. Salona girdiğimde ne göreyim: İçeride 15-20 kişi "İyi ki doğdun Semra!" diye bağırıyor, kasetçalarda en sevdiğim şarkı çalıyor, duvarda ise harika sevgi sözcükleri... Ve en harika hediye ise örtünmeyi düşündüğüm ilk gün giymek istediğim, mavi etek ve mavi eşarptı. Mutluluktan belki de ilk defa o gün ağladım.

(Semra, Turgutlu, Manisa)

Tepsi içinde pastalar...

Şimdi anlatacağım güzel hadiseyi yaşadığım zamanlarda apartmanımızın giriş katında, bir dairede oturuyordum. O

günün ertesi günü bana misafir gelecekti ama benim fırınım bozduktu. Arkadaşım Dilek Zekiye de bunu biliyordu; ancak çalıştığı için ondan yardım istemeyi uygun görmedim. Ertesi sabah balkona çıktığımda beni bir sürpriz bekliyordu. Balkonda, tepsi içinde pastalar vardı. Sonradan öğrendim ki, işe giderken bırakmış pastaları ve sabah çok erken olduğu için de zile basıp rahatsız etmek istememiş... O gün arkadaşşımdan yardımlaşmayı, dayanışmayı ve fedakârlığı öğrendim... Ve geçen yıllar içinde de her davranışı ile 'gerçek dost böyle olur' dedirtti bana defalarca. Canım arkadaşşım seni o kadar çok seviyorum ki... İyi ki varsın.

(Nedime Türkkân, Konya)

Doktor paramı arkadaşlarımla aralarında topladı

Yeni evlenmiştik ve maddî sıkıntı içindeydik. Eşimin fakülte de okuması, bizi ekonomik olarak biraz daha bunaltıyordu. Ben ise özel sektörde çalışıyordum. Bir gün rahatsızlanmıştım ve doktora gitmem gerekiyordu. Fakat ekonomik sıkıntılar içinde olduğumuz için doktora gitme imkânım yoktu. Günler geçiyor ve benim rahatsızlığım ilerleyerek devam ediyordu.

Bir gün çok sevdiğim arkadaşşım yanıma geldi ve bana bir miktar para uzattı. 'Bu nedir?' diye sorunca, 'Arkadaşlar arasında topladık ve senin bir an önce doktora gitmeni istiyoruz. Haydi hem de beraber gidiyoruz.' demişti. O zaman öyle tuhaf olmuşum ve arkadaşlarımla bu davranışı öyle hoşuma gitmişti ki, o günü hiç unutamadım. Yüce Allah'ıma hep şükrettim, bana böyle dostlar verdiği için.

(H. M., Samsun)

Pijamamın yerini bile değiştirmemişti

İsmiyle müsemma 'Akif' ruhlu bir dostumun evine, zaman zaman misafir oluyordum. Beraber çay içiyor, halleşiyor ve sohbet-i canan üzerine musahabeler yapıyorduk. Ben, oturma odasındaki pijaması, yastığı, battaniyesi bile hazır olan çekyatta yatıyordum. Aradan aylar geçmişti ve uzun zamandır dostumun evinde misafir olarak kalmamıştım. Bir vesileyle evine tekrar gittim. Yatmak için çekyatı kaldırdığımda, o kadar uzun bir zaman geçmesine rağmen giydiğim pijamayı, yastığı ve battaniyeyi yine aynı yerde görünce çok şaşırdım ve o anda dudaklarımdan şu sözler döküldü: İşte vefalı dost böyle olmalı. Meğerse dostum bir vefa göstergesi olarak, her an gelebileceğim ihtimaliyle, pijamanın yerini hiç değiştirmemiş.

(Ali Demirel, İstanbul)

Gözünü kırpmadan bursunu bana verdi

Liseyi bitirdikten sonra her türlü sıkıntıya göğüs gererek, üniversiteye hazırlandım. İmam Hatip Lisesi mezunu olduğum için yüksek puan almama rağmen, puanımın kesilmesi sebebiyle, iki yıllık bir bölümü kazandım. Başka bir şehirde bin bir güçlkle okumaya çalışırken, maddi imkânsızlık, en büyük sıkıntımdı. Büyük umutla bana burs çıkmasını bekliyordum. Burs sayesinde yüküm hafifleyecek ve okulu bitirecektim. Zihnimi bu çıkmazlar meşgul ederken, bana burs çıkmadığını öğrendim. Okula son kez gittim. Ve o gün sınıftan arkadaşım Arzu gelip; "Okula geldiğin gündən beri seni izliyorum. Hep durgunsun, hep düşüncelisin, üzgünsün. Sıkıntını benimle paylaşır mısın?" dedi. Ben de ailemden kilometrelerce uzakta böyle içten, sıcak bir samimiyetle karşılaşınca her

şeyi anlattım. Sonra insanların hep menfaatleri için koşturduğu bir zamanda, arkadaşım bursunu yeni çekmesine rağmen bana vererek, "Artık bu burs senin, bankamatik kartım gelince de sana veririm, paranı ordan alırsın."dedi. Çok şaşırılmıştım. Almakta tereddüt ettim.

Sonuçta o da öğrenciydi. Bana, mihnet altında kalmam için de "Farzet ki bu burs bana değil de sana çıktı, senin benden daha çok ihtiyacın var." dedi. Gözünü kırpmadan bursunu bana verdi, okumama vesile oldu. Seni çok seviyorum ve sana çok teşekkür ediyorum canım dostum.

(Ruşeym K., Erzurum)

Öğrencisi için kendini feda eden öğretmen: Yasin

Benim öyle bir arkadaşım var(dı) ki onun yaptığı iyilik ve fedakârlığı, kolay kolay kimsenin yapamayacağını düşünüyorum. Kazakistan'da Kazak-Türk Lisesi'nde çalışıyorduk Yasin'le. Güzel bir yaz günü, bir grup öğrenciyle Ural Nehri'nin kıyısına pikniğe gitmiştik. Son zamanlarda durgunlaşan Yasin de katılmıştı bu pikniğe. Meğer bu onun son pikniği, Ural Nehri de ötelere açılan kapının, ilk basamağı olacakmış. Bir ara su topu oynarken top, kıyıda çok uzağa kaçtı, onu almak için hamle yapan Nursultan, birden yardım çılgınları atmaya başladı. Çılgılığı duyan Yasin, hiç yüzme bilmemesine rağmen suya atladı. Biri batıyor diğeri çıkıyordu suda. O gün Nursultan burada kaldı; Yasin ötelere uçtu. Dostlara kavuşma yeri orası oldu onun. Mezarı şu an Almatı'da olan Yasin, bizlere fedakârlık adına 'can'dan bir misal oldu. Ne mutlu ona ve onun gibi fedakâr dostlara. Allah, ondan ve onun gibi fedakâr dostlardan razı olsun ve Yasin'imi cennetine koysun inşaallah...

(Hüseyin Çelik, İskenderun)

Anne-oğul dertlerime derman oldu

8 yıl bebek sahibi olmak istemiş; ancak bu emeline, 8 Eylül 2004'te kavuşabilmiş bir anneyim. 4 sene önce hamileliğimin 5. ayında ikiz bebeklerimi kaybettim ve ölümden döndüm. Gece yarısı çok acil 0 grubu RH pozitif kana ihtiyaç vardı ve ailemden kimsenin kanı uymuyordu. Narkozdan ayılırken, en yakın arkadaşım Nuray, bana kan vermek için yanı başımdaydı.

İki hafta hastanede kalıp, bebeziksiz, eve bomboş dönmek beni çok üzmüştü. Tüm sevgimizi Nuray'ın oğlu Muhammed'e verdik. Tevafuk bu ya, bir anneler günü Muhammed'i sevmeye gittik. Az bir süre sonra Muhammed, arkasına sakladığı bir hediye paketini, bana uzattı. O an, "Galiba, annesine vereceği hediye için benim fikrimi sormak istiyor" diye düşünürken, "Bu senin hediyen" sözleriyle irkildim. "Bebeklerin yaşasaydı, şimdi sen de anne olacaktın. Ama üzölme onların yerine, ben sana hediye veriyorum. Sen de benim annem sayılırsın." dedi. Hem çok ağladım, hem çok mutlu oldum. O günkü sevincimi hiç unutamiyorum. Şimdi Muhammed, 3 aylık kızımı sevmeye geliyor. Bana bütün acılarımı unutturan 9 yaşındaki bu küçük dostuma ve her sıkıntıda yanımda olan annesine, çok teşekkür ediyorum.

(Filiz Doğan, İstanbul)

Örtünmeme vesile oldular

Şu an bir hastanede, fizyoterapist olarak çalışmaktayım. Bundan önceki iş yerim, Gaziantep'te özel bir kurumdu, yeni bir iş yerine alışmanın verdiği tedirginlikle. Günlerim geçiyordu. Kendimi, güzel dinimizin gerektirdiklerini yapmaya şartlamıştım; fakat şeytan bir türlü başımı kapatmama fırsat vermi-

yordu. Benden önce aynı kurumda işe başlayan bir çift vardı. Onları tanıyana kadar İslam'ı yaşadığımı sanıyordum. Onlar bana güç verdi, destek oldu, hem de bugüne kadar hiç kimseden görmediğim kadar. Günler sonra artık başım açık gezemez olmuştum, o mübarek örtüye öyle çabuk alışmışım ki, ben bile kendime inanmamışım. Allah, Handan ve Mustafa hocalarımdan razı olsun, ömürleri hayırlı ve bereketli olsun. Rabbim herkese böyle dostlar nasip etsin...

(Çiğdem E. P)

Dostum, bursuyla bana gözlük aldı

Kocaeli Üniversitesi'nde ikinci sınıf öğrencisiydim. Dönemin ortalarına doğru, kullandığım gözlük, oldukça rahatsız etmeye başlamıştı beni. Çerçevesi kalın, kocaman ve camdan bir gözlük olduğu için burnumun üstüne basınç yapıyor ve ağırlara sebep oluyordu. Ben de harçlıklarımdan, yol paramdan, öğlen yemeğimden artırarak, gözlük almak için paramı denkleştirdim. Gözlüğü beğenip ayırttırdım.

Ertesi gün beni bekleyen bir sürpriz vardı, sabah korkunç bir diş ağrısıyla uyandım. Doktor, dolgu yapılması gerektiğini söyledi. Takdire bakın ki, dolgu ücreti ile gözlüğün ücreti, birbirinin neredeyse aynıydı. Yaşadığım hayal kırıklığını tahmin edemezsiniz. Buna da şükredip ertesi gün okuldan sonra gözlük siparişimi iptal ettirmeye karar verdim. Okulda, arkadaşım Hacer'e rastladım. Hacer, benden, gözlüğü çok merak ettiği için onu gözlükçüye götürmemi istedi. Gözlükçü de gözlüğü son bir kere takmamı rica etti arkadaşım. Taktım ve Hacer, satıcıya döndü, "Gözlüğü alıyoruz." dedi. O anda neler hissettiğimi anlatamam. Sevgili dostum burs parasını, ba-

na gözlük almam için feda ediyor ve "Bu paraya senin benden daha çok ihtiyacın var." diyordu. Çok şaşırılmış ve sevinmişim. Dostluğun, paylaşmanın, fedakârlığın ne demek olduğunu, o gün daha iyi anlamıştım. Rabbime hep şükrettim; birbirinden güzel dostlarım olduğu için ve hep dua ettim böylesine güzel insanları karşıma çıkartması için. Hacer'ciğim, Allah senden binlerce kere razı olsun.

(Memduha Toğlукdemir, İstanbul)

En sıkıntılı zamanlarımda yanımdaydı

7 yıldır beni maddî ve manevî olarak hiç yalnız bırakmayan, fikirlerimiz farklı olduğu halde beni her zaman savunan ve her zaman benim için elinde olanları bile kaybetmeye razı olan, benim için dosttan daha öte Özge K.'ya çok teşekkür ederim. Okulda tek başörtülü olmam herkesin, özellikle de arkadaşlarımla ilgisini çekiyor ve beni aralarına almak istemiyorlardı. Fakat Özge K. ve birkaç kişi öyle değildi. Özellikle Özge K., beni hiç yalnız bırakmadı ve bana hep destek oldu, hep moral verdi. Rabbime çok şükrediyorum.

(Saliha D., Kırklareli)

Arkadaşım Selahattin, cesaretiyle hayatımı kurtarmıştı

9 yaşındaydım, yağmurlu bir gündü. Selahattin adındaki arkadaşımın mahallemizdeki oyunlar oynadığımız geniş arazide, 'En çabuk kim elektrik direğine ulaşacak' diyerek, bulunduğumuz yerden, direğe doğru koşmaya başladık. Arkadaşım Selahattin Kaya'yı geçip büyük bir mutlulukla elektrik direğine ulaşmış, elimi dokunduğumda direk, şiddetli bir şekilde beni çarptı. Ellerimi direktan ayıramıyordum. Çığlıklar için-

de ölüme adım adım yaklaşırken, mahallede kapı önünde oturan kadınların, "Haylazı görüyor musun çarpılıyormuş gibi yapıyor, bizi kandıracak akli sıra." diye gülere gülere konuşuyorlardı. Arkadaşım Selahattin, hemen arkamda beni kurtarmaya çalışıyor; ama o da çarpılınca elini geri çekiyordu. Artık gözlerimde gökyüzü kararmaya başlamıştı, içimden "Bu yaşta mı öleceğim Allah'ım, sen beni kurtar." diye dua ediyordum. Selahattin elindeki uzunca bir tahtayı, karın hizamdan geçirip beni geriye çekti, olmadı bir daha denedi, yine olmadı. Artık dayanacak gücümün kalmadığı bir andı ve bir kez daha çektiğinde, beni direktten kurtardı. Yere yuvarlandık. Sarılıp ağladık beraber. Hayatımı kurtarmıştı Selahattin. O yaşta böylesine bir davranışı, kahramanlığı herkes yapamazdı. Harikasın sevgili dostum Selahattin...

(Ali Özer, İstanbul)

Karşılıksız yapılan dostluğun verdiği ders

İlk işimdi ve başlayalı birkaç ay olmuştu. Bir gün iş yerinde üzerime çay dökülmüştü. Can havliyle yukarı çıktım, üzerimdeki giysileri çıkartmadan bezi ıslatıp, yanan yerime koydum; ama yanmıştım bir defa ve acısı büyüktü. Canım gerçekten çok yanmıştı. Sonra canımın acısını unutup, sabahtan akşama kadar beraber çalıştığımız insanlara baktım. Durumuma kayıtsız kalışları beni çok üzmüştü. Aynı yerde çalıştığımız; fakat sadece yemek yerken görüştüğümüz bir bayan arkadaş beni görmüştü.

Halimden belliydi yaşadıklarım. Yanımdan ayrıldı ve biraz sonra elinde yanık merhemle geldi ve yanık olan yere sürdü, şaşırmıştım. Hakkında iyi şeyler duymadığım o insan ba-

na yardım etmiş, acıma ortak olmuştu. Özellikle onun ilgilenmesi, beni daha çok sevindirmişti. Sıkıntılı bir zamanımda yarama merhem olmuştu. Anladım ki, hiç kimseye ön yargılı bakmamalı insan, peşin hükümlü olmamalı. Dostluğu yapacaksa, karşılıksız yapmalı. Yaptıklarını ve yapacaklarını, Allah rızası için yapmalı. Rabbim senden razı olsun sevgili dostum.
(Elif İnan, Ankara)

Arkadaşım, namazımı zevkle kılmama vesile oldu

Kur'ân kursundayken haylazlığımız ve eğitim sisteminin bazı eksikleri sebebiyle namaz kılmak bize bazen "yük" gibi gelirdi. Fakat bir arkadaşım vardı ki herkesin aksine, ezan okunduğu zaman, kimseye belli etmeden namazını kılardı. Ben ona gıpta ile bakardım. Diğer arkadaşlarım ise sanki o kötü birşey yapıyormuş gibi onu engellemeye çalışırlardı. Kimi espri yapar, kimisi önüne geçer vs..

Bu arkadaşım hafta sonu tatilinde; "Çarşıya beraber çıkalım." teklifinde bulundu. Teklifi kabul ettim. Öğleye kadar gezdik eğlendik, öğlen ezanı okunurken arkadaşım, "Hadi camiye gidelim." dedi. Ben onu kırmaktan âdeta korkardım. İstemeye istemeye camiye gittim.

Camiden çıkınca karnımız acıktığından, daveti üzerine abisi olduğunu söylediği bir eve gittik. Evden içeri adım atar atmaz, içimde âdeta bir erime oldu. İçeriden gelen Kur'ân nağmeleri, kulaklarımı dolduruyordu. Âdeta büyülenmişim. Bu ses, hayatımda duyduğum en güzel sestir. Kur'ân okuyanı biraz dinledikten sonra sofraya hazırlandı. Yemeği yedikten sonra Kur'ân okuyan şahıs, eline bir eser aldı ve bir yandan anlatıp bar yandan yorumlamaya başladı. Anlattığı şeyler, be-

nim sormak isteyip de cesaret edemediğim sorulara cevap niteliğindediydi. İçimde bir şeyler kopuyor ve hafiflediğimi hissediyordum. O günden sonra kılmaya üşendiğim namazları, zevkle kılmaya başladım; ama o evdeki manevî zevki hiçbir yerde bulamadım. Şimdi her namazımdan sonra beni, o eve götüren, o değerli dostlarla tanıştıran arkadaşşıma dua ediyorum. Belki o arkadaşım olmasaydı, hem ahiretim, hem de dünyam mahvolacaktı. Teşekkürler Mustafa Kayhanlar.

(Veysel Yıldırım, Antalya)

Unutulmayan bir iyilik

Elazığ'da Kur'ân Kursu öğretmenliği yaparken eşimin Bursa'da vatani görevini yapması, ailemin de Bursa'da ikamet etmesi sebebiyle, ben de Bursa'ya tayinimi istemiştim. Dört yaşında bir kızımız, iki yaşında da bir oğlumuz vardı. 1978 Haziran sonunda, tayininin Bursa'ya yapıldığı haberini aldım. Ailem, oturduğu apartmanın boş olan dairesini benim için kiraladı. Fakat maddî sıkıntımın had safhada olduğu bir dönem olduğundan, nakliye parasını denkleştirmem mümkün olmuyordu. Nakliye için araç tutma işini babam ayarlamış, ücretini bana bildirmişti. Fakat babamın da imkânı olmadığı için parayı bulmak yine bana kalmıştı. O sabah ilk işim, yakın akrabamdan birine gitmek oldu. Çok umutla gitmişim; ama maalesef eli boş döndüm. Birkaç arkadaş ve dostumuzdan da eli boş dönünce, ne yapacağımı şaşırılmışım. Müthiş bir çaresizlik yaşıyordum. Daha önceden eşimin söylediği sözler aklıma geldi: "Eğer çok sıkıntıda olursan, yeni yaptırdığımız dolapla, buzdolabını satarsın."

O gün Kur'ân Kursu'nda son günümdü. Bir yıl boyunca beraber olduğum öğrencilerimden, bugün ayrılacaktım. Öğrencilerimle vedalaşmadan önce, acilen satmam gereken dolaplardan bahsettim. Bu haberi çevreye duyurma işini, öğrencilerime verdim. Öğrencilerimle vedalaştıktan sonra eve gelip beklemeye başladım. O günkü duygularımı ve çaktığım ıstırabı anlatamam. Üzüntü, çaresizlik, hayal kırıklığı... Hepsini birden yaşıyordum.

Nihayet öğle saatlerinde, öğrencilerimden Asiye çıkageldi. Asiye çok tatlı bir genç kızdı. Birbirimizi çok severdik, aynı zamanda babası da eşimin görevli olduğu cami cemaatindendi. Ailece de birkaç defa görüşmüştük. Asiye'nin gözlerinde hem sevinç, hem hüzn vardı. Elindeki zarfı elime tutuştururken, "Para işi tamam hocam. Dolaplarınızı da satmanıza gerek kalmadı. Durumu babam öğrendiğinde gerçekten çok üzüldü, çok selamı var, 'Sakin geri ödemek için de hiç acele etmesin. Bu borç süresizdir.' diyor babam dedi." Birbirimize sarılarak dakikalarca ağlaştık. Asiye'nin ailesi de varlıklı değildi; ama demek ki bazı şeyleri yapmak için varlıklı olmak gerekmiyordu. Sonradan öğrendim ki, Asiye'nin babası Yusuf Ağabey, parayı başka birinden borç alarak bana yollamış. Bu insanlık örneği unutulur mu? Unutmadım, unutmayacağım da... Bu olaydan birkaç yıl sonra duydum ki Yusuf Ağabey genç yaşta, yakalandığı amansız bir hastalığın ardından Hakk'ın rahmetine kavuşmuş. Allah sana rahmet etsin Yusuf Ağabey. Nur içinde yat. Yaptığın o iyilik, sana azık olsun, yoldaş olsun, kabrin nur dolsun, Allah senden razı olsun.

(Sayime Bilhan, Bursa)

Attığım her adımda duacıyım

1998 yılında, ben lise son sınıfta okurken babam bu dünyaya veda etti. Gelir seviyemiz pek iyi olmadığından, maddî sıkıntılarımız oldu. Tam o sıralar üniversite sınavına hazırlık için dersane kayıtları da başlamıştı. Bütün arkadaşlarım, kayıtlarını yaptırmışken, ben maddî sebepten dolayı kaydımı yaptıramıyordum. Bazı zamanlar annemle dertleşiyor, hatta bazen ölçüyü kaçırap münakaşa bile ediyorduk, dershaneye kaydolmam konusunda. Çünkü sınavı, düzenli bir eğitim programıyla kazanabileceğime inanıyordum. Üniversite okumak ise en büyük idealimdi o zaman.

İşte tam bu sıralarda sevgili arkadaşım, manevî ablam Özlem, benim dershaneye kayıt yaptırabilmem için gerekli olan parayı, bir vakıf aracılığıyla temin etmişti. Bunun yanı sıra sürekli olarak bana güvendiğine ve üniversiteyi mutlaka kazanacağıma dair motive edici sözler söylüyordu. İstanbul Üniversitesi'nden mezun olalı iki sene oldu. Şu an iyi bir işte çalışıyorum ve o dünyalar güzeli dostum, artık hayatta değil; ama amel defteri açık. Attığım her adımda, ona duacıyım. O benim hayallerimi gerçekleştirmem için zemin hazırladı. Rabbim de cennetindeki en güzel zemini, ona hazırlasın inşaallah.

(Esra Kanoğlu, İstanbul)

İnce ruhlu sevgili dostum Semih

Beden eğitimi dersini futbol oynayarak geçiriyorduk. Arkadaşım Semih ile aynı takımdaydık. Sahanın kenarından geçen iki küçük çocuk kola içiyordu. Tam bu sırada top, çocuklardan birinin kolasına çarparak kolanın dökülmesine sebep oldu. Kimse buna aldırmış etmedi ve herkes oyununa devam etti. Se-

mih o çocuklarla bir şeyler konuştu, herhalde onları teselli ediyordu. Topu o atmamıştı ve atanın da kastı yoktu. Antrenmansız olduğumdan kesilmiştim, ayrıca biraz da bizim takıma acıyarak, yerime başka bir arkadaşı oyuna alarak maçtan çıktım ve kantine gittim. Kolası dökülen çocuk ve arkadaşı geldi ve kantinciye şöyle dedi: "Bizi Semih Abi gönderdi, onun hesabına, bir kola yazar mısınız?" Kantinci yalnızca selâmını alarak bu güvenilir müşterisinin hesabına kolayı yazdı. Bu olay, beni çok etkilemişti. O zaman dostumun değerini ve sağlam kişiliğini daha iyi anladım. Üstelik bu işi yaparken de gizli tutmuştu, onun bu davranışını bilen yalnızca ben, o çocuklar ve bir de tabii ki Allah'tı. Allah (c.c.), herkese böyle ince fikirli dostlar nasip etsin.

(M. Sobacı, Eskişehir)

Sigarayı bıraktıran dost

Ordu'da beyaz eşya üzerine, ticaretle iştigal ediyorum. Bir gün yanıma çok sevdiğim, saygı duyduğum, uzun süre devlet dairelerinde yüksek görevlerde bulunmuş, elektrik mühendisi arkadaşım Adnan Kaya geldi. Her zamanki gibi mutad işlerimize devam ediyor, güncel olaylardan bahsediyor, bir taraftan da televizyondan haber izliyorduk. Televizyonda millî ve manevî değerlere ters, olumsuz tavır ve davranış sergileyen bir grup insan için, ani bir hareketle arkadaşın ağzından, ondan beklemediğim olumsuz sözler çıktı. "Ağabey bu sözler size yakışmadı." dediğimde, hata yapmanın ezikliğiyle "Haklısın, bir daha böyle bir şey olmayacak inşaallah." dedi.

Biraz sonra ben sigaramı çıkardım ve içmediğini bildiğimden kendisine ikram etmedim. Tam yakacaktım ki "Dur" dedi "Biraz önce söylediklerimi sen bana yakıştırmamıştın,

ikaz ettin ve ben de bir daha söylememek üzere söz verdim. Şimdi bu sigara da sana hiç yakışmıyor, eğer biz dost isek, ben de senden rica ediyorum, sigara içme." dedi. Kendisine Ramazan ayının yaklaştığını, Ramazan'da bırakmayı düşündüğümü söyledim; ama nafile... Gayet samimi söylüyordu. Bu olayın üzerinden bir buçuk yıl geçti ve Allah'a binlerce şükür olsun ki, ben bugüne kadar bir tane dahi sigara içmedim ve bundan sonra da Allah'ın izniyle içmeyeceğim. Çok memnunum ve her zaman kendisine duacıyım. Bir dostun, bir dosta bundan daha büyük iyiliği olur mu?

(Avni Yılmaz, Ordu)

Hiçbir zaman beni unutmayan dostum...

İzmir'de üniversite öğrencisiyim. Lisede beraber okuduğumuz arkadaşım Hayrullah Orhan ise Konya'da üniversiteye devam ediyordu. Bundan birkaç yıl önce telefon edip, bende Ahmet Turan Alkan'ın hangi kitabının olmadığını sordu. Şaşırmıştım. Gerçi o benim, A. Turan Alkan'ın kitaplarının sıkı bir takipçisi olduğumu biliyordu; ama yine de şaşırmıştım. Alkan'ın bende olmayan bir kitabının ismini söyledim. Hayrullah ise sorusunun nedenini söylemiyordu. Bir müddet sonra her şeyi anladım. Meğerse A. Turan Alkan Konya'ya gelmiş ve Hayrullah ismini söylediğim kitabı, benim adıma imzalatmış. Bunları duyunca öyle sevindim ki anlatamam. O imzalı kitap, benim aldığım en değerli hediye oldu ve şimdi de kütüphanemin en müstesna yerinde duruyor. Dost işte böyle olur, hangi durumda olursa olsun, her şeye dostunun gözüyle bakar. Kadim dostum Hayrullah, Allah binlerce kez razı olsun.

(Ramazan Atlan, İzmir)

Karakışta hediye edilen ayakkabı

Ben Adnan Menderes Üniversitesi, Sınıf Öğretmenliği Bölümü son sınıf öğrencisiyim. Sınıfımızda Yunus isminde, çok sevdiğim bir arkadaşım var. Ailemin ekonomik durumu pek iyi olmadığı için onlardan fazla para isteyemiyordum. Kışlık bir ayakkabı almam gerekiyordu; ama param olmadığı için de ocak ayında hesabıma yatacak olan Başbakanlık bursunu bekliyordum.

Bu arada kış ve yağışlı günler, gelip çatmıştı. Ayakkabım su geçiriyordu. Sıkıntılıydım; ama sabretmekten başka çarem yoktu. Bir gün derse girmiştım, dersten sonra Yunus bana, "Osman ben iki aydır bir şey düşünüyordum, bilirsin hediye almak sünnettir. Sana bir ayakkabı hediye etmek istiyorum. Lütfen hiç itiraz etme." dedi. Çok duygulanmıştım. Ayakkabıyı birlikte beğenip aldık. Allah razı olsun sevgili Yunus. Sen benim sıkıntımı giderdin, Allah da senin sıkıntını gidersin. Yüce Rab-bim bizi, hem bu dünyada hem de öbür dünyada ayırmasın.

(Osman Çetin, Aydın)

Mutluluğu, Mikail Ağabey öğretti

Lisede derslerimin kötü olması ve can sıkıntısından dolayı bunalıma girmiştım. Mutluluğu, internet cafelerde, bilardo salonlarında, boşuna vakit öldürerek bulmaya çalışıyordum. Bir gün Mikail isminde bir abiyle tanıştım. Kendisi Allah rızası için insanlara yardım etmek için çırpınan biriydi. Kendini âdeta genç kuşaklara, Allah ve peygamber sevgisini anlatmaya adanmıştı. Bir gün beni üniversitede okuyan, hepsi gerçekten çok mükemmel olan insanların kaldığı bir eve götürdü. O abilerle çay içip sohbet etmek, gerçekten bana inanılmaz huzur veriyordu. Aramızdaki sevgi bağı giderek arttı. Mikail Abi bir gün

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

bana "Gençlik Rehberi" adlı bir kitap verdi. Onu okudukça hayatımda çok şey değişti, artık her şeyden haz almaya başladım ve abilerle diyalogu asla bırakmadım. Şimdi çok mutluyum. Sana çok teşekkür ediyorum Mikail Abi. Eğer sen karşıma çıkmaysaydın, belki şu anda yanlış yerde ve yanlış kişilerle olacaktım. Vesilenle iki dünyada da mutlu olacağım inşaallah.

(Uğur, Erzurum)

Dostum, bana 'özür dilemeyi' öğretti

Ben 16 yaşındayım ve iki seneden beri çok iyi bir dostum var. Bir gün bu dostumla tartışmıştık; ama hatalı olan bendim. Aynı evde beraber kaldığımız için çok fazla dargın durmazdık. Benim de, özür dileyememe gibi kötü bir huyum vardı o zamanlar. Bir zaman sonra arkadaşım geldi, benden özür diledi ve "Ben seninle aramızın kötü olmasına tahammül edemiyorum. Senden özür diliyorum." dedi. O anda yerin dibine girmiştim âdeta; çünkü arkadaşım hem haklıydı hem de gelip özür diliyordu. Aslında çok pişmandım; ama sadece derdimi anlatmakta zorlanıyordum. O gün arkadaşımdan dostluğun, arkadaşlığın ne demek olduğunu öğrendim. Yaptığım hataların sonunda özür dilemeyi öğrendim. O günden sonra aramızda küçük bir tartışma geçse dahi onunla konuşup, özür dileyebiliyorum artık. Arkadaşımı çok seviyorum ve ona çok teşekkür ediyorum...

(Süveybe DüNDAR, Almanya)

Benimle beraber o da 1,5 yıl mücadele etti

23 Temmuz 2003 tarihinde Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'ne acile yatırmıştık beş yaşındaki evladımı. Bir hafta içinde konulan teşhisle ailece yıkıldık. Oğlum Çocuk Onko-

loji'ye sevk edildi ve hemen kemoterapiye başlandı. Çukurova'da bunaltıcı sıcaklar sebebiyle, eşimin görev yaptığı okul lojmanında hemen herkes tatildeydi. Hani derler ya 'Allah'ın (c.c.) bir kulu yok derde deva' diye, aynı o durum...

Arkadaşım Hazel'i gördüğümde o kadar doluydum ki kelimeler boğazımda düğümlemişti, konuşamıyordum. Daha sonra kendisi hastaneye geldi, o da benden beterdı. İki gözü iki çeşme ve sarılarak ağladık. Benimle birlikte, 1,5 yıl o da mücadele etti. Ne zaman kapısına gitsem, telefon açsam, çocukları bıraksam ya da gece geç vakit de olsa arasam, beni hiçbir zaman geri çevirmedi.

Şu an oğlum 7 yaşında ve halen tedavi görüyor. Dostum hâlâ beni arar, bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sorar ve destek olur. Asla kötü düşünmez, hep moral verir ve yüzü hep güleçtir dostumun. Rabbim, sıkıntılı zamanlarımda beni yalnız bırakmayan bu değerli dostuma da, böyle güzel dostlar nasip etsin inşaallah.

(Nurhayat Ereğlioğlu, Adana)

Öz ağabeyinin yapmadığını yapan dostlar

Bundan iki yıl önceydi. Bingöl'ün Adaklı ilçesinde öğretmenlik yapıyordum. Bizim ilçeden Bingöl'e, sadece sabah yedide bir araba gidiyordu. Bir gün arkadaşım ile beraber akşam Bingöl'e gitmeye niyet ettik. Komşu ilçe olan Karakoçan'a (Adaklı'ya iki saat mesafede) giden bir memurun arabasına bindik. Saat 21.00 sularında Karakoçan'a vardık. Yanımdaki arkadaş, ağabeyini aradı ve gelip bizi almasını rica etti. Zira Bingöl'e bir saatlik mesafe kalmıştı ve biz de ana yolun kenarında bekliyorduk. Abisi gecenin bu saatinde gelemeyeceğini, bizim de Ka-

rakoçan'a dönüp, öğretmenevinde kalmamızı söyledi. Çaresiz kalmıştık otoyolun kenarında. Aklıma, zor durumda olanlara elinden gelen her şeyi yapmaya çalışan değerli dostum, ağabeyim Şaban Hoca geldi ve onu aradım. Bir süre bekledikten sonra Fatih ve Erdal isimdeki arkadaşlarım bir araçla geldiler. Arkadaşımın arabaya bindik. Yolun belli bölümlerinde çok sis vardı ve bir kaza olmaması için dua ediyordum. Allah'a şükürler olsun sağ salım Bingöl'e ulaştık. Arkadaşlar bizi evlerimize kadar bıraktı. Ve ben bir kere daha yaşayarak şahit oldum ki, ülkemde bu gönül erleri oldukça, gecenin hangi saati, mevsimin hangi zamanı olursa olsun, dostlarına yardım elini uzatmak için yarışacak birileri hep olacaktır. O günün sonunda günlüğüme şöyle bir not düştüm: Allah rızası için koşturanlar, kardeşin kardeşe yapmadığı iyilikleri yapıyor. Allah (c.c.), dostlarımdan ebeden razı olsun. Amin.

(Zülküf Sunar, Bingöl)

Hasta haliyle bizleri kırmadı

Ben Celal Bayar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi 2. sınıf öğrencisiyim. Bu diyarlarda liseli kardeşlerimize faydalı olmak için zorlu bir işe girişmiştim. Hafta sonları, okul derslerine yardımcı olma amaçlı ders veriyorduk onlara. Bir gün öğrenciler, Fizik dersleri için benden yardım istediler. Fakat ben sosyal bölümde olduğum için fizik derslerine pek yardım edemeyeceğimi anladım. Diğer yandan liseli öğrencilerin bu isteklerini yerine getirebilmek için, telefona sarıldım ve fizik dersi verebilecek kişileri aramaya başladım. En ummadığım kişilerden bile 'müsait değilim' cevabı almıştım. En son, ümitsiz bir şekilde arkadaşım Hacer'i aramıştım ki, gerçekten çok hasta olmasına rağmen teklifi-

mi kabul etti ve kalkıp öğrencilerime, sırf Allah rızası için, ders vermeye geldi. Onu kapıda görünce ben ve çocuklar öyle sevindik ki, bize gerçekten çok güzel bir dostluk örneği verdi. Sevgili güzel insan, sen harika bir dostsun. Allah razı olsun...

(Şeyma Barlı, Manisa)

Soğuk bir gecede arabamız bozulunca...

Geçtiğimiz Ramazan Bayramı'nda nişanlımı ve ailesini ziyaret etmek için, Bursa'dan annem ve kız kardeşimle birlikte arabamızla Düzce'ye gittik. Bayramın ikinci ve üçüncü günlerinde orada kaldık. Döneceğimiz gün hava sağanak yağmurluydu. Sabahleyin, arabayı çalıştırmakta biraz zorlandım. Arabadaki küçük bir problem, zamanında bakımdan geçmeyince, bizim için büyük bir soruna sebep olmuştu. Kayınpederim uyarıda bulundu; ancak, 'Bir şey olmaz inşaallah.' diyerek yoğun yağmur altında yola çıktık.

Bir müddet sorunsuz bir şekilde yol aldıktan sonra Hendek-Akyazı arasında, arabadaki problem baş gösterdi. Araç hızdan düşmeye başlamıştı. Aracı durdurmadan yolun kenarına çektim. Biraz bekledikten sonra arabayı çalıştırmayı denedim; ama mümkün değildi. Dışarı s karanlıktı ve yağmur yağmaya devam ediyordu. Anlayabildiğim kadarıyla motora baktım, karanlık olduğu için de cep telefonumun ışığını yakmıştım. Bu arada telefonumun şarjı azalmaya başlamıştı. Ne yapacağımı şaşırmıştım. Nişanlımın ailesine haber versem, onları da zor durumda bırakmış olacaktım ve endişelenip üzüleceklerdi. Tek çare vardı, Akyazı'da oturan bir arkadaşım vardı, ona haber verebilirdim.

Sevgili arkadaşım Harun'la, üniversite yıllarımdan beri çok

iyi bir dostluğumuz var. Yıllarımız beraber geçti, fırsat buldukça onları ziyarete de giderim. Telefonla Harun'u arayıp, yardım istedim. Arkadaşım bir süre sonra aradı ve beni araba tamircisi olan bir akrabasıyla görüştürdü. Ustanın dediklerini yaptım; ancak problemi gideremedim. Son çare olarak onlar gelmeliydiler. Ancak onların da gelecek arabaları yoktu. Bir müddet sonra bir yerden ödünç araba bularak, gece geç saatte geldiler. Ancak gelen ustanın yanında tamir aletleri olmadığı için sorunu gideremedi. Daha sonra rica minnet, başka bir tamirci arkadaşını gelmeye ikna etti. Gelen kişi de arabayı tamir edemeyince, arabayı çekmek zorunda kaldım.

Aksilikler çorap söküğü gibi art arda geliyordu. Bu sefer de çekme halatı yoktu! Harun, gecenin o saatinde bir yerlerden çekme halatı buldu ve arabayı bir benzin istasyonuna kadar çekebildik. Bu arada hepimiz, soğuktan neredeyse donma noktasına gelmiştik. Benzin istasyonunda arabayla epey uğraşmış, sorunu hallettiler ve o anda Harun, onca zahmete, eziyete katlanmasına rağmen tamircinin ücretini bile kendisi ödemek istedi. O geceyi arkadaşımın evinde geçirdik. Eğer o dostum olmasaydı, hepimiz o yağmurda, o soğukta donardık herhalde. Arkadaşım Harun, bayramdan önce, ailecek ziyaret etmemiz için beni davet etmişti. Bense müsait olursak gelebiliriz diye cevaplamıştım. Ancak kaderin cilvesi, müsaitken değil, muhtaçken ve onun bana yardım elini uzatmasıyla bu ziyaret gerçekleşmiş oldu. Yaptıkların gerçekten çok büyük işlerdi, sevgili dostum. Her şey için sana binlerce teşekkür ediyorum. Allah senden razı olsun, karşına senin gibi dostlar çıkarsın.

(İsmail Er, Gümüşhane)

Kış ortasında, sabah akşam bana yemek getirdi

Eşimin görevi dolayısı ile Gerede'de bulunuyorduk. Oradaki arkadaşlarımla örnek tavırları sayesinde gurbet yaşamadım. Kimi anne, kimi abla, kimi de kardeş oldu bana. Ben iki senedir şeker hastasıyım. İlk rahatsızlandığımda doktora gittim ve şeker komasına girdiğimi, hastanede yatıp tedavi olmam gerektiğini söylediler. Hemen valizimi hazırlayıp, bir alt kattaki dostuma haber vererek hastaneye gittim. Dostum, ben giderken o kadar üzülmüş ki, o günün akşamına kadar gözyaşı dökmüş. İlk günün akşamı da hemen hastaneye geldi zaten.

Doktor, serum takılı olduğu için yanımda birinin kalmasını, ayrıca şekerim çok yüksek olduğu için de diyeteye uygun yemekler yemem gerektiğini söyledi. Sevgili arkadaşım, hiç merak etmememi, her gün sabah ve akşam diyetime uygun yemekler yapıp getireceğini söyledi. Hiç unutamıyorum, kışın o fırtınalı soğuşunda özellikle, Gerede'nin o çetin kışın da bana her gün yemek getirdi. Diğer arkadaşlarımla da sıra ile üçer gün yanımda refakatçi kaldı. Ben o kadar duygulandım ki anlatamam.

Hastaneden çıkıp evime geldiğim zaman, evimi sıcacık, yemekler hazırlanmış ve her şeyi tastamam buldum. Arkadaşım hemen yatıp istirahat etmemi, gereken ne varsa kendisinin yapacağını söyledi ve her eksliğime koşturdu. Allah'ım (c.c.), sıkıntılar yaşadığımız şu zamanlarda, herkese böyle dostlar nasip etsin. Her türlü sıkıntıda, gece gündüz demeden, yanımda olan, gerçek ve örnek dostlarımla da Rabbim, iki cihanda, hayırlı dostlarla karşılaştırsın.

Şu an başka bir şehirdeyim. Ama onların yaptığı iyiliği asla unutamıyor ve o dostlarımla çok özlüyorum. Benim en zor ve sıkıntılı zamanımda müşkülümü giderdiler, Allah da onların

bütün sıkıntılarını gidersin. Allah herkese onlar gibi merhametli dostlar nasip etsin.

(Emine Yılmaz, Yozgat)

Hayallerimiz gerçek oldu

Arkadaşım Nilgün Tekin ile üniversite ikinci sınıfta tanıştım ve hep aynı ortamı paylaştık. Son sınıfa geldiğimizde artık ayrılık vaktinin geldiği düşüncesi bizi üzüyordu, birbirimizi o kadar çok seviyorduk ki, üniversiteden sonra da beraber olmak istiyorduk. Bir gün çay sohbetinde, beraber hayal kurmaya başladık. "Düşünsene, okuldan sonra aynı yerde çalışmak nasip oluyor ikimize ve biz tekrar aynı evde kalyormuşuz. Evimiz de hem denizi görüyormuş hem de yemyeşil bir ortamdaymış (arkadaşım denizi çok sever, ben de yeşili). Gittiğimiz yerde yeni, hayırlı, güzel başlangıçlara vesile olmak adına, o ortama ilk giden, tohumları atan ikimiz olacaktık ve bundan sonra orada yapılan bütün güzelliklerden hissedar olacaktık."

Buna benzer hayallerimizi, masumane dillendirmemizin üzerinden birkaç ay geçmişti ki, Nilgün ile bana Norveç'te çalışma ve hizmet etme gibi çok kutlu bir teklif geldi. Gerçek dostluğumuzun ve samimiyetimizin ilk meyvesini almıştık. Daha sonra öğrendik ki, Norveç'e daha önce, güzellikleri anlatma ve hizmet etmek gayesiyle hiçbir bayan gitmemiş. Bu, bizim için ayrı bir güzellikti. İnşallah kışta gidip tohum atacaktık. Nihayet Rabbimiz bize, oralara ulaşmayı nasip etti. Kalacağımız eve geldiğimizde ne görelim; evin bir tarafı alabildiğine orman, bir tarafı ise alabildiğine deniz. Kalbinin tertemiz olduğuna inandığım dostumun ihlaslı bir duası ve niyetiyle, Rabbim bizlere çok güzel hizmetler ettirdi. Şu an arkadaşım-

la farklı ortamlardayız; ama yüreğimiz bir atıyor. Bana böyle bir dost nasip ettiği için Allah'a binlerce şükürler olsun. Şunu çok iyi anladım ki, Allah rızası için çalışan kutsîlerin hem duaları, hem de hayalleri kıymetlidir.

(Seyda Turhan, Aksaray)

Sen olmasaydın, kim bilir hangi rüzgârda savrulacaktım

Yıllar önceydi. Lise yıllarımda Ahmet isminde bir arkadaşım vardı. İyi ki de vardı. Önce beni Nur'lar'la, sonra da onu okuyan ve en güzel şekilde yaşayan insanlarla tanıştırdı. Hayatımın sırat-ı müstakim çizgisine gelmesinde, en büyük öneme sahip olan sevgili arkadaşım, Allah (c.c.) senden ebeden razı olsun. Sen vesile olmasaydın, şimdi kim bilir hangi rüzgârda savrulacaktım. Herkezin ihtiyacı var senin gibi güzel insanlara...

(Mehmet Yıldırım, İzmir)

Dostum, bana paylaşmayı öğretti

Arkadaşım Arzu kendisi için önemli olan birtakım eşyalarını hep dostlarına hediye ederdi. Bu bazen bir bileklik, yüzük, değerli bir resim veya şu an elimde tuttuğum iki küçük çakıl taşı olurdu. Ben bundan çok memnun olduğum halde, bir anlam veremezdim. Çünkü ben önem verdiğim eşyalarımın, her zaman yanımda olması gerektiğini düşünüyordum. Fakat sonraları fark ettim ki arkadaşım, çeşitli eşyalarını dostlarına hediye edip paylaşırken, her zaman hatırlanmak istiyormuş. Ondan bir parçanın dostlarında bulunması, onlara ne kadar değer verdiğini gösteriyordu. Artık ben de Arzu sayesinde eşyalarımı dostlarımla daha rahat paylaşabiliyor ve onlara de-

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

ğerinden daha fazla değer yükleyebiliyorum. Teşekkürler sevgili dostum, bana harika bir davranış kazandırdığın için.

(Z. Özyazıcı, İstanbul)

Bana yalnızlığı hissettirmediler

Eşim yurt dışındaydı. Bir gece saat 22.30 civarlarındaydı ki, bir buçuk yaşındaki oğlum rahatsızlandı. Acilen hastaneye gitmemiz gerekiyordu. Bu sıkıntılı zamanımda sevgili Aysun Abla ve eşi bizi hastaneye götürdüler ve saatlerce yanımızdan hiç ayrılmadılar. Hastaneden döndüğümüzde, gece acil bir şey olursa, saat kaç olursa olsun arayabileceğimi söylediler. Bunu teklif etmeleri bile çok güzeldi. Aysun Abla'ma, sıkıntılı zamanlarımda hep yanımda olduğu için, gurbette olmanın sıkıntısını, ezikliğini, garipliğini bana hissettirmedeği için ve yaptıklarını hiç bir karşılık beklemeden yaptığı için en içten teşekkürlerimi sunuyorum. Allah senden ve ailenden ebeden razı olsun.

(Ümmühan Canan, Gebze, Kocaeli)

Beni benden daha fazla düşünen dostum

Bir buçuk yıldır namaz kılıyorum. Namaza başlamama çok değerli olan bir arkadaşım vesile oldu. Kendisi namaz kılıyordu ve bazen bana da tavsiye ediyordu; fakat hiç baskı yapmadan, sevgiyle... Arkadaşım çok büyük bir sabır gösterdi bana karşı. Onunla her konuşmamızda, içimde bir şeylerin kıpırdadığını hissediyordum. Bıkmadan, usanmadan bana dinimizin güzelliklerini anlattı.

Bir gün yine sohbet esnasında arkadaşımın dudaklarından şu sözler döküldü: "Sevgili dostum, seni çok seviyorum ve

bu dünyada olduğu gibi ahirette de seninle birlikte olmak istiyorum. Ümit ediyorum ki namazımız bizi cennete götürür. Gel sen de bu güzel ibadeti aksatma; namaza başla. Eğer Rab-bim ibadetlerimizi kabul ederse, seninle cennette birlikte oluruz." Bu samimiyet dolu ifadeler, içimde volkanlar koparmıştı. Başka biri benim ahiretimi benden daha çok düşünüyordu. Fark ettim ki bu dünya sınanma yeri-ydi. Ahiretin, cennet, ce-hennem üzerine düşünmeye başladım ve niçin yaratıldığımı daha iyi idrak ettim.

Bana bu kadar sabır gösterip, katlandığı için Allah (c.c.), ondan binlerce kere razı olsun. İnşallah Efendimiz'in (s.a.s.) komşusu olur, onunla aynı sofraya oturur. O benim iki dünyamı da kurtardı. Şimdi sıra bende, ondan öğrendiklerimle ben de başkalarına vesile olurum, insanlara hizmet ederim inşaallah.

(M.E., Aydın)

Ona borcum varken bile borçlarımı ödememde yardımcı oldu

Dostum Ayfer'i tanıyana kadar menfaatsiz bir dostlukla karşılaşmamıştım. O ne kadar imkânsızlıklar içinde olursa olsun, eğer ki ben zor durumda isem, dostuma ihtiyacım varsa, hiçbir şeyi düşünmeden hemen yanımda olur. Hastanede, çarşıda, bakkalda nerede olursa olsun, darda bir insan gör-sün, bütün çevresini alarma geçirir ve onunla uğraşır.

Bir gün ev alacaktık. Bir miktar paraya ihtiyacımız vardı. Sevgili Ayfer, ben istemeden buldu buluşturdu ve ihtiyacımız olan parayı bana getirdi. Daha sonraları borçlarımı ödemedede oldukça gecikmiştim ve mahcubiyet içindeydim. Dostum bu-nu öğrenince, "Borcunu ödemende sana yardımcı olabilir mi-yim?" dedi. Bu destek cümlesi beni o kadar etkilemişti ki, ne

diyeceğimi şaşırılmışım. Zaten kendisine borcum vardı, o durumda bile diğer borçlarımı ödememde yardımcı olmaya çalışıyordu. Efendimiz (s.a.s.), "Sevdiklerinize, dostlarınıza onları sevdiğinizi söyleyin." buyuruyor. Sevgili Ayfer'im seni Allah için çok seviyorum, iyi ki varsın ve benim dostumsun. Rab-bim, herkese senin gibi gerçek bir dost nasip etsin.

(E.N., İstanbul)

Dostum bana vefayı öğretti

Geçen sene kalbimde çok ciddi bir rahatsızlık olduğunu öğrendim. Acilen ameliyat olmam gerekiyordu. Bu yüzden Konya'dan Ankara'ya gittim. O sırada arkadaşım Fatma ile aramızda bir sorun olmuştu. Benimle ilgili bu durumdan onun haberi yok sanıyordum; ama o aramızda problem varken da-hi ailemi arayıp durumumu öğrenmiş. Ameliyata girmeden yaklaşık 20 dakika önce onu karşımda görünce, âdeta şok olmuş ve ağlamaya başlamışım. Böylesine muazzam bir vefa duygusu beni çok etkilemişti.

Ameliyattan sonra odama çıktığımda, her tarafım en sevdiğim çiçek olan kırmızı güllerle ve üzerinde 'seni çok seviyorum' yazılı kocaman yastıklarla donanmış olduğunu görünce, onun değerini bir kez daha anladım. Ve o günden sonra dostumla, daha çok samimi olduk. Bana dostun ve vefanın ne demek olduğunu öğreten gerçek dostum, Allah senden binlerce kere razı olsun ve bütün dostları senin gibi yapsın...

(Rumuz: Dost, Konya)

Kötü gün dostu sevgili dostum: Esmâ

Benim, kötü günümde yanımda olmaya çalışan bir arkadaşım var. Kâh her gün görüştüğüm, kâh aylarca konuşama-

yıp, bir telefonla kaldığımız yerde devam ettiğim...

Bundan üç yıl kadar önce, şimdi eşim olan insanla, sıkıntılı bir dönem geçiriyordum. Belki yalnız yaşamam da sıkıntımı iyice artırıyordu. Sevgili arkadaşımı arayıp, çok kötü durumda olduğumu ve müstakbel eşimle aramızdaki sıkıntıları anlattım. "Tamam senin yanına geliyorum" dedi, fakat ben istemedim. Çünkü üniversite öğrencisiydi ve finallerine çok az bir zaman kalmıştı.

Konuşmamız Cuma gecesi olmuştu. Arkadaşım Ema beni arayarak, yolda olduğunu söyledi. Biricik dostum bir sözümle, finallerinin ortasında Ankara'dan İstanbul'a geliyordu. Geldi, iki gün boyunca beni teselli etti, çok hoş vakitler yaşattı ve gitti. Sıkıntılı günlerimde beni yalnız bırakmayan sevgili Ema'm, Rabbim de zor zamanlarında senin yanında olsun.

(Ü.B., İstanbul)

Dualarıyla bana huzur veren bir 'dua dostum' var

Benim, sürekli değişken hallerimi ve yerli yersiz sıkıntılarımı idare eden, sorunlarımı, beni tatmin edecek şekilde konuşarak hafifleten, sayısız jestler yapan, Ayşe isminde candan bir arkadaşım var. Sevgili dostumu, bana yaptığı harikalıklardan dolayı çok seviyorum; fakat en çok sevdiğim yönü ise; dostumun bana sürekli dua etmesidir. Onun bana dua ettiğini bilmek, müthiş bir haz, güven ve huzur veriyor. İnanıyorum ki dostumun yaptığı dualar, beni birçok sıkıntıdan kurtarıyor. Ben de dostuma binlerce dua ediyorum; Rabbim sana hayırlı, huzurlu ve sağlıklı bir ömür nasip etsin ve senden razı olsun.

(Demet Karataş, Hollanda)

Komşuluğun güzel bir örneği

O gün annemin 5. ölüm yıl dönümüydü. Çocuğum çok hastaydı, bunun yanı sıra kayınpederim de bizde kalıyordu ve onun da ilgiye ihtiyacı vardı. 30 Aralık 2004 günü öğleden sonra annemin ruhuna Yasin-i Şerif okutmak istiyordum; ama yoğunluk ve sıkıntılardan bir türlü hazırlık yapamamıştım. Ben okulda iken komşularım program için çeşitli ikramlar hazırlayıp, beni beklemişler. Bu manzarayı görünce o kadar mutlu oldum ki anlatamam.

Sevgili anneme Allah rahmet eylesin. Kabri nurlarla dol-sun, mekânı cennet olsun. Komşularımın yaptığı bu harika davranış karşısında, ne kadar şanslı bir kul olduğumu hatırladım ve Rabbime şükrettim. Bana bu yardımı yapan komşularımdan Allah razı olsun, komşuluğun can çekiştiği bu günlerde, çok güzel bir örnek sergilediler. Allah herkese böyle komşular nasip etsin.

(N. Erikçi, Denizli)

Dostlarım nöbetleşe bana yardım ettiler

Anlatacağım harika dostluk hatıramı, Kazakistan'ın güzel ve yemyeşil şehri Almatı'da yaşadım. 1998 yılının şubat ayında sezaryenle çok kritik geçen bir ameliyat sonrası, Rabbim bize biricik kızım Zehra'yı, hediye olarak bağışladı. Aşırı kan kaybetmem ve Zehra'nın iki hafta erken doğması sebebiyle on gün süresince mecburen hastanede kaldım. Eve döndüğümüzde, arkadaşlarım beni hiç yalnız bırakmadılar. Her gün biri yanımda nöbetçi kalıyor, ev ve yemek işlerinde bana destek oluyordu. Bu olay haftalarca böyle devam etti.

Başta eşim olmak üzere, Rabbim arkadaşlarımın hepsin-

den razı olsun. Özellikle Berin Hanım, çocuğuma ve bana gerçekten çok itina gösterdi, hiçbir şeyimizi eksik etmedi ve bunları memnuniyetle yaptı. Sevgili Berin Hanım ve diğer dostlarım, sıkıntılı günlerimde hep yanımda oldunuz, Rabbim de sizin sıkıntılı günlerinizde yanınızda olsun.

(Raziye Ocak, Nevşehir)

Gıpta edilecek bir komşuluk örneği

Babamın işi sebebiyle 20 yıl İstanbul'da ikamet ettik. Babam emekli olunca da memleketimiz olan Sakarya'ya yerleştik. Sakarya'dayken 17 Ağustos 1999 depremini yaşadık. Büyük bir felaket yaşamamızın şokuyla İstanbul'daki komşularımızı arayarak, İstanbul'a taşınmak istediğimizi ve bizim için bir ev kiralamalarını rica ettik. Komşularımız önceki evimizin çok yakınında bir ev kiralamışlardı. Depremden on gün sonra taşındık. Yoldayken, bir yandan deprem sebebiyle perişan olan eşyaların temizliği, diğer yandan kiralanan evin boyası, badanası ve temizliği bizi oldukça düşündürüyordu. Zaten psikolojik olarak kötü durumdaydık... Fakat komşularımızın bizim için kiradıkları eve vardığımızda, büyük bir sürprizle karşılaştık: Evin bütün temizlik ve badana işleri yapılmış, tabak, bardak, kaşık gibi mutfak malzemelerinin yanı sıra, bazı gıda maddeleri de mutfağımızda hazır edilmişti.

Sevgili komşularımız daha sonra, depremde kirlenen bütün eşyalarımızı alarak onları da yıkadılar, temizlediler, kuruttular ve bize getirdiler.

Biz şu an tekrar Sakarya'da oturuyoruz. Fakat o dönemde yaşadığımız 8 ay boyunca, Kemerburgaz'daki dostlarımız, komşuluğun, yardımlaşmanın, paylaşmanın, sevginin, saygı-

nın ne demek olduğunu bizzat yaşayarak gösterdiler. O 8 ay, 'hayatımın en huzurlu günleriydi' diye hatırlamama sebep olacak ömrüm boyunca. Bizlere böyle kıymetli dostlar verdiği için Allah'a sonsuz şükürler olsun. Rabbim, Erdem, Kumru, Babacan aileleri ile Sema Yonuktaş ve oradaki bütün dostların bah-tını açık, ahiretlerini ak eylesin...

(Vildan Yasa, Sakarya)

Dostum bana Kur'ân okumasını öğretti

Biz tam 6 yıldır belirli aralıklarla, çay sohbetleri yapıyoruz. Bu sohbetlerin bana sağladığı en güzel ve anlamlı şey, Kur'ân-ı Kerim okumasını öğrenmem oldu. Toplantı arkadaşlarımızdan olan Rabia Hanım, bana ve birkaç arkadaşıma hiçbir karşılık beklemeden aşkla, şevkle, sabırla Kur'ân okumasını öğretti. Sana tekrar teşekkür ediyorum sevgili Rabia. Ne mutlu bize ki memleketimin böyle güzel insanları var.

(Naz, Adana)

Beni hayata döndüren gerçek dostlarım

Yaşadığım bazı sıkıntılar sebebiyle, insanlara karşı güvenim kalmamıştı. Çok yakınlarımla yaşadığım üzücü olaylar, bende güven bırakmamıştı. 'Bu dünyada dost yoktur' mantığı kaplamıştı her yanıma ve insanların hiçbiri dürüst ve dost değildi benim gözümde. İnsanlara güvenememenden dolayı evden dışarı çıkamaz olmuştum. Bu durum bir yıl kadar devam etti. Bu sıkıntılı zamanlarımda eski gerçek dostlarım Ebru ve Tülay, beni, bana buldurdular. Allah rızası için kurulan dostlukların, hiçbir zaman bitmeyeceğini, bana hatırlatıp yaşattılar. Beni büyük bir bunalımın ve yalnızlığın içinden çıkar-

dılar, hayata döndürdüler. Teşekkürler sevgili dostlarım, Allah sizden razı olsun.

(Ş. B., İzmir)

Eski(meyen) dostumun bebeğim için sürprizi

Çocuğumuzun doğmasına iki ay kalmıştı; ama ekonomik sıkıntılar sebebiyle bebek için henüz bir şeyler alamamıştım. Bir gün kargo ile bir paket geldi. Paket, ben öğrenciyken bana annelik yapan, çok kıymetli bir ablamdan geliyordu. Paketi açtım ve şaşkınlığım iyice artmıştı; çünkü pakette bebeğimin bütün ihtiyaçları vardı. Sevgili ve ince düşünceli ablacığım, Allah senden razı olsun...

(R. Akbal, Adana)

Ablalarımız bize ilk kandil programımızı yaşattı

Biz lisede okuyan iki kız arkadaşız. Kadir Gecesi'nde yaşadıklarımızı, asla unutamayız. Kadir Gecesi'nden haberimiz olmadığı için ilk defa böyle bir programa katılmanın anlamı büyüktü bizim için. Kandil programı, sohbetler, skeçler, ilâhilerle çok güzel geçmişti. Program bitiminde yatakhanelerimize geldiğimizde sürprizler devam ediyordu. Yataklarımıza birer karanfil konmuş ve etraf en güzel sözlerle de donatılmıştı. Bize ilk kandil programımızı bu şekilde yaşatan sevgili Emine ve Fatma Ablamız, Rabbimiz size de cennette gül bahçeleri versin.

(Ravza Arslan, Denizli)

Dostumun uyarlarıyla üvey annelik yapmadım

Benim, çok iyi bir dostum var. Kendisi Almanya'da yaşıyor. Türkiye'ye geldiği zaman mutlaka birkaç gün bende kalır.

Dostumla ayrı yerlerde olmamız sebebiyle görüşmesek de mektuplarımız vesilesiyle çok şeyi paylaşabiliyoruz. Meselâ çocuğum olmadığı zaman Hz. Âişe'yi örnek vererek, benim sıkıntımı hafifletti. Eşimden boşandığım zaman yine âyetlerle sıkıntılarımı giderdi. Bir çocuklu ve eşinden boşanmış şimdiki eşimle evlendiğim zaman, bana sürekli olarak çocuğa iyi davranmamı ve ona üvey annelik yapmamamı söyledi. Şimdi iki kız çocuğumuz daha oldu ve üç çocuğumuzla çok iyi bir ailemiz var. Teşekkürler sevgili dostum, uyarılarında inşaallah öğluma, üvey anneliği yaşatmadım, yaşatmayacağım.

(Fatma Çelik, İstanbul)

Ayşegül, öfkesini yenip dostluğumuzu kurtardı

Ayşegül'le 17 yıllık arkadaşız. Evlendikten sonra eşlerimizin de arkadaş olmaları sebebiyle görüşmelerimiz hiç kesilmedi. Hatta evlerimiz yakın olduğu için, çoğu zaman eşlerimiz işe gidince birbirimize gideriz.

Yine böyle bir gündü ve Ayşegül bana oturmaya gelmişti. Çok önemsiz bir mesele yüzünden tartışmaya girmiştik. Ne arkadaşım susarak olayın büyümesini engelliyordu, ne de ben... Tartışmamız iyice büyümüştü, çok sevdiğim dostuma kırıcı sözler, hakaretler ediyordum. Ayşegül o öfkeyle, 'Ben gidiyorum bir daha da görüşmeyelim.' diyerek kapıyı açtı. Ben de aynı öfkeyle 'Ne halin varsa gör' diyerek kapıyı yüzüne kapattım. Gözlerimden yaşlar gelmeye başlamıştı. Bunca yıllık dostumu, bir hiç yüzünden kaybedecektim. Gözyaşlarımı elimin tersiyle silerken, peşinden gidip gitmeme konusunda nefsimle mücadele ediyordum. Ben bunları düşünürken, kapının zili uzun uzun çaldı. Kapıyı açtığımda sevgili Ayşegül

karşımda, 'Gidemedim kardeşim, gidemedim.' diyordu. Ve birbirimize sarılarak ağladık.

Bu olaydan sonra sevgi bağımız daha bir kuvvetlendi. Canım arkadaşım, eğer o gün geri dönmeseydin, bugün belki de görüşemiyor olacaktık. Öfkemizin galip gelmesine izin vermediğin ve dostluğumuzun devam etmesini sağladığın için Allah senden razı olsun.

(Esmâ Şahin, Adana)

Meral Hanım'ın yemek daveti bizi mest etti

Soğuk bir kış günü, kızımın hastaneye gitmiştik. Oradan oraya koşturarak akşamı ettik. Yorgun argın eve geldiğimizde, yemek hazırlama telaşına düştüm. Bizim hastaneye gideceğimizi bilen komşum Meral Hanım, yemek yapamayacağımızı düşünerek, bizi ailece yemeğe davet etti. O zaman nasıl sevindim, anlatamam. İnsanın böyle anlayışlı dostlarının olması ne kadar güzel. Meral Hanım'ın güler yüzü, anlayışı ve sıcak yemekleri bize şifa oldu o gün. Teşekkürler sevgili dostum.

(Feray Öncel, Gaziantep)

Hocalarımız sınav boyunca bize dua etti

Allah'a binlerce şükürler olsun ki üniversite hazırlık dershanemizde çok iyi öğretmenlerimiz var. ÖSS'ye girdiğimiz zaman müthiş bir dua zinciri kurup bizlere dua etmeleri, bizler için gözyaşı dökmeleri, sınavda başarılı olmamız için sınav boyunca Kur'ân okuyup Allah'a yalvarmaları beni çok etkilemişti. Pek çok aile, evlatlarına bu kadar ilgi göstermezken, bizleri zaten çok iyi çalıştıran hocalarımızın yaptığı bu davran-

nış, gerçekten takdire şayan. Allah hocalarımızdan razı olsun ve bu ülkenin başından böyle hocaları eksik etmesin.

(Betül Narin, Edremit, Balıkesir)

Dostum, nefretimi sevgiye dönüştürdü

27 yaşında evli ve iki çocuk annesiyim. Bundan yaklaşık 10 yıl önceydi; 17 yaşlarındaydım. Okul tatillerinde, Hollandalı bir çiftçinin fidanlığında çalışıyordum. Benim yaşlarımda Emine adında bir kız da ailesiyle birlikte orada çalışıyordu. Ben, özgürlüğüne düşkün ve kural tanımayan birisiydim. Emine ise tesettürlü ve dinine bağlıydı. Emine ve ailesine karşı aşırı derecede olumsuz duygu ve düşünceler içerisindeydim. Onu çağ dışı, gerici görüyordum. Hatta birçok kere onu tersledim, onunla alay ettim ve onu kıracak davranışlarda bulundum. Fakat Emine, benim bütün bu olumsuz davranışlarıma aldırış etmeden, bana sürekli gülücükler dağıttı, bana hep çok sıcak ve samimi davrandı. Emine, aynı zamanda nezaket sahibi, alçak gönüllü ve sabırlı bir insandı. Emine'ye olan nefretim, yerini zamanla hayranlığa bırakmaya başladı. Bana okuyabileceğim kitaplar tavsiye ediyor, benimle sürekli olarak ilgileniyordu. Nihayet, gözlerimdeki perde çekildi ve hakikati gördüm. Başlarda nefret ettiğim sevgili Emine, bataklıktan kurtulmama vesile olmuştu. Hidayetime vesile olan sevgili dostuma, binlerce teşekkür ediyorum. Sağ ol, var ol.

(N. Durmuş, Veghel, Hollanda)

Yeni arabalarımı, borçlarımızı ödemek için sattılar

17 Ağustos depreminden sonra işlerin durgunluğu sebebiyle, esnaf olan babamın borçları iyice artmıştı. Buna bir de annemin ani rahatsızlığı eklenince, borçlarımız oldukça kabar-

mişti. Tam o sıralar, halam ve eşi, memur maaşından artırarak, yıllarca biriktirdikleri paralarıyla bir araba almışlardı. Arabayı almalarının üzerinden bir ay gibi kısa bir süre geçmişti ki arabalarını satarak, bizim borçlarımızı ödediler. İnsanların menfaat peşinde koştuğu şu zamanda Nigâr Halam ve Muhsin Eniştemin yaptığı bu davranış, gerçekten pek çok insana örnek olacak nitelikte. Allah, onlardan ebeden razı olsun.

(Hilal-Rukiye Keskin, Adapazarı)

İclal, vefanın en güzel örneğini sundu

Çok sevdiğim dostumla farklı şehirlerdeydik. Çok istememize rağmen görüşmek nasip olmuyordu. Bir gün öğrencilerimle pikniğe gitmiş ve akşam yorgun argın kendimizi eve zor atmıştık. Kanepeye uzanmış dinlenmeye çalışırken, kapının zili çaldı. Evde kaldığımız arkadaşlardan birisi, memleketine gitmişti. Onun geldiğini zannederek kapıyı hemen açtım; ama gelenin o olmadığı görünce, kapıyı ani bir refleksle kapattım. Fakat şok olmuşum; çünkü kapıda duran canım arkadaşım İclal'di. Yaşadığım şoku üzerimden atıp, kapıyı ellerim titreyerek tekrar açtım ve can dostumla sarıldık.

İclal evimi bilmiyordu. Yazıştığımız mektuplardaki adresi alarak, benim evimi bulmuş ve bana hayatımın sürprizini yaşatmıştı. İclal, gerçek dostluğun ne olduğunu, çok güzel bir şekilde anlatmıştı bana. Yorgun geçen günümün akşamı, harika olmuştu. Rabbim herkese böyle vefalı dostlar nasip etsin.

(Yeliz Çiftçi, Aachen, Almanya)

Arkadaşını nefesine tercih eden Mehmetçik

1994 yılının ağustos ayıydı ve ben o zamanlar askerdey-

dim. Görevimiz gereği Güneydoğu'da operasyonlara katılıyor ve sürekli dağlarda bulunuyorduk. Yine operasyonda olduğumuz bir gündü, erzakımız bitmiş, suyumuz tükenmişti. Çok yorulmuş, enerjim bitmiş ve bir adım atacak takatim dahi kalmamıştı. Bir parça ekmeğe ihtiyacım olduğu bir anda, can dostum, yiğit Mehmetçik elindeki bir dilim ekmeği ve son konservesini, hiç düşünmeden, kendisinin de aynı durumda olmasına rağmen bana ikram etti. Tarihimizdeki sayısız zafer işte bu ruh sayesinde kazanılmıştır. Teşekkürler can dostum.

(H. Gümüş, Ankara)

Siz beni sevindirdiniz Rabb'im de sizi sevindirsin

En büyük ideallerimden birisi okumaktı. Bunu sevgili dostum Rabia sayesinde başardım. Rabia ile ortaokulda beraber okuyorduk. Ekonomik durumumuzun iyi olmaması sebebiyle babam liseye gönderemeyeceğini söylemişti. Bu durumu arkadaşşıma söylediğim zaman o da çok üzülmüştü. Rabia o gün anne ve babasıyla konuşmuş benim durumuma bir çare bulmaya çalışmış.

Yaz tatilinin sonlarına doğru bir sabah Rabia o gün, telefon ederek hazırlanmamı söyledi. Kapıya çıktığımda, arabada babasıyla beni bekliyorlardı. Rabia'nın babası, ikimizi aynı liseye ve aynı sınıfa kaydettirdi. Bir senelik yol paramı ve harçlığımı da karşıladı. Rabia'yla birinci senemizi bitirmiştik. O yaz tatilinde Rabia ve ailesi Adapazarı'na taşınmak mecburiyetinde kalmışlardı. Onu sınıksız öptüm ve birbirimize hediyeler vererek veda ettik. Okulda tek başıma kalmıştım. Daha da acısı, sonraları hayatta da Rabia'sız kaldım: Rabia ve ailesi 17 Ağustos depreminde vefat etmişlerdi. Ben şimdi dualarımda Rabia ve ailesini

hiç unutmuyorum. Allah'ım mekânlarını cennet etsin ve bana yaptıklarını, kendilerine rahmet olarak versin inşaallah.

(Özlem Karademir, İstanbul)

Kandillerde hediye dağıtan dostum

Benim bir dostum, bir hocam var ki, her kandil gecesi tanıdığı bütün dostlarına, neredeyse maaşının tamamını harcayarak, hediyeler alır. Yine bir Mevlid Kandili gecesiydi. Gece saat 23:00 civarlarında kapının zili çaldı. Dostum yine elinde güller ve çeşitli hediyelerle Peygamber Efendimiz'in doğumunu her tarafta en güzel duygularla hissettirmek için gülen gözleriyle kapıda bana bakıyordu. Sevgili Türkan Hocam, Rab-bim, bu gayretlerini ve bize örnek olma özelliğini, öbür âlemde Efendimiz'e komşu ederek mükâfatlandırın inşaallah.

(M. Gökmen, Samsun)

Böyle ev sahibi dostlar başına

Eşimin tayini Karadeniz'in şirin bir ilçesine çıkmıştı. Memleketimizden ilk defa bu kadar uzak bir yere gidiyor ve ailemizden ilk kez ayrılıyorduk. Ama Karadeniz'in sıcak insanları bize, akrabalarımızı aratmamıştı. Bir bayram tatili ertesinde, görev yerimize dönüyorduk. Yolculuğumuz 25 saat sürmüştü, iki çocuğumun da kucağında olması beni fazlasıyla yormuştu. Evimize gece yarısı varacaktık. Karnımız aç, yorgun ve bitkin bir haldeydik. Arabamızda klima olmadığı için çok da üşümüştük. Bu yorguluğun üzerine soba yakmak, yemek hazırlamak oldukça zor olacaktı. Evimize vardığımızda, ev sahibimize bıraktığımız anahtarı almaya çıkacaktım ki, anahtarı kapının üzerinde buldum. Kapıyı açtık ve içeri girdik.

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

Aman Allah'ım evimiz sıcacıktı. Ev sahibemiz Emine Abla öyle ince bir büyüklük sergilemişti ki... Gecenin o vaktinde sobamızı yakmış, çorbasından dolmasına kadar hazır olan bir yemek tepsisini de hazır etmişti. Emine Abla'mın yaptığı bu güzel davranışı, aradan seneler geçmesine rağmen hâlâ şükranla anarım. Böyle ev sahibi, bütün dostlar başına...

(Aliye Arslan, Muğla)

Gurbette evladıma bakan harika dost

Fransa'ya gelin olarak gelişimin ilk senesi anne oldum. Birkaç ay sonra da rahatsızlığım sebebiyle hastaneye yatmıştım. Aklım hep 5 aylık oğlumdaydı. Ailemden kimsecikler yoktu yanımda ve gurbetin, yalnızlığın, çaresizliğin acısını, bütün hücrelerime kadar hissetmiştim. Eşim restoronda çalıştığı için, çoğumuza orada bakmak zorunda kalmıştı. Çocuğumun gece yarılarna kadar koku ve havasızlık içinde bakıma muhtaç bir halde olması beni mahvediyordu. İşte bu sıkıntılı zamanımda arkadaşım Suna, imdadıma yetişti. Hastanede kaldığım süre içerisinde çocuğuma hem annelik yaptı hem de babalık. Bunun yanı sıra bizim ihtiyaçlarımıza da koşturmaktan geri durmadı. Fedakârlığın, dostluğun hararetle arandığı günümüzde Rabbim bize, Suna gibi harika bir dost gönderdi. Allah senin de sıkıntılı zamanlarında sana yardımcılar göndersin...

(Yasemin Araz, Lyon, Fransa)

Koca lojmanda, bir tek Fatma Hanım bana destek oldu

Eşim devlet memuru. 2001 yılında tamamen birilerinin çıkarı sebebiyle eşimin tayinini çıkardılar. Eşim dava açtı. Bu

süreçte bize yapılmayan kalmamıştı. Bir kış günü, bayrama 10 gün kala, bizi polis zoruyla lojmandan çıkardılar. Bu arada mahkeme bizim lehimize karar verdi ve eşimi tekrar görevine iade etti.

Biz, sobalı başka bir lojmana taşındık. Sıkıntılar devam ediyordu... Lojmandaki bütün komşularım, müdürün kendilerini, lojmandan çıkarma tehdidiyle, bize yüz çevirdiler. Hele candan dost bildiğim insanlar, bana tavır alınca günlerce ağladım. Bu sıkıntıları yaşarken birisi vardı ki, zor zamanımda dostluğun, destek olmanın, derdi paylaşmanın ne demek olduğunu yanımda olarak gösterdi. Şu anda hâlâ lojmandayız, o müdür gitti ve pişman olanlar oldu; ama ne yazık ki, aslolan ihtiyaç halinde dostunun yanında olabilmektir. Sevgili Fatma Hanım, Allah senden razı olsun, iyi ki sen vardın ve iyi ki yanımdaydın.

(Saniye Özen, Ankara)

Böyle dostlar, dostlar başına

17 yıllık öğretmenim. Millî Eğitim Bakanlığı'nın 'norm kadro' uygulamasına geçtiği, pek çok öğretmenin tedirgin olduğu, küçük hesapların ve bencilce kaygıların yaşandığı, güzelim dostlukların bitme noktasına geldiği günlerde, bir öğretmen dostumun yaptığı jest takdire şayandı. O kargaşa zamanında, o dostumla tayinimiz aynı okula çıkmıştı. Görev yaptığım okuldan bir gün sonra ayrılarak, yeni okuluma ulaştığımda, dostumun boş olan iki sınıftan, daha iyi olduğu söylenen sınıfı, bana bıraktığını öğrendim. Yüreği güzel duygularla dolu dostumun okuttuğu sınıfın, iki yıl sonra benim sınıfımdan daha iyi olduğunu söylememek ona haksızlık olur. Böyle dostlar, dostlar başına...

Durmuş Gültekin, Silifke, Mersin

Sınıfta bir doğum günü kutlaması

Nevin'le üniversiteye kaydolduğumuz gün tanıştım. Henüz tanışalı 6 ay olmuştu ki, bana hayatımın, en güzel doğum gününü yaşattı. Arkadaşlarla ve hocamızla anlaşıp, bana bir sürpriz hazırlamış. Dersin ortasında hocamız, beni bir vesileyle dışarı çıkardı. Az sonra sınıfa döndüğümde şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. Masanın üzerinde çok güzel bir pasta ve etrafında 'iyi ki doğdun' diye tempo tutturan arkadaşlarım... O an hayatımın en büyük sürprizini yaşadım. Böyle güzel bir sürprizi bana yaşatan sevgili Nevin'im, Allah herkese senin gibi dostlar nasip etsin.

(Zeynep, Ankara)

Ben özenmeyeyim diye yanımda çok yürümezdi

Benim dostum dayımın kızı Zeynep. Ben 16 sene yürüyemedim, şükürler olsun 4 senedir yürüyebiliyorum. Zeynep Abla'mla senede üç defa beraber olabiliyoruz: İki bayram, bir de yaz tatilinde. Çok ince düşünceli olan sevgili ablam, ben özenmeyeyim diye yanımda çok mecbur kalmadıkça yürümezdi. Beni mutlu edebilmek için oynamadığı oyun kalmazdı. Yaptığım pek çok hatayı, kendi üzerine alırdı. Günlerce benim ihtiyaçlarımı karşılıksız giderir ve bunu memnuniyetle yapardı. Zor zamanlarımda beni yalnız bırakmayan sevgili ablam, Allah iki cihanda senden razı olsun.

(Şeyma Kayapalı, Ankara)

Vefa borcunun ödenmesi

Almanya'da yaşayan, iki çocuk annesi bir bayanım. Ben anne-babamın bir kere dahi kavga ettiklerini, birbirlerine ba-

ğirdiklerini hatırlamam. Ebeveynimin çocuklarını yetiştirmek için sergiledikleri tavrın ne kadar zor ve önemli olduğunu şimdi daha iyi anlayabiliyorum.

Çocuklarım, Kur'ân okumasını, namaz kılmasını biliyorlar, fakat uygulamıyorlar. Kitap okumuyorlar. Özellikle 13 yaşındaki oğlumla hiç anlaşamıyor, sürekli kavga ediyorduk. Okuldaki dersleri de iyi değildi. Tâ ki oğlum, üniversiteli abileriyle tanışmaya kadar... Oğlum abilerinin evine gidiyor, derslerini yapıyor ve öğrenmesi gerekli bilgileri öğreniyordu. Şu anda sınıfının en iyileri arasında. Abilerine teşekkür ettiğimde ise verdikleri cevap beni çok etkilemişti, "Eğer zamanında bize sahip çıkan büyüklerimiz olmasaydı, bizler de şu anda üniversitede okumayı hayal bile edemezdik. Bizim yaptığımız, vefa borcunu ödemektir." Oğlumun üniversiteli abileri olan Murat, Mehmet, Salih ve Ayhan'a sonsuz dualar ediyorum. Şimdi benim oğlum da kendisini birçok kötülükten uzaklaştıran abilerinin yaptığı gibi gelecek nesillere vefa borcunu ödemenin hesaplarını yapıyor. Ne mutlu...

(H. Almanya)

Bizi tanımadığı halde, evinde misafir eden güzel insan

Mersin'de bir iş için kalmamız gerekiyordu; ama kalacak yerimiz yoktu. Çaresizdik. Rastgele dükkânın birisine girdik. Babam dükkân sahibine olanları anlattı ve "Kızım mümkünse burada biraz kalsın da ben de kalacak bir yer bulayım." dedi. O dükkânın sahibi güzel ve şirin amca bizi hiç tanımamasına rağmen, "Hayır olmaz öyle şey. Ben misafir bulmuşum, bırakır mıyım? Haydi bizim eve gidiyoruz." dedi ve bizi evine davet etti. Evine misafir olduğumuz amcanın kızı Tülay ile o akşam ta-

niştim ve o şimdi benim altıncı kardeşim oldu. Ülkemin güzel insanları böyle oldukça, dostluklar bitmeyecektir, emin olun...

(Nadiye Alıcı, Almanya)

Yetimlerin başını okşamayı ihmal etmeyin

Benim anlatacağım hikâye, hayatımda sadece bir kere gördüğüm bir amcanın bana yapmış olduğu küçücük; ama kocaman anlamı olan bir davranış. Ben 16 yaşında lisede okuyan ve henüz 1 yaşındayken babasını kaybetmiş bir gençim. Baba şefkati, merhameti ve başımı okşayacak bir 'el'in sıcaklığını yaşayamadım. Allah'a binlerce şükürler olsun ki annem ve ablalarım bana babamın yokluğunu hissettirmemeye çalıştılar. Nerede babasıyla oynayan, babasına sarılan bir çocuk görsem, içim burkular.

Ailemin yardımıyla İzmir Devlet Parasız Yatılı Sınavı'nı kazandım. Okuma hayatıma, bundan sonra gurbette devam etmek zorunda kalmıştım. Bir gün dershanemizin yanındaki camide öğlen namazını kılıp çıkarken, caminin kapısında, önümdeki yaşlı amcanın ayakkabılarını düzelttim. Ve o amca benim başımı okşayarak, "Allah razı olsun, Allah kabul etsin evladım." dedi. O gün, hayatım boyunca tadamadığım baba sevgisini ve şefkatini tattım. Babasız büyümüş bir genç olarak isteğim; büyüklerimizin, çocuklarından şefkati, ilgiyi ve sevgiyi eksik etmemeleri. Bir de tanıdık tanımadık, bütün çocukların başlarını okşasınlar. Kim bilir, belki de benim gibi binlerce çocuk vardır, başının okşanmasını bekleyen...

(Adnan Doğru, İzmir)

Sevgili Meryem bana kitap okuma alışkanlığını kazandırdı

Çocukluk döneminden itibaren bana en büyük desteği

veren, sevgili dostum Meryem Yıldız'dı. O benim bütün sorunlarımın çözümler bulan, dertlerimi dinleyen, günaha girme durumunda kaldığım vakitler beni uyarılarıyla yanlışlardan uzaklaştıran, harika bir insan. Benim için yaptıklarının hepsi harikaydı; ama bana hediye ettiği en güzel davranış ise, kitap okuma alışkanlığını kazandırmış olması. Sevgili ablam, Allah senden binlerce kere razı olsun...

(Şengül Gökmen, İzmir)

Hem ilaçlarımı aldı, hem iğnelerimi yaptırdı, hem de çocuklarıma baktı

Doktor, hastalığıma zatürree başlangıcı demişti. O zamanlar sağlık güvencemiz yoktu ve doktorun yazdığı ilaçları alamamıştım. Bunu duyan sevgili dostum, hemen ilaçlarımı aldı ve üç gün boyunca koluma girerek iğnelerimi yaptırmak için kliniğe götürdü. Bu üç gün boyunca çocuklarımla da ilgilendi, onlara yemek getirmeyi ihmal etmedi. Rabbim herkese böyle harika komşular ve dostlar nasip etsin...

(Hatice Gürbüz, Ankara)

İhtiyacı varken bile başkalarını nefesine tercih eder

Onu anlatmak gerçekten çok zor. Harika bir dosttur Bedia. Pek çok sıkıntıyla boğuşurken dahi halinden hiç şikâyet etmeden, şükrederek hayatını devam ettirir o. Kendisinin ihtiyacı varken dahi dostlarını ve diğer insanları düşünen bir dost canlısıdır.

Meselâ dilencileri hiç boş çevirmemeye çalışır. Bir gün dilencinin biri yardım ister; ama maalesef cebinde hiç parası yoktur Bedia'nın. Mahcup bir edayla başını önüne eğip yoluna devam eden Bedia, az ileride bir miktar para bulur ve he-

men geri döner o parayı dilenciye verir. Dünya senin gibi dostlarla dolsun inşaallah...

(Siddiye Al, İstanbul)

Çoraplarımı yıkayarak bana ders veren harika dostum

Ben halkla ilişkilerde okuyan bir öğrenciyim. Birkaç arkadaş kaldığımız evde, çok dağınık yaşıyordum. Çoraplarımı, eşyalarımı sağa sola atar, dikkat etmezdim. Çok düzenli bir insan olan ev arkadaşım Musa Abi, benim dağınıklığımdan dolayı beni uyarıyordu; ama ben bir türlü kendimi bu konuda disipline edememiştim.

Bir sabah okula gitmek için telaşla uyandım, apar topar elbiselerimi giydim; ama çoraplarımı bir türlü bulamıyordum. Musa Abi, durumdan haberdar olunca, kendi odasına yönlendirdi beni. Koşarak odaya girdim; şok olmuşum. Bütün çoraplarım yıkanmış, katlanmış olarak beni bekliyordu. O an o kadar utandım ki... Musa Abi'm bana harika bir ders vermişti; elleriyle yıkadığı çoraplarımı katlanmış olarak, bana takdim ediyordu. O günden sonra ne çoraplarımı ne de başka eşyalarımı ortalıkta bırakmadım ve kendimce düzenli olmaya çalıştım. Sevgili Musa Abi'm, binlerce teşekkürler.

(İshak Dayan, Ordu)

Dostların dualarıyla Rabb'im eşimi bize bağısladı

1997 yılının yaz aylarına yeni girmiştik. Eşim Gaziantep'te muhabir olarak çalışıyordu. O sıralar ev sahibi, taşınmamızı istemişti. Biz de yeni bulduğumuz eve taşınmadan önce temizlemeye gidecektik. O gün eşim, iş yerinden izin almıştı. Fakat yerine bıraktığı arkadaşının acil bir işi çıkması ve o gün

Gaziantep'e bazı bakanların gelecek olması sebebiyle, eşimi gazeteye çağırmışlardı.

O zamanlar sekiz aylık hamileydim. Kardeşimle birlikte evi temizlemeye başladık. Beyim o gün havaalanına gelen bakanları daha iyi izleyebilmek için miting otobüsünün üstüne çıkmış ve görüntüyü oradan takip ediyormuş. Otobüsün üzerindeyken birkaç muhabir arkadaşıyla birlikte talihsiz bir kaza geçirip havaalanı yolundaki yol gösterme levhasına çarpmışlar. Beyim ve arkadaşları başlarından ağır şekilde yaralanmışlar.

Biz akşam temizlikten sonra eve geldiğimizde, Zaman Gazetesi Gaziantep Temsilcisi evimize geldi ve eşimin geçirmiş olduğu kazayı, bizi teselli ederek bildirdi. Eşimi acil olarak hastaneye kaldırmışlar ve ameliyata almışlardı. Haberi duyunca şok olmuştum. Bütün akrabalar, arkadaşlar haberi duymuştu. Herkes elinden geleni yapmak için seferber olmuştu. Kimi belki bir yardımım olur düşüncesiyle evimize geliyor, kimisi gelen misafirlerimizi ağırlıyordu. Dostlarımız Kur'ân'lar, cevşenler ve tesbihatlar okuyorlar, bazı zamanlar sabahlara kadar dua ediyorlardı. Doktorların ümidini kestikleri bir zamanda eşim yoğun bakımdan çıkmıştı. Bu durum beni ve bütün dost ve akrabalarımızı çok şaşırtmış ve sevindirmişti. O olayda eşimin mesai arkadaşlarından birisi vefat ederken, diğeri sekiz ay kadar bitkisel hayatta kaldı ve daha sonra o da vefat etti.

Bize bu zor günümüzde destek olan, dualarını esirgemeyen dost ve akrabalarımıza yürekten teşekkür ediyorum. Dilerim Allah'tan, ahirette mekânları cennet olsun. İnşallah cennette de dost oluruz. İki cihanda da Rabbim onların yüzünü

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

güldürsün. Şu an sekiz yaşında bir kızımız ve dört yaşında bir oğlumuz var. Rabbim mutluluğumuzu daim eylesin.

(Makbule Durusu, Gaziantep)

Her derdime çare olan dostum

Benim harika bir dostum var, yürüyemiyor. Bir aile büyüğünden terziliği öğrenmiş, okula gitmediği halde okuma yazmayı öğrenip kendini mükemmel bir şekilde yetiştirmiş. Anne-siyle beraber yaşayan arkadaşım, terzilik yaparak geçimlerini sağlıyor. Sevgili dostum evinde, haftalık sohbetler yapılmasını isteyince, kendimize bir sohbet hocası bularak her hafta onun evinde sohbetler yapmaya başladık. Sohbet olacağı günden bir gün önce, tek geçim kaynağı terzilik olduğu halde, işini bırakıyor ve sohbeta gelecekler için ikramlar hazırlıyor.

Bütün bunları yaparken, büyük bir zevk aldığını söylüyor. Dostumla evlerimiz yan yana. Ramazan ayında ben Teravih Namazı'ndan gelirken beni hep balkonunda bekler, çay içerken beraber sohbet edelim diye. Hele boşanma olayımda, o haliyle mahkemeye gelip beni savunması, hakimim bile takdirini kazanmıştı. Rabbim, beni her yönden eğiten böyle bir dostu bana nasip ettiğin için şükürler olsun. İnşallah herkesin böyle dostları olur.

(N.Y., Adana)

Rüyada dahi namazı hatırlatıyor

Arkadaşım Hacer ile muhabbetlerimizde, hep Allah'ı (c.c.) ve Rasûlü'nü (s.a.s.) konu ediniriz. Bir akşam eşim işe gidince, yine geç saatlere kadar sohbet etmiştik. Onu uğurladıktan

sonra ben de istirahatete çekildim. Ve o gece bir rüya gördüm: Hacer yattığım odanın kapısını çalıyordu. Kapıyı açınca bana, "Abdest almalısın ve namazını kılmalısın." dedi ve kapıyı kapatarak gözden kayboldu. Uyandığım da sabah namazı geçmek üzereydi. Hemen kalkıp namazımı eda ettim. Hacer, gerçek hayatta olduğu gibi rüyalarım da dahi bana yol gösteriyordu. Allah'ım, bana Hacer gibi bir dost nasip ettiğin için binlerce şükürler olsun... Herkese de böyle can dostlar nasip etsin.

(Elif Yıldırım, İstanbul)

Sabaha kadar yanımda bekledi

İki yıl önce yatılı bir yurttaki kalıyordum. Oldukça geç vakitti ve çay yapmak için yemekhaneye gitmiştim. Çayı yaptım tam bardaklara dolduracakken, çaydanlık elimden düşüp ayağıma döküldü ve ayağımı yaktı. Vakıt geçti, herkes uyumuşt u ve ben acıdan uyuyamıyordum. Sevgili dostum İlknur, beni böyle görünce ayağımın acısının, soğuk suda biraz azalması niyetiyle sabaha kadar su taşıdı bana. Bu arada ben de uyumuşum. Sabah uyandığım da İlknur hâlâ ayak ucumdaydı ve bana gülümsüyordu. İlknur'un yaptığı, ancak gerçek dostların, sevenlerin yapacağı bir yüreklilikti. Onun gibi vefalı bir dostum olduğu için, Rabbime binlerce şükür ediyorum.

(Betül Nur Evren, Eskişehir)

C- GELİN-KAYINVALİDE MEKTUPLARI

Televizyonlarda, gazetelerde öyle olumsuz bir hava estiriliyor ki, bilmeyenler bu güzel ülkede gerçekten iyi geçinen, birbirlerine anne-kız gibi davranan, her şeylerini paylaşan gelin-kayınvalidelerin hiç olmadığını zanneder. Fakat durumun böyle olmadığını, bizlere gelen yüzlerce mektup çok güzel açıklıyor. Teklifimize, güzel ve ibretlik anılarıyla katılan, gelin ve kayınvalidelere kucak dolusu teşekkür ederek, örnek mektuplardan bir demet sunuyoruz...

Öz annemin yapmadığını kayınvalidem yaptı

O güzel insanı 'kayınvalidem' sıfatıyla değil 'annem' olarak anlatacağım. 38 yaşında 2 çocuk sahibi bir anne ve geliyim. Canım annem ise 70 yaşlarında. Allahü Teâlâ'ya binlerce kez şükrediyorum ki bana böyle bir 'anne' nasip etti. Çünkü, o kadar mantıklı, o kadar olgun, o kadar sabırlı, o kadar hanımefendi ve güzel ruhludur ki, sizin en kötü özelliğinizi hiç hissettirmeden güzelliklere ve iyiliklere çevirir. Canım annem, zaten şehzadeler şehri Amasya'dandır. Osmanlı haminefendiliğinin bütün asilliğine sahiptir.

Hayatımın bütün zor zamanlarında, onu yanımda buldum. İki defa çok ciddi rahatsızlık geçirdim. Yatalak olacak kadar rahatsızlanmışım. Tedavimin zorluğu, evin işleri, eşimin ve çocukların bakımları ve ihtiyaçları gibi işleri yapmak için kendi annemi yanıma çağırmışım. Fakat benim bu halime, öz annem iki hafta zor dayandı. Asabi bir mizaca sahip olduğu için de beni kırarak öylece bırakıp gitti. Hayatımdaki iki önemli hastalığımda da aynısı oldu. Her defasında o mübarek insan 'canım annem' (kayınvalidem) bu durumdaki ezilmişliğimi ve acımı bana hiç hissettirmeden; sıcacık gülüşüyle, güzel gözlerinde biriken buğularla bana bakarak, ihtiyaçlarımı giderdi, yemeklerimi yedirdi, mis kokulu çarşaflarında yatırdı, çocuklarımla ve eşimin ihtiyaçlarını giderdi. Bir-bir buçuk ay içinde ilgiyle, şefkatiyle beni kendime getirdi. Benden dualarını hiç eksik etmedi. Geceleri onun odasından sızan ışık, sanki onun nuruydu. Seccade başında açtığı elleri, sanki beni kucaklıyordu.

Canım annem, Allah senden razı olsun. Rabbim, seni başımızdan eksik etmesin. Güller diyarı Isparta'da seni her gün sırtıma alıp mis kokulu gül bahçelerinde dolaşırsam dahi hakkını ödeyemem. Hakkını helal et canım anneciğim...

(Dr. Meral Kişioğlu, Isparta)

Kayınvalidem olağanüstü bir insan...

Bundan 2,5 yıl önce komşularımızdan birinin yaşadığı sıkıntılara çok üzülmemiz ve aynı durumun bizim de başımıza gelebileceği endişesi, eşimin ve benim ruh halimizi bozmuştu. Çok kötü günler yaşıyorduk. Evimize girmeye dahi cesaret edemez duruma gelmiştik. İşte tam bu sırada kayınvalidem devreye girdi. Bizleri gerçekten, bir anne gibi, kanatlarının altına aldı. Hem moralimizi düzeltmek, hem de yaşamımızı normal hale getirebilmek için çok büyük çabalar sarf etti. Biz ailece, üç ay boyunca kayınvalidelerde kaldık. Bu süre içinde bir an olsun, bizi kıracak hiçbir şey yapmadı. Yaşadığımız olay sebebiyle bizi eski evimize bir daha göndermedi. Başka bir eve taşındık, taşınma işini dahi onlar üstlendi. Kayınvalidem olağanüstü bir insan. O kadar harika ki, benim gerçekten dostum, annem. Allah ondan razı olsun. Onu çok seviyorum. İnşallah ben de onun gibi bir kayınvalide olabilirim... Ömrüm oldukça, onun yaptığı her şeyi hatırlayacak ve minnettar kalacağım...

(Fatma, Ankara)

Rabbim, gelinimden razı olsun

Benim Nuray isminde harika bir gelinim var. Allah ondan binlerce kere razı olsun. 20 yıldır gelinimle beraber yaşıyoruz. Hem bana, hem kayınpederine, hem de eşine (oğluma) çok saygılı, anlayışlı ve hürmetkâr.

Güzel gelinim bizleri kendi annesi babası gibi bildi ve öyle davrandı her zaman. Eşim, yatalak hasta olduğu zaman, gelinim hiç sızlanmadan, zevkle kayınpederine hizmet etti, onun çamaşırlarını yıkadı, yatalak olduğu için de yemeklerini,

sürekli gelinim bizzat yedirdi. Eşim vefat ettiği zaman da kendi babası vefat etmiş gibi üzüldü, acı çekti. Şimdi aynı hizmeti bana gösteriyor sevgili gelinim. Çünkü yakın zamanda benim kolum kırıldı. Yine beni de aynı kayınpederine yaptığı gibi elleriyle besliyor. İlaçlarımı saati saatine takip ediyor. Yemeklerimi kendim yiyebildiğim halde, zorlanmamam için kendi yediyor. Bakımımı yapıyor ve hiç şikâyet etmiyor. Gelinim böyle harika olunca hem benim hem de oğlumun nazarında kıymeti daha da artıyor.

Allah gelinimden razı olsun. Bazen gelin-kayınvalide geçimsizliklerini duyunca gelinimle şaşırıyoruz. Hem de bazı inançlı insanların böyle olumsuz örnek olması, iyice şaşırtıyor bizleri. Rabbim herkese gelinim gibi hayırlı gelinler nasip etsin...

Şakire Bakkaloğlu, Manisa

Kayınvalidem, mutluluğum için elinden geleni yapıyor

Evliliğimin on birinci ayına girmek üzereyim ve Allah'ıma çok şükür mutlu bir ailem var. Eşim ve ailesi bana karşı çok iyiler. Kendimi onların gelini değil, kızı olarak görüyorum. Kayınvalidem, (aslında kayınvalide kelimesini kullanmak istemiyorum; çünkü o benim annemdir) çok düşünceli, merhametli, yardımsever ve çok güzel bir insan. Her konuda birbirimize yardımcı olur ve birbirimizi destekleriz. Bana doğru olanı gösterir, yanlışım varsa da kırmadan söyler. Her zaman bana bir anne şefkatiyle ve sevgisiyle yaklaşmıştır. Ben onlardan memnunum, Allah da razı olur inşaallah.

Evlendikten sonra, kayınvalidem mahalledeki bütün komşuları evine toplayıp, yuvamızın mutlu ve bereketli olması için dua mahiyetinde Kur'ân ve mevlüt okutturdu... Ev, misafirler-

le dolup taşmıştı. Çok mutlu olmuştum. Kayınvalidem, benim yuvamın bereketi ve mutluluğu için çırpınıyordu. Bana yapılan en güzel hediyelerden birisiydi bu. Bu örnek davranışıyla, onun için ne kadar değerli olduğumu bir kez daha anladım. Sevgili anneciğim, seni çok çok çok seviyorum, Allah bu günlerimizden daha mutlu günlere ulaştırsın bizi. Rabbime şükürler olsun ki senin gibi bir anne nasip etti bana...

(İnci Alankaya, Fransa)

Bir gelin, iki kayınvalide çok mutluyuz

Ben içinde bulunduğum aileye, yaklaşık bir buçuk sene önce girdim. Allah'a şükürler olsun ki girmişim. Evlenmeden önce nasıl bir kayınvalidem olacak diye çok düşünür, biraz da korkardım. Çünkü etrafımda anlaşılamayan bazı gelin-kayınvalideler beni tedirgin ediyordu. Fakat tedirginliğim, bu mutlu yuvada kayboldu. Şu an evimizde dört kuşak birlikte yaşıyoruz. Benim bir kayınvalidem var, kayınvalidemin de kayınvalidesi var ve benim de minik bir oğlum var. Bu dört kuşak bir arada, karşılıklı anlayış, hoşgörü, sevgi ve saygıyla çok iyi geçiniyoruz. Evlerimiz birbirine çok yakın, büyük kayınvalidemin evinde toplanıyor ve yemekleri beraber yiyoruz. İnanın o kadar bereketli ve keyifli oluyor ki... Büyüklerin sevgisi, güzel davranışları küçüklere örnek oluyor. Yatmak için ise herkes kendi evine çekiliyor. Misafirlerimizi beraber ağırlıyor, misafirliklerimize de beraber gidiyoruz.

Kısacası, kayınvalidesi, kayınvalidemi kendi kızlarından ayırmamış, kayınvalidem de kayınvalidesini kendi annesinden farklı görmemiş. Beni de kayınvalidem kendi kızlarından ayrı tutmadı, ben de onu kendi annem gibi seviyorum. Ve

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

böyle bir aileye mensup olduğum için çok memnunum. Allah herkese böyle bir kayınvalide ve aile nasip etsin...

(Hatice Aknur, Yozgat)

Bana haftalarca prensesler gibi baktı

13 yıllık gelinim ve adı Aynur olan iyilik meleği bir kayınvalideye, bir hanımanneye sahibim. Onun güzelliklerini birkaç cümleyle anlatmak, ona haksızlık olur. Fakat hanımların en zor dönemleri olan doğum zamanında, hanımannemin yaptıkları takdire şayandı. İki doğumumda da hastaneden çıkınca bizi evinde ağırladı. Bana o sıkıntılı günlerimde haftalarca prensesler gibi baktı. Yatağıma tepsiyle yemekler getirdi, o mübarek elleriyle yedirdi. Ne ben ne de çocuklarım, onun yüzünün asık olduğu bir günü hatırlamayız. Sürekli güler yüzlü, tatlı sözlü... Asla eleştirmez, kınamaz, iş beklemez, emirler yağdırmaz, yapılması gereken işleri bile rica ile teklif eder. Onun gibi bir hanımanne çok zor bulunur. Onu çok seviyorum ve ona layık olmaya çalışıyorum. Allah senden razı olsun, seni cennet hanımefendisi yapsın sevgili Aynur annem. İnşallah sen de benden memnunsundur...

(Meliha Küçük, İstanbul)

Zor zamanlarımda yanımda olan 'canım annem'

Üç yıl önce evlendim. Kayınvalidem ile aramızda sevgi ve saygıya dayalı bir ilişki var. Ondan bahsederken saygım ve sevgimden dolayı "kaynanam" kelimesini bile kullanmam. Sıkıntılı dönemlerimde hep yanımda oldu, özellikle hamilelik dönemimde.

Gelin-Kayınvalide Mektupları

Hamileliğimin ilk ayları çok ağır geçiyordu ve ben yataktan kalkamıyordum. Sağ olsun kayınvalidem sabahtan evime gelip, akşama kadar etrafı köşe-bucak demeden süpürür, temizler ve yemeğimi bile yapardı. Bebeğim doğduktan sonra tayinimiz Ankara'dan İstanbul'a çıktı. O bizi yine yalnız bırakmadı ve bizimle birlikte geldi. Bir hafta boyunca beraber evimizi yerleştirdik. Allah ondan razı olsun. Anneciğim seni çok seviyorum.

(E. Yaman, İkitelli, İstanbul)

Rabbim ömür boyu bizi mutlu etsin

Evleneli 7 ay oldu. Kayınvalidem Reyhan Özçelik ile birlikte oturuyorum. Şimdiye kadar Allah'a şükür, aramızda bir problem yaşanmadı. Bunun sebebi de kayınvalidemin olaylara bakışındaki olgunluk. O bana karşı rahatça hatalarımı söyleyebiliyor, bu da beni oldukça rahatlatıyor. Bana da sürekli şunu hatırlatıyor, "Sana karşı hatamız olabilir, farkında olamayabiliriz, hatalarımızı bizlere rahatça söyleyebilirsin yavrum." Her şey için sağ ol sevgili annem...

(Melek Özçelik, Darmstadt, Almanya)

Rabbim iki gelinimden de razı olsun

Benim iki gelinim var, ikisinden de çok memnunum. İlk göz ağrım olan büyük gelinimi alırken, ekonomik durumumuz iyi değildi. Üzerimize düşen vazifeleri yapamadık. Gelinim ve ailesi, Allah binlerce kere razı olsun, anlayışlı davranarak bizi zor durumda bırakmadılar. Aradan yıllar geçti. Ekonomik durumumuz iyi oldu ve ikinci gelinimi aldım. İkinci gelinimin A'dan Z'ye her ihtiyacını karşıladım. Büyük gelinim, bir kere

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

dahi bana bu durumdan dolayı bir laf etmedi. Büyük bir olgunluk örneği sergiledi. Allah ikisinden de razı olsun.

(Safnaz Köseoğlu, Kdz.Ereğlisi)

Yıllar sonra altıncı bir kızım oldu

Beş kız, bir erkek çocuk annesiyim. Üç yıl önce oğlumu evlendirdim. 45 yaşındayım ve altıncı kızım oldu. Gelinim âdeta kızım gibidir benim. Halime'min kızlarımdan eksiği yok, fazlası var. Bir defasında çok hasta olmuşum. O da hasta ve rahatsız olmasına rağmen o soğuk kış günü, kendi evinde yaptığı nane limondan bana da getirmiş ve sabaha kadar başımda bekleyip hizmetimi görmüştü. Onun bu hareketi beni o kadar duygulandırdı ki anlatamam... Gelin-kayınvalide ilişkilerinin hep kötü olarak yansıtıldığı bugünlerde hem bu dünya için hem de öteki âlem için bana yardımcı olan ve sevgisini, saygısını hiçbir zaman esirgemeyen bir gelinim olduğu için Yüce Rabbime her zaman şükürler ediyorum.

(Hanım Karadağ, Malatya)

Benim bir yerim ağrısa, aynı ağrı kayınvalidemde de olur

14 yıllık evliyim. 6 yıl kayınvalidemle beraber oturdum. Birbirimizi incitmemeye ve kırmamaya özen gösterdik sürekli. Benim 11 yıl çocuğum olmadı ve kullandığım ilaçlar da sınırlarımı yıpratmıştı. Sıkıntılı zamanlarımda, kayınvalidem kırıcı bir duruma sebebiyet vermemek için odadan çıkar, sakinleşince beni şefkatli kanatları altına alırdı. Aramızda öyle bir sevgi bağı vardı ki, benim bir yerim ağrısa, inanın aynı ağrı

kayınvalidemde de olurdu. Seni en güzel duygularla seviyorum sevgili annem.

(Leyla Keleş, Konya)

Pamuk ellerinden saygıyla öpüyorum anneciğim

22 yaşında üniversite son sınıf öğrencisiyim ve nişanlıyım. Ailelerimiz arasında hoşgörü temelli bir sevgi zinciri var. Bu sevgi zincirinin en güzel halkasından birisi de sevgili kayınvalidem Zehra Hanım. Onu ilk tanıdığımda çok tedirgindim; fakat onu tanıdıkça ne kadar şanslı olduğumu anladım. Artık biliyorum ki, beni annem kadar seven, koruyan, anlayan, gönünü açan bir kayınvalidem var.

(Şenay Türker, Trabzon)

Dünya tatlısı bir insan

Benim kayınvalidem, Huriye annem; dünya tatlısı bir insan. Kendisiyle her şeyimi paylaşabileceğim bir arkadaştır o benim için. Okumasını çok seven, dini ve ibadetleriyle bütünlüşmüş, insanlara yaptığı türlü yardımlarla, üstün bir insan. Allah herkese, böyle anlaşabileceği kayınvalideler nasip etsin.

Bir de kayınvalidemin, o güzel elleriyle yaptığı pekmezinden bahsetmek istiyorum. Eşimle evleneli 4 yıl oldu. Ben hayatımda hiç pekmez yememişim. Ta ki eşimle evlendikten sonra kayınvalidemin, yazın özellikle benim için yapıp gönderdiği pekmeze kadar. O güzel elleri dert görmesin. Hürmetle öpüyorum, her zaman dua ediyorum.

(Tuba Yıldırım, İstanbul)

İki kayınvalidem var, ikisi de çok mükemmel

25 yaşında, 2,5 yıllık evli, 2 çocuklu bir anneyim. Aynı zamanda lise öğretmeniyim. Harika bir eşe sahip olmamın yanında, bir değil iki tane de mükemmel kayınvalideye sahibim; biri öz diğeri üvey. İkisiyle de çok iyi anlaşıyorum ve onlarla her konuyu paylaşabiliyorum. Öz kayınvalidemin en çok sevdiğim yönü, ben sinirliyken onun büyüklük gösterip sessiz kalması. Onları çok seviyorum. Allah onlardan razı olsun.

(Elvan İlbay, Denizli)

Kayınvalidemin incitici, kırıcı sözünü duymadım

Evleneli 15 ay oldu. Kayınvalidemle altı üstü oturuyoruz. Evlenmeden önce çevrenin de etkisiyle ön yargılarım olmuştu 'kayınvalide' kavramı hakkında. Ne kadar yanlış düşündüğümü anladım. Ben çalışan bir bayanım ve hem evi hem de işi bir arada götürmek biraz yorucudur. Bunun farkında olan sevgili kayınvalidem bizim için hep fazladan bir tabak koydu sofraya.

(Zühal Vural, Bursa)

Eşimden ayrıldım, kayınvalidemden ayrılmadım

Ben 1990 yılında evlendim. Rabbime şükürler olsun ki böyle bir kayınvalideye gelin olmayı nasip etti bana. Kayınvalidem, hem Kur'ân-ı Kerim'i öğrenmeme hem de namazlarımı kılmama vesile oldu. Evliliğimizin ilk yıllarında, benim Kur'ân okumamı sağladı. Kayınvalidem olmasaydı öğrenemezdim. Şimdi dua ederken, Kur'ân okurken hep kayınvalidemi hürmetle anırım.

Ayrıca kayınvalidem beni zorlamadan, ısrar etmeden, sevdirek namaz kılmaya alıştırdı. Şu anda eşimden ayrı, 4 yaşındaki oğlumla yaşıyorum. Kalbi böylesine iman dolu,

inançlı bir annenin evladı, bir hatası yüzünden evliliğimizi bitirdi. Fakat kayınvalidemle yine anne-kız gibiyiz. Ben kayınvalideme giderim, onda kalırım. Yaz aylarında kayınvalidem ve kayınpederim köylerine gittiği zaman beni davet ederler, gittiğim zaman da beni hasretle, sevgiyle bağırklarına basarlar. Sevdiğim yemekleri yaparlar, beni hoş tutmak için uğraşrlar. Kayınvalidemle aramızda karşılıklı sevgi ve saygı olduğu için ilişkilerimiz sürekli güzel gidiyor. Oğluyla ayrı olsak bile...

(Canan Bostancı, İstanbul)

Bana hayatı öğretti

Ben kayınvalidemi değerli bir kitap olarak görüyorum ve her sayfasını çevirdikçe yeni yeni bilgiler öğreniyorum. İşte kayınvalidemden öğrendiklerim: O, geçmiş kuşakla şimdiki kuşağı birleştiren bir insan. O, çocuk eğitiminde ve terbiyesinde harika bir eğitmen. O, çok iyi bir aşçı. O, ailenin dağılmasını önleyen bir aile reisi. O, bir ekonomist. O, her zaman böyle genç ve sağlıklı kalmayacağımı gösteren canlı bir örnek. Bana hayatı öğreten sevgili kayınvalideme, sağlıklı ve hayırlı uzun ömürler dilerim.

(Edibe Koç, Diyarbakır)

Kayınvalidemi kaybedince kanadı kırılmış kuşa döndüm

17 senelik evli ve 4 çocuk annesiyim. Yeni evlendiğimde bir sene kayınvalidemle oturdum. Her sabah uyandığimde kahvaltıyı hazırlanmış, eğer mevsim kış ise sobayı yanmış bulurdum.

Kayınvalidem erkenden kalkar, bütün işleri yapar ve beni kahvaltıya bekler. Ne kadar erken kalkarsam kalkayım, kayınvalidem benden önce kalkar, işleri yapardı. Kayınvalidem,

eşimle küçük tartışmalarımızda hep benim tarafımda olur ve oğluna, bana karşı sürekli iyi davranmasını söylerdi. Ben de kayınvalidemden aldığım bu samimiyetle en küçük sorunlarımı dahi ona anlatırdım ve beni müthiş derecede rahatlatırdı. Kendi annem bile bana kızsaa, kayınvalidem beni korurdu.

Başıma bir hastalık, sıkıntı gelse kayınvalidem, kendi başına gelmiş gibi üzülür ve bana sürekli, "Kızım, Allah kullarına sabrı öğretmek için hastalık verir. Sana da sabrı öğretiyor." derdi. Kayınvalidemin bu sözlerini ancak 17 Ağustos 1999 sabahı anlayabildim. Rabbim, kızımı, kayınvalidemi ve ailemden 5 kişiyi almıştı hem de 45 saniyede. Hele kayınvalidemi kaybedince kanadı kırılmış kuşa döndüm. Depremden bir hafta önce kayınvalidem, eşime, "Gelinime iyi bak, onu önce Allah'a, sonra sana emanet ediyorum. Emanetime iyi bak, yoksa hakkımı helal etmem." demiş. Sevgili kayınvalidem, ben de seni Allah'a emanet ediyorum. Komşun Efendimiz, Hz. Hatice ve Hz. Fatıma (r.anhüma) olsun.

(N. Ö., Gölcük, Kocaeli)

Benim ona yapmam gerekenleri, o bana yapıyor

Ben 12 yıldır evliyim. Kayınvalidem ve kayınpederimle beraber oturmuyoruz. Kendilerini, ancak ayda bir kere ziyaret edebiliyoruz. Fakat buna karşılık onları ziyarete gittiğimizde bize ne kızarlar, ne sitem ederler; hep anlayışla karşılırlar. Kayınvalidem, her gittiğimizde sabah erken kalkıp, o güzel hamur işlerini bizim için yapıp, anne şefkati ve sevgisiyle kahvaltımızı hazırlayıp bizi uyandırır. Bizim onlara yapmamız gereken hizmeti, kendisi bize zevkle yapar. Allah senden razı olsun anneciğim. Seni ve babamı çok seviyorum, sevgi timsali anneciğim.

(Yonca Öztürk, İstanbul)

Bana karşı hep güler yüzlüler

Ben beş aylık evliyim ve dünyanın en iyi kalpli, merhametli ve anlayışlı eşine ve onun dünyalar tatlısı annesine sahibim. Evlenmeden önce benim de endişelerim vardı; fakat Rabbim nasip etti ve böyle güzel insanlarla beraber yaşıyorum. Hem annem, hem babam, bana karşı hep güler yüzlü ve anlayışlılar. Allah onları cennetine koysun ve Peygamber Efendimiz'e (s.a.s.) komşu etsin.

(Şule Cebe, Bursa)

Her ihtiyacımda yanımdaydı

Size kayınvalidemle ilgili anlatacağım çok ilginç bir anım yok belki; ama ne zaman "Anne zor durumdayım, sana ihtiyacım var, gel yanıma" desem, gelir ve elinden geleni yapar. Onu her ihtiyacım olduğunda, evimin başında çabalayan bir insan olarak gördüm.

(Saime Üstündağ, Balıkesir)

Kayınvalidem hep anlayışlı davrandı

Kayınvalidem beni gerçekten kızı gibi sevdi. Ben evlendiğimde ev ve mutfak işlerinden çok anlamazdım, bana hiçbir zaman 'şunu şöyle yap' veya 'bunu yanlış yaptın' demedi. Hatta ilk evlendiğim zamanlar, bana hiç iş yaptırmadı. Yanında bir ay kaldıktan sonra ben eşimle Almanya'ya geldim ve iki sene Türkiye'ye gitme imkanımız olmadı. İki sene sonra bir bebeğimizle yanına gittik. Bizi, harika bir şekilde karşıladı. Onun yanındayken müthiş derecede rahattım, hem maddî hem manevî olarak. Kayınvalideme yaptığı her şey için, çok teşekkür ediyorum.

(R. Kürkcü, Almanya)

Oğlunu bana eş yaptı, bu dünyalara bedel

Ben 7 aylık bir gelinim ve kayınvalidemle aynı apartmanda oturuyoruz. Biz kayınvalidemle çok iyi dostuz, komşuyuz. Kayınvalideme çok iyi davranmaya çalışıyorum. Çünkü kendi annem bana, güzel bir tavsiyede bulunmuştu: "Yavrurum, gelinimin bana nasıl davranmasını istiyorsan, sen de kayınvalidene öyle davran. Onu kırarsan beni de kırmış olursun." Kayınvalidemin güzelliklerini anlatmaya, sayfalar yetmez. Bir keresinde belim tutulmuş hareket edemiyordum. Eşim de şehir dışına çıkmıştı. Kayınvalidem merhemimi sürdü, belime sıcak havlular, battaniyeler sardı ve şefkatiyle beni iyileştirdi. Kayınvalidemin bana 'kuzum' deyip şefkatle sarılması ise en çok hoşuma giden davranışlarından. O eşimin güzel bir ahlâkla yetişmesini sağlamış ve oğlunu bana eş yapmış. Bu da dünyalara bedel... Dostum, sığınağım, meleğim canım annem, seni çok seviyorum...

(Saadet Doğan, Malatya)

Kendi ihtiyaçlarını kısıp bizim ihtiyaçlarımızı karşıladı

16 yaşında evlenip kayınvalidemin yanına geldim. Kayınvalidem bana ikinci anne oldu. Bizim uzun yıllar çocuğumuz olmadığı için çeşitli tedaviler gördük. Ekonomik olarak sıkıntıdaydık. Kayınvalidem, emekli maaşından ayırdığı parayı bize vererek, tedavi olmamızı sağladı. Şimdi Allah'a şükür dünya tatlısı bir kızımız var. Kızım bir yaşına gelince eşimin başına talihsiz bir kaza geldi ve cezaevine girdi. Kızım ve ben, kayınvalidemin yanında kalıyoruz. Allah razı olsun bizi, hiç kimseye muhtaç etmedi. Kendi masraflarından kısıtı, benim ve kızımın ihtiyaçlarını giderdi. Rabbim yaptığı iyilikleri ahirette karşısına çıkarsın, herkese böyle kayınvalideler nasip etsin.

(Rumuz: Gülazer, İstanbul)

Kayınvalidem 1 ay bize hizmet etti

Benim çok iyi niyetli bir kayınvalidem var. Bir buçuk yıl önce bir evlat sahibi oldum. Doğum sırasında yaşadığım sorunlar sebebiyle 15 gün sürekli yatmak zorunda kaldım. Bu süre içinde hem evin bütün işleriyle ilgilendi, hem bebeğin ihtiyaçlarını karşıladı hem de benim yemeklerimi hazırladı. Bir ay boyunca gece gündüz yanımda kalıp, bize hizmet etti. Kayınvalidem sayesinde, kendimi çok çabuk toparladım. Zor günlerimde hep yanımda olan bizleri yalnız bırakmayan Sevgili Öznur anneme, bol bol dualar ediyorum.

(Tuba Öğdük, Erzurum)

Kayınvalidemden sabrı öğrendim

Kayınvalidemden öğrendiğim birçok güzel özellik var. Bunların en önemlisi ise, sabırlı olmaktır. Kayınvalidem, bir sabır timsalidir. Maddî manevî birçok sıkıntıya rağmen her şeyi, olumlu karşılaması, tahammül edilmesi zor durumlarda dahi hayata tebessümle bakması, onun değerini artırıyor benim gözümde. Yaklaşık bir ay önce kayınpederimi kaybettiğimizde sergilediği olgunluk ise tam ibretlikti. Eşini kaybetmiş biri olarak ağlaması, inlemesi gerekirken, ağlayarak, feryad ederek eve gelen akrabalarını, 'Böyle yapmayın onu rahatlatıyorsunuz, sadece dua edin.' diyerek o sakinleştiriyordu. Bu dalgalı hayat denizinde, kayınvalidem gibi sakin, huzur dolu bir kayıkla yol alan bir yolcu olduğum için çok mutluyum.

(Filiz Kalyon, Konya)

Ameliyatlı haliyle bana mantı yaptı

Kurban Bayramı'nda, doktor olmamız hasebiyle, nöbetimizden dolayı eşimin memleketi olan Ankara'ya gidememiş-

tik. Sevgili kayınvalidem, daha bir ay önce önemli bir ameliyat geçirmiş olmasına rağmen bizi görmek için İstanbul'a geldi. Ağrıları devam ettiği için ona hiçbir iş yaptırmamaya özen gösterirken, bir gün baktım, sırf ben sevdiğim için mantı yapmaya başlamış. Çünkü eşim mantıyı sevmez. Onca sıkıntısı arasında kalkıp bizim için İstanbul'a gelmesi, beni evlatlarından ayırmayıp, sevdiğim şeylere önem vermesi beni çok duygulandırdı. Allah senden razı olsun anneciğim.

(Dr. Hande Dursun, İstanbul)

Allah her geline senin gibi kayınvalide nasip etsin

Bekârken, gelin kayınvalide tartışmalarını duyduğum zaman tedirgin olurum hep. Allah'a binlerce şükürler olsun, bana harika bir kayınvalide nasip etti. Bir aylık hamileyken, doktor düşük tehlikesi endişesiyle, bir ay istirahat etmemi söyledi. Kayınvalidem, bir ay boyunca elimi sıcak sudan soğuk suya sokturmadı.

Kayınvalidem Almanya'daki kızının yanına gidip belli bir süre orada kalacaktı. Fakat benim durumumdan dolayı kızının yanına gitmeyi erteledi, tâ ki doktor, düşük tehlikesinin geçtiğini söyleyinceye kadar. Sevgili kayınvalidem, beynimdeki 'kayınvalideler kötü olur' mantığını sildiğini ve bana yaptığın bütün güzellikler için Allah senden razı olsun. Sana hayırlı bir gelin olabilmek dileğiyle...

(Şerife Çiçek, Burdur)

İyi bir kayınvalide isterdim, dualarım kabul oldu...

Bekârken, "Ya Rabbi, bana kendisiyle İslam'ı yaşayabileceğim, senin yolunda koşturacağım, hayırlı bir eş ve bana

'yavrum, kızım' diye hitap eden, beni çok seven hayırlı bir kayınvalide nasip eyle." diye dua ederdim ve Rabbim dualarımı kabul etti. Çok güzel bir eşim ve beni çok seven bir kayınvalidem var. Büyük oğluma hamile olduğum zaman, kontrol için hastaneye gitmiştik. Beni acilen sezeryanla doğuma aldılar. Kayınvalidem hastaneye geldiğinde ben ameliyattan çıkıyormuşum, bebeğim de hemşirenin kucağında. Hemşire kayınvalideme, "Gözünüz aydın, nur topu gibi bir torununuz oldu." demiş." Sağ ol sevgili anneciğim...

(Ayşe Alatçı, Bursa)

Herkese yardım eden iyi kalpli gelinim

Gelinimin bize uygun olmadığını düşündüm ilk zamanlar. Bir saygısızlık yaptığı da yoktu aslında... Bir gün alışverişe çıkarken, gelinim yanına kek, poğaçaya gibi şeyler aldı. Ben, 'Herhalde yolda yiyecek' diye düşünürken o, 'Muhtaçlarla karşılaşalım inşaallah' diyerek çıktı kapıdan. Daha gideceğimiz yere varmadan beş-altı kişiye yardım etti gelinim. Kaldırımı bebek arabasını çıkarmaya çalışan bir anneye, yolun diğer tarafına geçmek isteyen bir dedeye, düşen bir çocuğa, poşeti yırtılan nineye, çantasından kağıt düşüren bir bayana, yüksekteki kutulara ulaşamayan tezgâhtara, yardıma muhtaç olan herkese bir şekilde yardım etti. Sadaka isteyen bir dilenciye de elindeki kek ve poğaçaya poşetini takdim etti. Bu sürekli böyle devam ediyor.

Evinden misafir eksik olmuyor, rahatsız olan ilaç soruyor, derdi olan derman arıyor. Hasılı herkes gelinimde bir şeyler buluyor. Ben gelinimin bu güzelliklerini gördükçe, ilk zamanlardaki düşüncelerimden utanıyorum. Rabbim bize dünyanın

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

en iyi kalpli gelinini nasip etmiş de benim haberim yokmuş. Ben kayınvalide olarak gelinimden çok şey öğrendim.

Her namazdan sonra onlar için dua ediyorum ve böyle bir gelini bize nasip ettiği için Allah'a şükürler ediyorum.

(Rüveyda Elitok, Eskişehir)

Kayınvalidem değil, 'canım validem'

Hayatta birçok şeyi kayınvalidemden öğrendim. Yapamadığım işlerde beni kesinlikle kırmadı, canımı sıkacak bir söz söylemedi. Bana karşı hep örnek davranışlar içinde oldu. Kayınpederim ve kayınvalidem, biz uyurken gece teheccüd namazı kılar ve dualarında bizleri kesinlikle unutmazlar. Bizi, azgın dalgalara karşı koruyan limanlarımızdır onlar. Başımız sıkıntıda olduğu ya da dara düştüğümüz zaman, istişare ettiğimiz büyüklerimizdir onlar. Ben 14 yıllık gelinleriyim ve onlardan çok razıyım. Allah da razı olur inşaallah.

(Aliye Cere Arslan, Marmaris)

Ayaklarıma krem süren kayınvalidem

Hamileliğimin sekizinci ayında, ayaklarım müthiş yara olmuştu. Kayınvalidem o sıralar şehir dışında olduğu için, aradığı zaman morali bozulmasın diye hep 'ben iyiyim' diyordum. Kayınvalidem eve dönüp beni o halde görünce önce kızdı, sonra hemen doktora götürdü. Doktorun verdiği merhem alıp, ayaklarıma sürmek isterken, elimden alıp, 'Sen eğilme yavrum, ben sürerim.' dedi. Kayınvalideler hakkında hep olumsuz sözler duyduğumuz için, böyle davranışlar beni şaşırtmış, aynı zamanda çok sevindirmişti. Doğumdan sonra da bana çok iyi baktı. Allah ondan razı olsun.

(Yasemin Esmer, Samsun)

İkizlerimin kurtulmasına kayınvalidem vesile oldu

Dünya tatlısı iki kızımdan sonra, bir kere daha hamile olduğumu eşimle paylaştığım zaman, eşim işlerinin iyi olmadığını, üçüncü bir çocuğa bakamayacağımızı, çocuğu kürtajla aldirmamızı, bunun için gerekli randevuyu aldığını ve o tarihte gidip çocuğu aldirmamız gerektiğini söyledi. Ne yaptysam, onu bu kararından vazgeçiremedim. Bu durumu kayınvalidem öğrenince, eşime, böyle bir şey yapması durumunda annelik hakkını kesinlikle helal etmeyeceğini söyledi. Eşim bana kızdı ve bir süre benimle ilgilenmedi. Fakat ikiz oğullarımın doğumundan sonra Rabbimin izni ve çocuklarımla bereketi ile eşimin işleri düzeldi, yuvamıza huzur hâkim oldu. Kayınvalidemin kararlı tavrı olmasaydı, belki şimdi ikizlerim olmayacaktı. Allah senden razı olsun sevgili kayınvalidem.

(Emine Ş., Ankara)

Eşimin yokluğunu hissettirmedi

Eşimin iş değiştirmesi sebebiyle İskenderun'a taşınmıştık. Eşim bizi Adana'ya kayınvalidemin yanına gönderip, birkaç gün sonra da kendisinin geleceğini söyledi. Kayınvalidemle bir gün oturup sohbet ederken telefon çaldı, arayan eşimdi. O gün evlilik yıl dönümümüz olduğu için kutluyor ve yanımda olmadığı için üzüntüsünü belirtiyordu. Beni de bir hüznün kaplamıştı. Kayınvalidem bu durumu fark etmiş olacak ki, biraz sonra elinde bir gülle içeri girdi ve "Oğlum yoksa ben varım." diyerek evlilik yıl dönümümüzü kutladı, biraz olsun hüznüm dağılmıştı. Daha sonra ise "Haydi, çıkıp biraz hava alalım." diyerek beni dışarı çıkardı. Bir kuyumcu mağazasının vitrinindeki yüzüklere bakarken, beni kolumdan tutup içeri

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

çekti ve "Hangisini beğendiysen al." diyerek seçimimi sordu. Ve şu an hâlâ parmağımda olan mavi taşlı yüzüğümü hediye etti. Hiçbir özel günümü unutmayan kayınvalidemden, Allah binlerce razı olsun. Ona layık olabilirim, ne mutlu bana.

(Esmâ Şahin, Adana)

İki ay boyunca bütün ev işlerini kayınvalidem yaptı

Ben 3,5 yıllık evli, bir çocuk annesiyim. Kayınvalidemle beraber oturuyorum. Bir gün vitrin camı parmağımı kesmişti. Eşim hemen hastaneye götürdü, parmağına dikiş atıldı ve doktor elimi suya dokundurmamam gerektiğini söyledi. Bütün ev işleri kayınvalideme kalmıştı. İki ay boyunca bütün işleri kayınvalidem yaptı ve bir kere dahi bununla ilgili kesinlikle şikâyetle bulunmadı, sitem etmedi. Allah kayınvalidemden razı olsun ve herkese böyle kayınvalide nasip etsin.

(Meryem Mert, Sivas)

Kayınvalidem yemez yedirir, giymez giydirir

Ben 7 aylık evli ve kayınvalidemle oturan bir gelinim. Kayınvalidem güler yüzlü, misafirperver, sıkıntıda olana hemen yardım eden, dünya tatlısı bir insan. Bugüne kadar birbirimizi hiç kırmadık. Sevgili kayınvalidem, kendisi yemez, bana yedirir; giymez, beni giydirir. Rabbim ondan razı olsun ve yaptığı iyilikleri karşısına çıkarsın inşaallah.

(Nurgül Karagöz, Edirne)

Kayınvalidem umreye gitmemize vesile oldu

İki yıl önce tesettürlü değildim, bazen ibadet eden, bazen isyan eden bir hayırsızdım. Kayınvalidem bizi her zaman na-

Gelin-Kayınvalide Mektupları

maza veya ibadet etmeye davet eder, yapmadığımız zaman da bizim için ellerini açar ve uzun uzun dualar ederdi. Bu duaların hikmeti olsa gerek, evvelki Ramazan'da hiçbir hazırlık yapmadan, umreye gitmeye karar verdik eşimle. Kayınvalidem bu kararı duyunca büyük bir sevinçle, "Siz hiçbir şey yapmayın, bütün hazırlıklarınızı ben hallederim." dedi ve gerçekten de A'dan Z'ye her şeyimizi düşünüp, hazırlayıp getirdi. Umre dönüşü de bizi karşıladı ve bana 15 gün boyunca hiçbir iş yaptırmadı. Sen çok tatlısın canım anneciğim...

(Pelin Maç, Konya)

Çocuklarım inşaallah kayınvalideme benzer

Benim, kendisinden çok şey öğrendiğim çok tatlı bir kayınvalidem var. İnsanlara yardım etmeyi kendisine vazife bilmiş biri o. Aynı zamanda eşimi de çok güzel yetiştirmiş.

Çocuklarımın, babaannelerine benzemeleri için dua ediyorum. Allah senden razı olsun. İnşallah sana layık bir gelin olabilmişimdir.

(Melika Ak, Ankara)

Kayınvalidem şikâyet etmeyip örnek oldu

41 yıldır gelin, 14 yıldır da kayınvalideyim. Benim elleri öpülmeye layık bir annem (kayınvalidem), dünya tatlısı, Nazik ve Yeliz isminde iki tane de gelinim var. 41 yıllık gelinlik dönemimde ne annemin bana ne de benim anneme karşı incitici hiçbir söz ve davranışımız olmadı. Çünkü annemin bir komşu toplantısında söyledikleri, benim kulağıma küpe olmuştu. Komşu hanımlar gelin veya evlatlarından şikâyet ederken, bir ara kayınvalideme, "Zeynep Hanım, sen gelinlerinden hiç

şikâyet etmiyorsun. Çok mu mükemmel gelinlerin var?" diye sorduklarında, kayınvalidemin cevabı harika olmuştu, "Şikâyet edince, kötü yönlerini söyleyince, düzelecekler mi gelinlerim veya çocuklarım? Hayır. O halde neden şikâyet edeyim? Şikâyet yerine, güzel davranmaya ve örnek olmaya çalışırım onlara." Kayınvalidemden aldığım bu terbiyeyi, ben de gelinlerime uyguluyorum. Allah annemden ve onun gibi kayınvalidelerden hoşnut ve razı olsun. Gelinlerime gelince, ne zaman bir hüzün çökse içime, hemen onları çağırırım. Onlarla görüşünce içim ferahlar, mutlu olurum. Rabbim gelinlerime de dünya ve ahiret saadeti versin.

(Şerife Güler, Konya)

Bileziklerini satıp kayınvalidesini umreye gönderdi

Geçtiğimiz Ramazan ayındaydı. Komşum Fatma Teyze'nin umreye gittiğini duyunca çok sevindim, fakat bir o kadar da şaşırardım; çünkü oğlu ve geliniyle yaşayan Fatma Teyze, kıt kanaat geçimlerini sağlayan mütevazı bir aileye mensuptu. Gelini Emine Abla yıllardır hasta eşine bebeği gibi bakıyor, kayınvalidesine de, takdire şayan bir şekilde saygıda kusur etmeden hizmet ediyordu.

Fatma Teyze'yi umreden dönünce ziyarete gittim. Daha önce bir insanın bu kadar sevinenini görmemiştim. Seksen yaşın üzerinde olan sevgi dolu bu insanı, dinlemeye doyamadım. Büyük bir heyecan ve coşkuyla anlatıyordu, "Benim oralara gitmem bir rüyaydı be evladım. Bir de baktım kuş gibi uçmuş gitmişim. A be evlatçığım, hâlâ inanamıyorum oralara gidip geldiğime!" diyordu. Fatma Teyze bir ara gelinine dönerek, "Allah razı olsun Emine'den; o olmayaydı ben nereden gi-

dip de görürdüm oraları. Emine bana sürpriz yaptı..." dedi. Bundan sonrasını Emine Abla anlatsın: "O gün annem yengemlere gitmişti; büyük oğlu ve gelininin umreye gidecek olmaları annemi çok sevindirmişti. O gidince ben bir hoş oldum. Üzıldüm. Keşke dedim, durumumuz iyi olsaydı da annemi de oğluyla gönderebilseydik. Birden kolumdaki bileziklerime gözüm ilişti. Dışarıya iş yaparak almıştım.

Heyecanla eşime, "Mustafa; haydi annemi de gönderelim umreye." dedim. Eşim şaşırılmıştı, "Nasıl?" dedi. "Bileziklerimi satarız, üzerini de bulup buluşturup tamamlarız." dedim. Eşim fazla bir şey söylemedi. Hemen ağabeyimi aradık. Durumu kendisine açtık ve her şey kesinleşene kadar annemin haberi olmayacak diye de anlaştık. Bizim sevincimize diyecek yoktu.

Her şey kesinleştiğine göre artık anneme sürprizimizi söyleyebilirdik. Akşam üzeri annem eve dönünce, "Anne sen de gitmek ister miydin umreye?" diye sorduk. Ümitsizce, "Ah evlatçığım, nerdeeee..." dedi. "Anneciğim sen de gidiyorsun, haydi gidip fotoğraf çektirelim." dediğimde annem şaşırıldı. Şakalaşıyoruz zannetti, inanamadı... Apar topar hazırlığını yapıp gönderdik. Ama inanır mısınız, sanki ben de gittim onunla. Her gece rüyalarımnda oraları gördüm. İyi ki Rabbim, aklıma böyle hayırlı bir düşünce getirdi. İyi ki her şey yolunda gitti. Böyle bir şeye sebep olduğum için de çok mutluyum.

(Sayime Bilhan, Bursa)

Sana, kayınvalideler kraliçesi ödülünü vermek isterdim

Ben gururla diyorum ki, 'Allah nazardan saklasın.' Ben kayınvalidemle çok; ama çok iyi anlaşıyorum. Sonuçta kayınvalidem de eşimin annesi. Neden kimse bu şekilde düşünmü-

yor bilemiyorum. Ben 1,5 senelik evliyim; fakat kayınvalidemi 6 seneden beri tanıyorum. Dünyalar iyisi, şeker mi şeker, tatlı mı tatlı, iyilik meleği ve fedakâr bir anne. Daha önce ne böyle bir insanla karşılaştım ne de tanıştım. Kendisi Amasyalı'dır. Hiçbir karşılık beklemeden, her fedakârlığı yapar. Ben çalıştığım için kayınvalidem, evdeki işlerimi yapar ve bundan da mutluluk duyar.

Ben derim ki, bazı büyüklerin yapmış olduğu yanlışları, biz gençler yapmayalım. Eşlerimizin annelerine de kucak açalım. Bir kere bile olsa, siz bir adım yaklaşın, o size kaç adım gelecek görün. Hiçbir zaman üçüncü şahısların dediklerine kulak asmayın. Kayınvalideler kötü olamaz; çünkü onlar da birer ana. Bana fırsat tanısaldı, Amasya elmama burada sayamayacağım bütün güzelliklerin ödülleri vermek ister ve onu 'kayınvalideler kraliçesi' seçerdim. Seni seviyorum Vahide Anne'm... Allah seni başımızdan eksik etmesin.

(Didem Kulalar, İstanbul)

Kendi ailemde bu kadar değer görmemiştim

Ben kendi ailemde görmediğim sevgiyi, saygıyı evlendikten sonra eşimin ailesinde buldum. Yeni yuvamızda 13 kişiydik. Köyden gelin olmuştum. Evlendikten sonra kardeşim de liseyi okumak için bizim evimize yerleşmişti. 13 kişi olmamıza, gelirimizin de pek fazla olmamasına rağmen sevgili kayınvalidem ve kayınpederim bir defa dahi bırakın kırıcı bir söz söylemeyi, yüzlerini bile ekşitmediler. Kayınvalidem her zaman olgunluğuyla, sevgisiyle, saygısıyla beni öyle bir kucakladı ki... Hayatta ne öğrendiysem hep ondan öğrendim.

Sayırsız anıların içinde sanırım Şu iki davranış, hem annemin hem de kayınpederimin yuce gönüllerini kısaca anlatır: Ev kalabalık olduğu için ne piŐirirsek hemen biter, herkes iş-tahla yemeğini yerdı. Yemek servisi yaparken tenceredeki yemek biter, ben aÇ kaldım diye üzölürdüm. Ama bir bakardım annem masanın altına, benim için bir tabak yemek ayırmıŐ ve "Buyur kızım, sen yemeğini yiyemedin." derdi. Annemin beni düşünmesine çok sevinirdim.

Evimiz sobalıydı, mutfakta işim bitip odaya geŐince, kayınpederim oturduğu yerden kalkar, "Gel kızım, üŐümüksündür, ısın." derdi. Ben kendi ailemde bu Şekilde değer görmemiştim. Maddi ne kadar sıkıntı Öekersek Öekelim, iŐle güÖle ne kadar yorulursak yorulalım, onların bu davranışları ve tatlı sözleri bütün sıkıntı ve yorgunlukları alır götürürdü. Onlar Şimdi Konya'da, biz ise Sinop'tayız. Her yıl tatil olacak da gelecekler diye özlemlle bekliyorum. Anneciğim ve babacığım, Allah sizlerden ebediyen razı olsun.

(Nevin Türölü, Sinop)

Kayınvalidemle beraber oturmak için zorladım

Ben ev hanımıyım, eşim ise öğretmen. Kayınvalidem Yozgat-Boğazlıyan'da, biz ise eşimin işi dolayısıyla Kırşehir-Kaman'da bulunuyorduk. Kayınvalidem ne zaman hasta olsa, biz hemen yanında olurduk. Hatta dört kere ameliyat oldu ve hepsinde yanında ve hizmetinde bulundum. Ameliyattan dolayı kanlanan elbiselerini yıkadım. Bütün ihtiyaÖlarını karşılamaya ÖalıŐım ve bunları zevkle, seve seve yaptım. 2004 yılının mart ayında kayınpederim vefat etti. EŞim tayinini, onlara

yakın olsun diye Boğazlıyan'a aldırıştı. Kayınpederim vefat edince kırk gün kayıinvalidemde kaldık. Daha sonra ise kayıinvalideme yardım etmesi için büyük kızımı onun yanında bıraktık. Benim derdim, sevgili kayıinvalidemi yanımıza alıp beraber aynı çatı altında yaşamaktı. Zorlaya zorlaya kayıinvalidemi ikna edip onu yanımızda kalmaya razı ettik. Onun hanemize gelmesiyle yuvamıza ayrı bir bereket ve huzur geldi. Geçtiğimiz sene Ramazan'da kayıinvalidemi umreye de gönderdik, kendisi için çok hayırlı oldu. Kayıinvalidemin dilinde her zaman dua vardır bizler için, o duaları da huzur veriyor. Biz ondan ziyadesiyle memnunuz, Rabbim de razı olur inşaallah.

(Döndü Ataş, Yozgat)

Kayıinvalidem, bana anne yokluğunu yaşatmadı

Annemle babam, ben 8 yaşındayken ayrıldı. Ben annemi, 14 yıl hiç görmedim. 18 yaşında iken evlendim ve annemi 22 yaşındayken görebildim ancak. Ben annemle görüşünceye kadar anne özlemimi kayıinvalidemle giderdim. Kayıinvalidem beni kızından ayırmadı, onun ikinci kızı oldum. Bana annesizliğimi hiçbir zaman hissettirmedi ve beni hep çok sevdi. Kayıinvalidem benim Kur'ânı öğrenmem için kursa gönderdi. Allah'a şükürler olsun Kur'ân okumayı öğrendim. Çok sevinçliydim; ama inanın kayıinvalidem benden daha sevinçliydi. Kayıinvalidemi iki sene önce kaybettik. Namaza başlamamı çok isterdi, inşaallah en kısa zamanda namaza başlayıp, onun isteğini yerine getireceğim. Rabbim, kayıinvalideme cennette güzel bir yer nasip etsin, yattığı yer nur dolsun.

(Derya Yıldız, Manisa)

O, bizimle ağlayıp, bizimle gülen güzel bir insan

Biz iki geliniz ve Allah herkese bizim kayınvalidemiz gibi bir kayınvalide nasip etsin. Bizi, bizden daha iyi tanıyan, her zaman yapıcı olan, fedakâr, cefakâr, dost, arkadaş, sırdaştır o bizim için. Kötü günümüzde bizi hediyelerle sevindirmeyi başaran, her derdimizi kendi derdi sayan, bizimle beraber ağlayan, beraber gülen bir annedir o. Kesinlikle televizyonlarda gösterilen kayınvalideler gibi değildir bizim annemiz; örnek ve gelinlerine son derece değer veren çok tatlı bir kayınvalidedir. Sevgili annemiz, iyi ki varsın ve iyi ki bizim annemizsin (kayınvalidemizsin). Rabbimiz iki cihanda seni mutlu etsin inşaallah...

(Ayşe-Cennet Seferoğlu, Ankara)

Kayınvalidemin hep meleliğini gördüm

Kayınvalidemle beraber oturan bir gelinim. İlk başlarda çevrenin de etkisiyle kayınvalideme olumsuz davrandığım zamanlar oldu. Fakat kayınvalidem, engin hoşgörüsü, olgunluğu ve sabrı ile benim gönlümde taht kurdu. Kendisine verdiğim birçok sıkıntıya rağmen onun bana hâlâ çok iyi davranması, beni kendisine bağladı. Şimdi aramız çok iyi. Onun kötülüğünü, değil meleliğini gördüm her zaman. Meselâ hasta olduğum birçok zaman kayınvalidem sabahlara kadar başımda bekledi, sıkıntımı paylaştı, acıma ilaç oldu. Kayınvalidem benim en sevdiğim annemdir. Onu çok seviyorum.

(Emine Sarkan, Edirne)

"Annem" yuvamızı kurtardı

Yeni evliydik ve eşimin bazı akrabaları misafirliğe gelmişti. Bana eşimin daha önce nişanlandığını ve nikâhtan döndü-

ğünü söylediler, ben bu olayı bilmiyordum. Bunu bir problem olarak gördüm ve eşimle tartıştık, olay büyüdü, hatta boşanmaya kadar geldi. Küçük bir olayı çok büyütmüş ve önü alınamaz bir duruma sokmuştuk. Bu arada kayınvalidem beni sürekli rüyasında görüyormuş ve ben, "Anne yardım et!" diye bağıırıyormuşum hep. Kayınvalidem ertesi gün geldi ve durumu kendisine anlattım. Kayınvalidem hem eşimle hem benimle konuşarak sıkıntımızı giderdi ve yuvamı yıkmayıp iyice sağlamlılaştırdı. Allah senden razı olsun anneciğim.

(Gülden Yalçın, Eskişehir)

Kayınvalidemin 'gül'lü sürprizi

Kastamonu'da yaşayan bir yıllık evli çiftiz. Eşim ve ailesinden çok memnunum. Kayınvalidem ise gerçekten çok anlayışlı biri. En son sürprizi şöyle olmuştu kayınvalidemin. Bir gün telefonum çaldı ve açtığımda telefondaki ses, kayınvalidemin bana bir paket gönderdiğini söylüyordu. Paketi getiren genç, iş yerime gelip paketi bana verince, gözlerime inanamadım: Biri benim, diğeri eşim için iki çift gül ve çok güzel hediyeler... Kayınvalidem evlilik yıl dönümümüzü kutluyordu. Bizlerden uzak olmasına rağmen evlilik yıl dönümümüzü unutmayan sevgili kayınvalideme kalp dolusu sevgilerimle. Onlar bizi sevindirdi Rabbim de onları sevindirsin ve her iki cihanda aziz eylesin.

(F. E., Kastamonu)

Çocuklarım için endişelenmiyorum

O dünyanın en iyi, anlayışlı, düşünceli, müşfik, sevgi ve şefkat dolu annesidir (kayınvalidesidir). Ben annemle beraber

oturuyorum ve bundan dolayı da çok mutluyum. Annemle beraber oturmanın sayısız nimetlerini görmekteyim. Evliliğimin ilk zamanlarındaki annemin tecrübe ve yardımlarıyla sıkıntılarımı aştım. Şu anda ve geleceğe yönelik de en büyük güvencem, annemdir. Benim ilgilenemediğim zamanlarda çocuklarım televizyonun veya başka yanlış durumların esiri olmayacak; çünkü onların süper babaanneleri var yanlarında. Terbiyeleri ve dinî yönden yetişmeleri konusunda kayınvalidem en büyük yardımcım olacak inşaallah. Ve her şeyden önemlisi bileceğim ki, bana ve çocuklarıma tertemiz kalbiyle sürekli dua eden bir annemiz var. Seni çok seviyorum sevgili annem...

(Selda Kurşun, K. Maraş)

Sıkıntımı hisseden güzel kayınvalidem

13 yıllık evli ve iki çocuk sahibi bir anneyim. Çok kıymetli ve muhterem bir kayınvalideye sahibim. Kayınvalidem o kadar nezih ve temiz bir kalbe sahiptir ki, bunca yıldır onun kötü olan hiçbir şeyle uğraştığına şahit olmadım. Ben de bu güzel insana gelin olduğum için Rabbime şükürler ediyorum. Anne-kız gibiyiz onunla, belki daha da ötesi. Kayınvalidem davranış olarak mükemmel bir örnek olmasının yanında, insanın içinin sıkıntısını dahi hissedebilen biri.

Bir gün beni çok üzen önemli bir hadise yaşamıştım. Bu olayın etkisi, ertesi sabaha kadar devam etti benim üzerimde. Eşim şehir dışında olduğu için derdimi paylaşacak kimsecikler yoktu yanımda. Sabaha kadar sıkıntı içinde uyuyamamıştım. Sabah çok erken bir saatte telefonum çaldı. Arayan kayınvalidemdi. Benden uzaktaydı ve olanların hiçbirisinden haberdar değildi. Fakat o gece rüyasında beni çok sıkıntılı gör-

Mutlu Bir Yuva İçin 33 Teklif

müş, çok zlmüş ve erkenden beni aramış. Kayınvalidemle kalbî olarak da o kadar samimiyet kurduk ki, artık fiziksel sıkıntıların yanı sıra duygusal sıkıntılarımı dahi anlayabiliyor. Eminim okuma yazma biliyor olsaydı, o da benim için çok güzel şeyler yazardı. Sana çok müteşekkirim, saygı ve şükranla anneciğim...

(S. Zeynep akır, Rize)

D- RAMAZAN'A HAZIRLIK MEKTUPLARI

On bir ayın sultanı Ramazan ayına hak ettiği değeri veremiyoruz sanki. Ramazan ayında, insanların gönüllerine ve beyinlerine nakşedemiyoruz Allah'ı ve Peygamber'i. Ailemizde Ramazan solukları estiremiyoruz. Gelin önce, 'Ramazan ayında insanlar oruç tutsun, namaz kılsın, yürekleri hayır için atsın, beyinleri güzelliklere çalışsın' teklifimize gelen mektupları okumakla başlayalım bu işe. Bu tekliflerin hepimiz için birer örnek olması duasıyla...

"Hayatımda ilk defa oruç tuttum..."

Teklif ettiğiniz gibi, Ramazan'ın ilk günlerinde bir kutu çikolata aldım. Ramazan'ın ve oruç tutmanın güzelliğini anlatarak, mahallemizdeki çocuklara dağıtmaya başladım.

Çocuklar, benim çikolata dağıtma olayına o kadar sevin-diler ki, çikolataları kapışmaya başladılar. Bizim mahallede oruç tutmayan çoktur. Çikolata dağıtırken çocuklardan biri yanıma gelip, "Biz oruç tutmuyoruz ki... Sen bu çikolataları oruç tutanlara ver." dedi. Ben de, "Hayır bunları herkese veriyorum, o senin hakkın." dedim. Sonra annesine yalvarmış, "Anneciğim siz tutmasanız da ben tutacağım. Oruç tutanlar için Hatice Ablam çikolata dağıttı, Allah daha güzel şeyler verirmiş." demiş. Ertesi gün oruçlu olarak yanıma geldi, "Ben bugün hayatımda ilk defa oruç tuttum ve bunu senin verdiğin çikolata ve anlattığın güzellikler için tuttum." dedi. Bu duruma çok sevindim, mutluluk gözyaşları döktüm ve Allah'a şükrettim.

(Hatice Çeltekligil, Zile, Tokat)

'Annemler pazar artıklarını toplamaya gitti'

Mahallemizde yaklaşık yirmi arkadaş bir araya gelerek, küçük bir yardım fonu oluşturduk. Her ay imkânlarımız ölçüsünde para topluyor, daha sonra ihtiyaçlıları belirleyip onlara çeşitli yardımlar yapıyorduk. 2003 yılı Ramazan ayı idi. Akşam ile yatsı arası, aracımızla bize verilen bir adrese, gıda paketi götürüyorduk. Adres, eski bir apartmanın köhne, küf kokan bodrum katıydı. Işığı olmayan bodrum katına tedirgin bir şekilde inip, kapıya dokunduk. 9 yaşlarında bir kız çocuğunun

kapıyı açmasıyla mahvedici bir görüntü ve kokuyla karşılaştık. Gayri, ihtiyarî kendimizi geri çekmiştik...

Evin içinde halı adına bir şey yoktu. Tek göz bir odada yaşıyorlardı. Evin mutfağı, tuvaleti, yatak odası hep o tek göz odadaydı. Çocuklar eski gazetelerden oluşturdukları sofralarında, komşunun gönderdiği bulgur pilavını suyla beraber yemeğe çalışırken, onlara anne-babalarının nerede olduğunu sorduk. Çocuğun cevabını aldığımızda, keşke sormaz olsaydık, ızdırabını yaşadık sinemizin en ücra köşelerine kadar: 'Annemle babam, pazardan artık toplamaya gittiler.' Arkadaşım ve ben gözyaşlarımızı zor zaptederken, paketi bırakıp çıkmaya yeltendik. Fakat diğer erkek çocuğun söylediği söz artık gözyaşlarımızın önündeki engeli kaldırmıştı: "Amca bu pakette çikolata var mı? Ben ne zamandır çikolata yemedim de..."

Arabamıza binince, arkadaşım ve ben dualar ediyorduk: "Allahım! İçimizde bu kadar muhtaç varken, ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli günahlara girmek zorunda kalıyorken, vurdumduymazlığımız sebebiyle bizi kapından kovma, bizleri verdiğin nimetlerin kıymetini bilen ve şükrünü eda edenlerden kıl..."

Bizler elimizden geldiği kadar çevremize yardım ettiğimizi zannediyorduk. Fakat o iki kardeş, bizlere büyük bir ders verdi. Bizim her gün yediğimiz ve sıradan hale gelen yiyecekler, bazıları için bulunması mümkün olmayan gıdalar arasındaydı. Dostlar arasındaki bu yardım fonumuz hâlâ devam ediyor. Rabbim sürekli olmasını nasip etsin inşaallah...

(Ş.A. İstanbul)

O kadar utandı ki paketi alırken elleri titriyordu

Okul Aile Birliği başkanlığı yaptığım bir dönemde okulumdaki fakir öğrencilerin ailelerine, Ramazan nedeniyle gıda yardımında bulunmak üzere bir çalışma programı düzenledik. Çevremizdeki hayırsever insanlardan, toplayabildiğimiz kadar gıda maddesi topladık. Bunlardan düzenli bir şekilde paketler oluşturduk ve dağıtıma hazırladık. Fakir öğrencilerimize, velilerinin iftarla teravih namazı arasında gizlice okula gelmesini söyledik. Dağıtımlarımız devam ediyordu, bir ara kimse kalmadı, ben de hava almak için dışarı çıktım. Bir velinin okulun etrafında dolaştığını, bir türlü içeri gelmediğini gördüm. Hemen önüne çıktım ve "Birisini mi arıyorsunuz?" diye sordum. Mahçup ve utangaç bir ses tonuyla bana, "Toplantı için okuldan çağrıldım; ama bu saatte toplantı olmadığını bildiğim için, yardım verileceğini anladım. Fakat çekiniyorum." dedi. "Sizi ben çağırdım." diyerek içeri götürdüm ve eline gıda paketini uzattım. Fakat o kadar utandı ki paketi alırken elleri titredi ve gözleri dolu dolu oldu. Paketi aldı ve "Birisi görür mü acaba?" tedirginliğiyle hızlı adımlarla sağa sola hiç bakmadan karanlıkta kayboldu. Bu olay beni çok etkilemişti. Ülkemde binlerce ihtiyaç sahibi var ve bunlar, ihtiyaçlarını dahi başkalarına söylemeyecek kadar çekingen ve onurlu. İnsanlar bu konuda, daha hassas olmaya çalışmalı.

(A. K., Çorum)

Tebrik gezilerinden komşular çok ama çok memnun oldu

Ben her sene Ramazan'da çocuklarıma Ramazan'ın güzelliğini, heyecanını ve on bir ayın sultanı olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Bu Ramazan'da da çocuklarıma ve gelen misafirlerime, Ramazan'ın her günü vermek üzere önceden hediyeler hazırladım. Ramazan'ın heyecanını artırmak için çok etkili oluyor bu. Hele bizim gibi yurt dışında yaşayan insanlar için çok güzel bir hava oluşturuyor. Ayrıca, "Komşularınızın Ramazan'ını tebrik gezisi yapın" teklifinizi uyguladım ve komşularım bundan çok; ama çok memnun kaldılar. Allah razı olsun.

(Bahriye Kuru, Almanya)

NOTLAR

